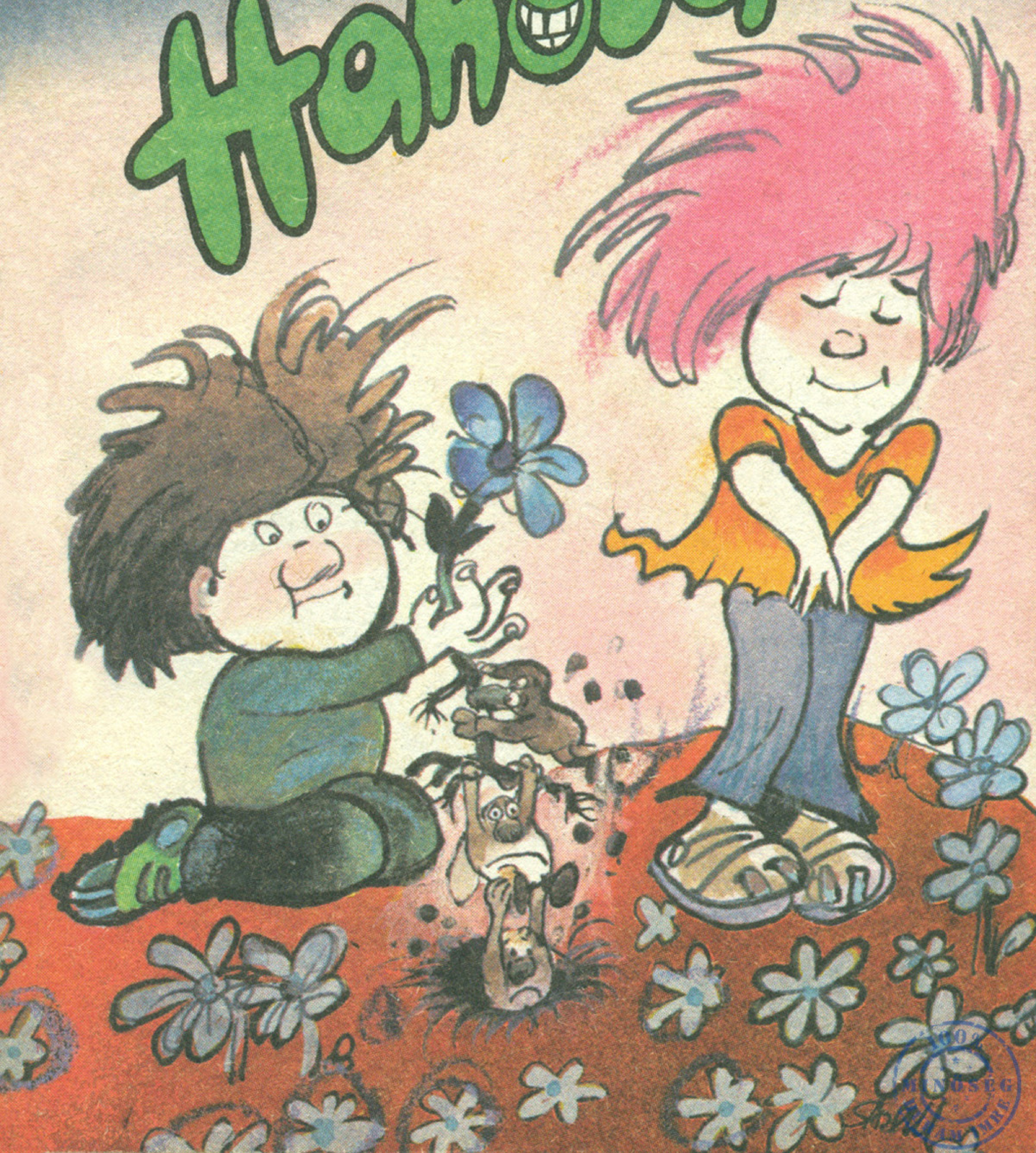
RUBIK JÁTÉKOT NYERHETSZ!

Hahota

EGY LAP A KALANDOK VILÁGÁBAN!

Lélegzet-elállító izgalmak, hihetetlen történetek! Az ELSŐ MAGYAR képregényújság változatlanul A TIÉD! TARAÓ, RAHAN, PIF, HERKULES, DR. JUSTICE és egyéb szuper történetek!

FIZESS ELŐ, VAGY KERESD AZ ÚJSÁG-ÁRUSOKNÁL!

KECSEGTETŐ!

A napokban kíméletlen önvizsgálatot tartottunk — istenem, kell néha egy kis kikapcsolódás az embernek! —, amelynek során kiderült, hogy mégis csak van egy hibánk. Ez a felismerés hatalmas meglepetést okozott, de számunkra meglepődni és cselekedni egyazon pillanat műve.

A meglepetést az okozta, hogy korunkban talán a HAHOTA az egyetlen sajtótermék, amely nem kecsegteti olvasóit valamilyen nyereménnyel, noha ez már a 43. szám, és éppen 11 éve létezik.

Az abszolút jubileummentes helyzet ihletésére tehát ettől a pillanattól kezdve mi is kecsegtetjük olvasóinkat valamilyen nyereménnyel. Méghozzá nem is akármilyennel!

A legújabb

RUBIK-KOLLEKCIÓ

négy — az eddigiekhez hasonlóan ördögi — játéka közül nyerhetsz, ha megfejted a 114—117. oldalon található rejtvényeket, és a megfejtéseket elküldöd a HAHOTA címére

1991. MÁJUS 31-ig!

Ja, igen. Amennyiben úgy érzed, hogy ezen kívül is akad még hibánk, azt okvetlenül írd meg nekünk!

VADÁSZKALAND

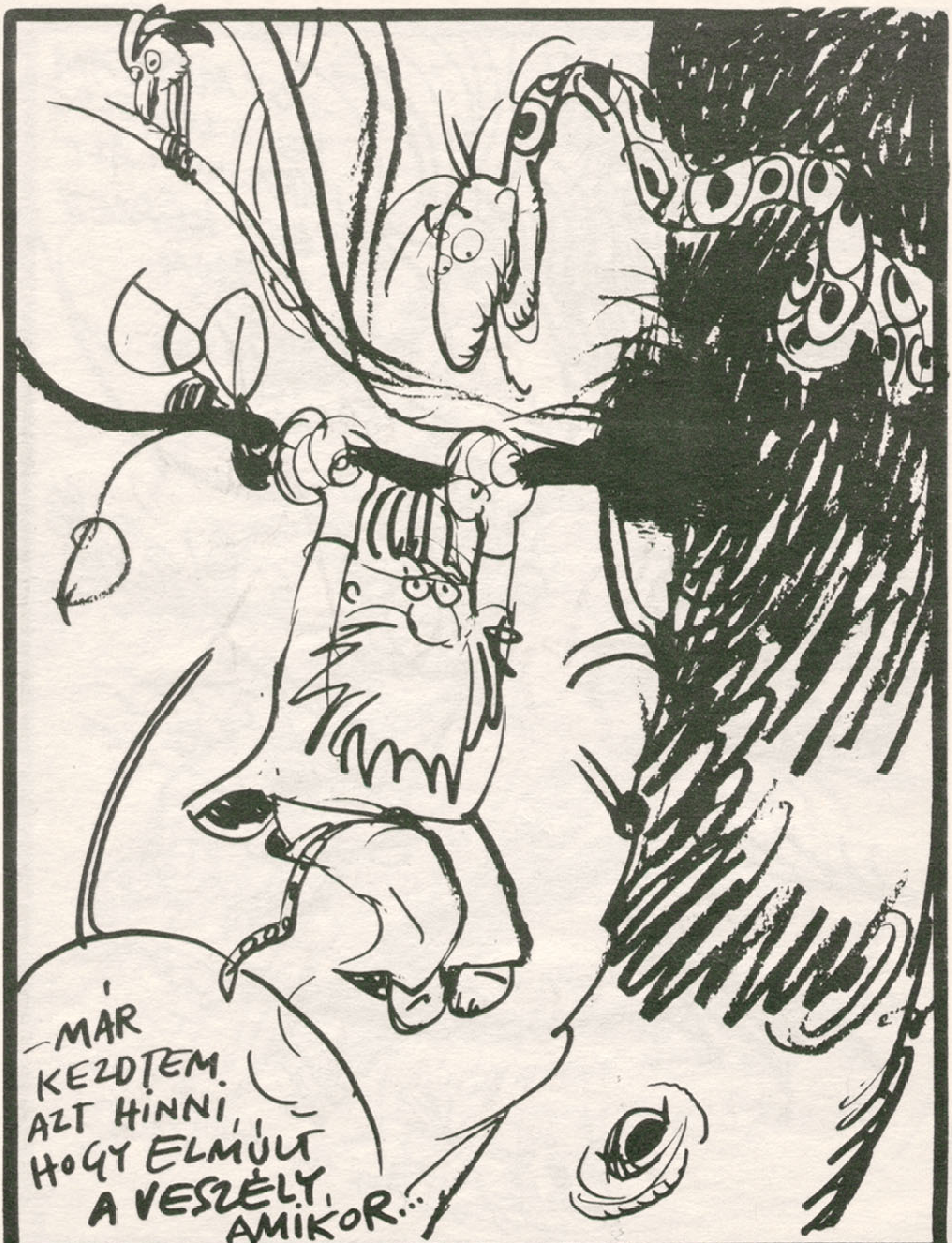

Szöveg: CSER GÁBOR. Rajz: SAJDIK FERENC.

–NEM ÖRÜLTEM TÚLSÁGOSAN AZ ÖTLETNEK, ÚGYHOGY NEM IS VESZTEGETTEM SOK SZÓT RÁ..

–ÚGY MÁSZTAM FEL A LEGELSŐ FÁRA, HOGY AZT EGY KÉPZETT MAJOM IS MEGIRIGYEL-HETTE VOLNA
–EZEK CSAK ROHANGÁLNI TUDNAK

–MÁR KEZDTEM AZT HINNI, HOGY ELMÚLT A VESZÉLY, AMIKOR...

... ÉSZREVETTEM EGY ÓRIÁSKÍGYÓT A FEJEM FÖLÖTT. ÉS MIT ÁD AZ ÉG, EZ A DÖG IS EBÉDHEZ KÉSZÜLÖDÖTT... !
HELLO

–ERRE A VÉKONY GALLYRA MÁR AZ AZ ÁTKOZOTT KIGYÓ SEM MERT UTÁNAM MÁSZNI, ÁM EGYSZERRE BALJÓS RECSEGÉST HALLOTTAM.
–ÉLMÉSZ?

-KEPILLANTOTTAM, ÉS MI TAGADÁS, KEZDTEM IGAZÁN BEGYULLADNI A VÍZBEN EGY KROKODIL FENTE RÁM A FOGÁT!
GYEREKEK GYERTEK, EBÉD!!

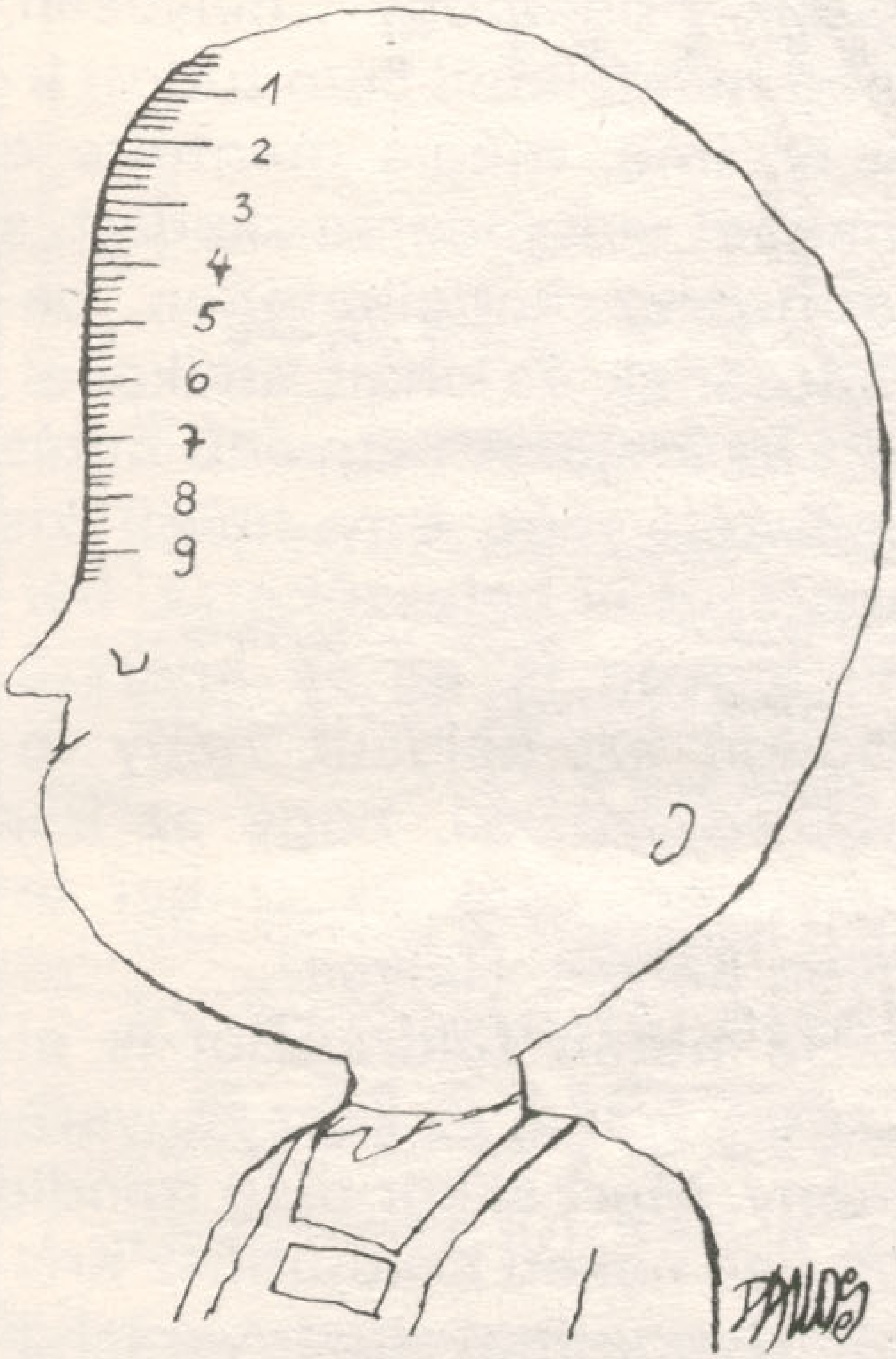

— A KÖVETKEZŐ PILLANATBAN MEGPECSÉTELŐDÖTT A SORSOM. AZ ÁG LETÖRÖTT, A PARTON AZ OROSZLÁN, A FÁN A KÍGYÓ, A VÍZBEN A KROKODIL...

– ÉS... ÉS VÉGÜL HOGYAN TETSZETT MEGMENEKÜLNI...?!

– HÁÁÁT... TUDJA A FENE.
MINDEN APRÓ RÉSZLETRE
NEM
EMLÉKSZEM
MÁR...!
SAJDIK

VÉGE

Vész-helyzeti tanácsadó

Megint nyakunkon a baromi bizonyítványosztás, és a haladó hagyományok alapján áll a zászló, hogy megint pocsékabb lesz, mint a sokévi átlag. Ilyenkor sokan hajlamosak arra, hogy búnak eresszék a fejüket. Ez tiszta hülyeség, mert olyan fej a búnak sem kell, és akkor ott álltok megfürödve.

Mások viszont arra gondolnak, hogy okosabb lenne netán világnak menni. Ez megint maga a téboly, mert az ilyesmi kölcsönös. Aki nekimegy a világnak, annak a világ is nekimegy, aztán leshetitek, melyik az erősebb.

Némelyeknek esetleg az az ötlete támad, hogy hagyják a sulit a fenébe, és beállnak elletőkovácsnak. Nos, ami a suli fenébe hagyását illeti, rendben is volna a dolog, az ügynek ez a része maximálisan üde. Az elletőkovácsi pálya viszont nem igazán ajánlható. A szakma erősen túlterhelt. Annyi az elletőkovács, hogy Dunát lehet velük rekeszteni, arra meg ott van Nagymaros.

Nem, jó barátok, ebben a baljós szituációban is egy —

régóta bevált — gyógyszer segít igazán.

A duma.

Az ember odaáll lágyszívű szülei elé. A zord külső ne tévesszen meg senkit, a szülők mindig lágyszívűek, különben már mindnyájunkat prézlivé klopfolták volna. A szülők ráadásul nem csak lágyszívűek, hanem edzettek is.

Legalábbis a dumára.

Mást ne mondjak, a parlamentből olyan szövegeket hallhattak, amelyekhez képest a legalbérletibb mentegetőzés is a tiszta csermely csacsogásával egyenlő.

Teszem azt, hogy csúnyán lefáztatok matekból. Ezt nyugodtan tehetem, mert matekból mindenki csúnyán lefázik, a matek már csak olyan.

Ebben az esetben Arany Jánosra kell hivatkozni. Mélységes meggyőződéssel állíthatjátok, hogy Arany Jánosnak halvány gőze se volt a kettősgörbületű felületek forgásintegráljáról, mégis vitte valamire. Mellesleg jegyzem meg: lehet, hogy igazságtalan vagyok a nagy költővel, és Arany Jánosnak igenis volt halvány gőze a kettősgörbületű forgásfelületek integráljáról, de ezt a lágyszívű szülők úgysem tudják. Még hozzátehetitek, hogy nevezett poéta karrierje még napjainkban is fölfelé ível, mert lám a Börzsönyben is mit találtak. Aranyat.

Megeshet, hogy helyesírási érdemjegyed is alulmúlja az utolsó békeév adatait.

Ilyenkor Samut emlegesd. Ez a derék, vértesszőlősi ősünk nemhogy helyesen, még helytelenül sem tudott írni és íme, mégis megtette a magáét, engedelmeskedett a természet kérlelhetetlen parancsának, és kihalt, amikor eljött az ideje. A nagyobb hatás kedvéért még egy finom kis aperszüt is beleszőhetsz, bármi legyen is az az aperszü. Mondd azt például, hogy fenét se érdekel, hogy az írás helytelen, csak az ember legyen helyes. Helyes?

Ha netán földrajzból is elvágtak volna, az kész főnyeremény. Mert akkor még mindig ott van neked Kolumbusz Kristóf. Nyugodtan elmagyarázha-

tod, ez a szerencsétlen matróz annyira ugatta a földrajzot, hogy Nyugat felé kereste Indiát. Persze, hogy ezért szintén elvágták földrajzból, de ő csak röhögött az egészen, mert fölfedezte Amerikát, mire az egész tanári kar a száját tátotta. Így aztán kész fór, hogy a térkép előtt állva a Tűzföldön kerested Vonyarcvashegyet, mert — Kolumbusz példájából okulva — most már csak percek kérdése, és te is fölfedezel valamit.

És, ha netán azt fedeznéd fel, hogy mindez a duma frászt sem ér, és lágyszívű szüleid mégis támadólag lépnek fel, akkor csak üzenj, mi segítünk.

Elmegyünk hozzád, és együtt fogunk bőgni.

FIGYELEM!

Ősszel indul a

HAHOTA-BAJNOKSÁG!

Bárki benevezhet, akinek van kellő felszerelése. A felszerelés tartozékai: ötlet, némi íráskészség, csipetnyi szorgalom és az átlagosnál fejlettebb

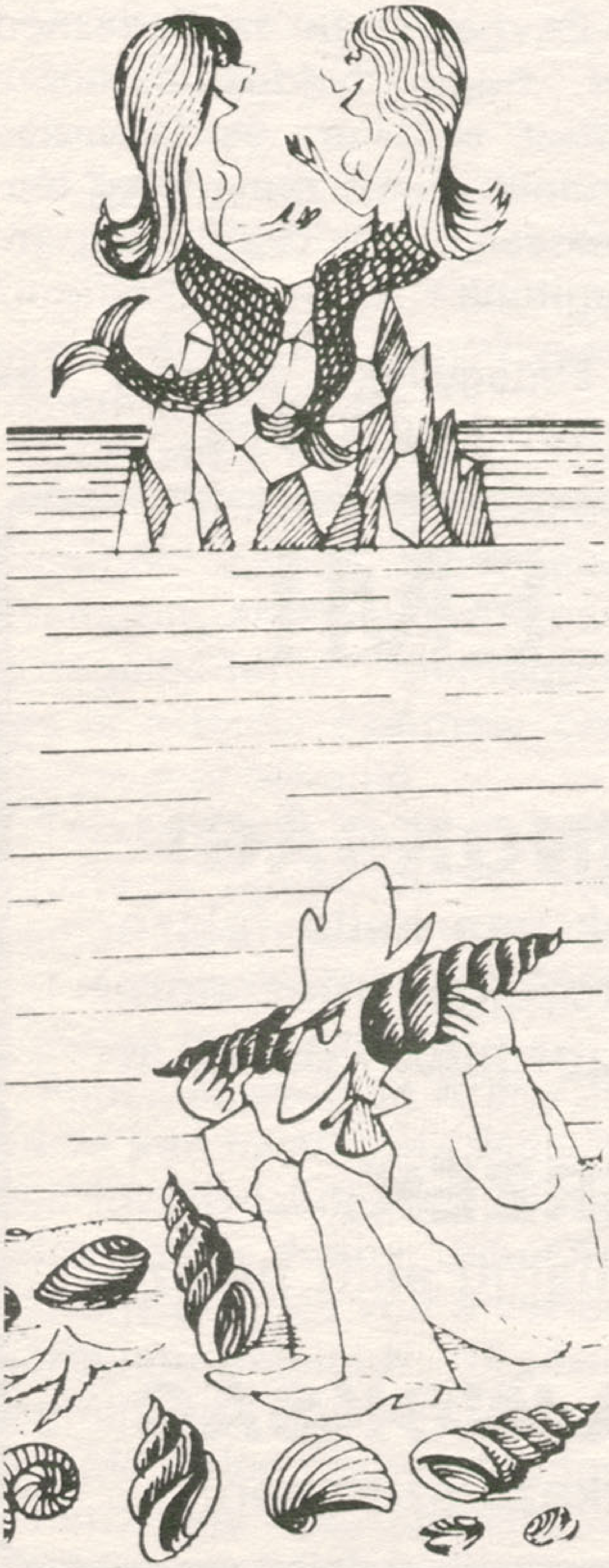
HUMORÉRZÉK.

Mi lángra lobbantjuk a hamu alatt parázsló, füstölgő tehetséget!

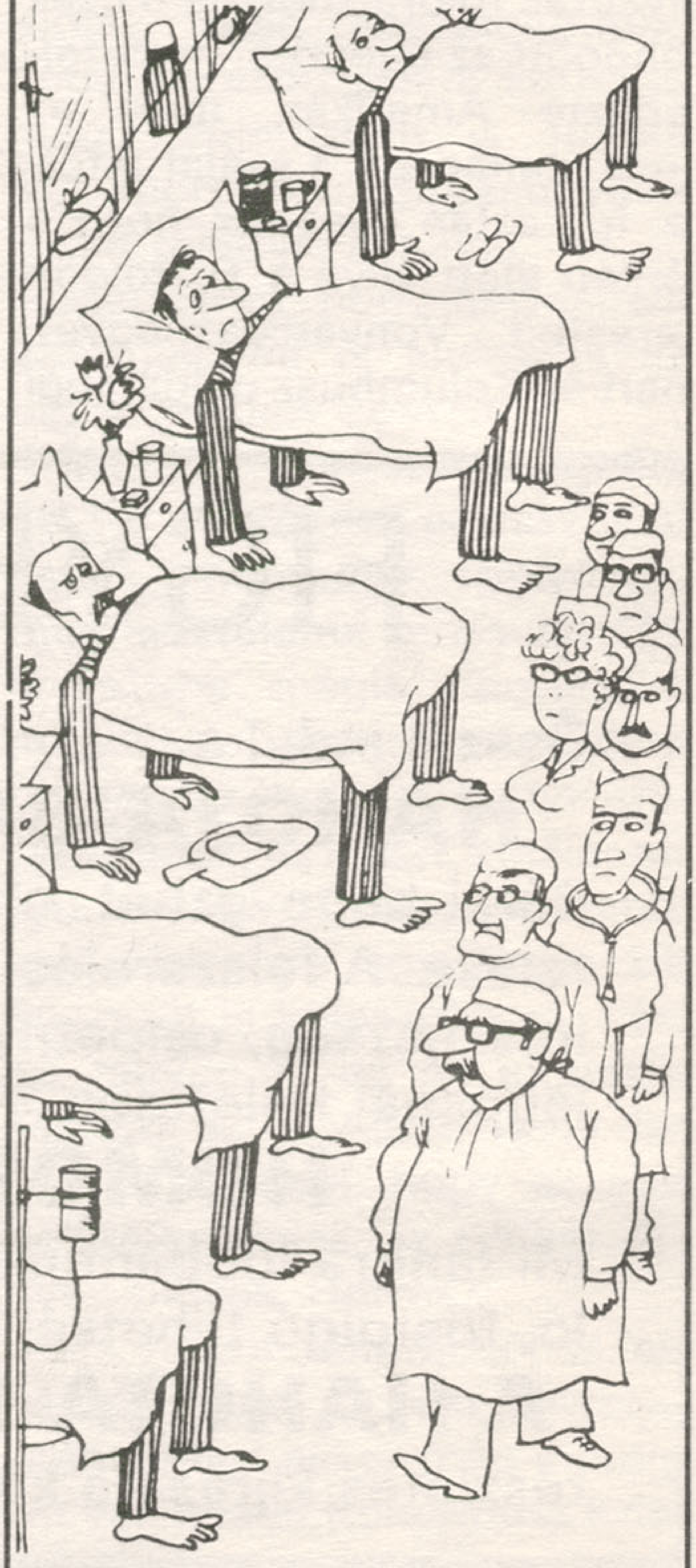
A HAHOTA-BAJNOKSÁG

részletes kiírása a következő számban!

LEHALLGATÁS

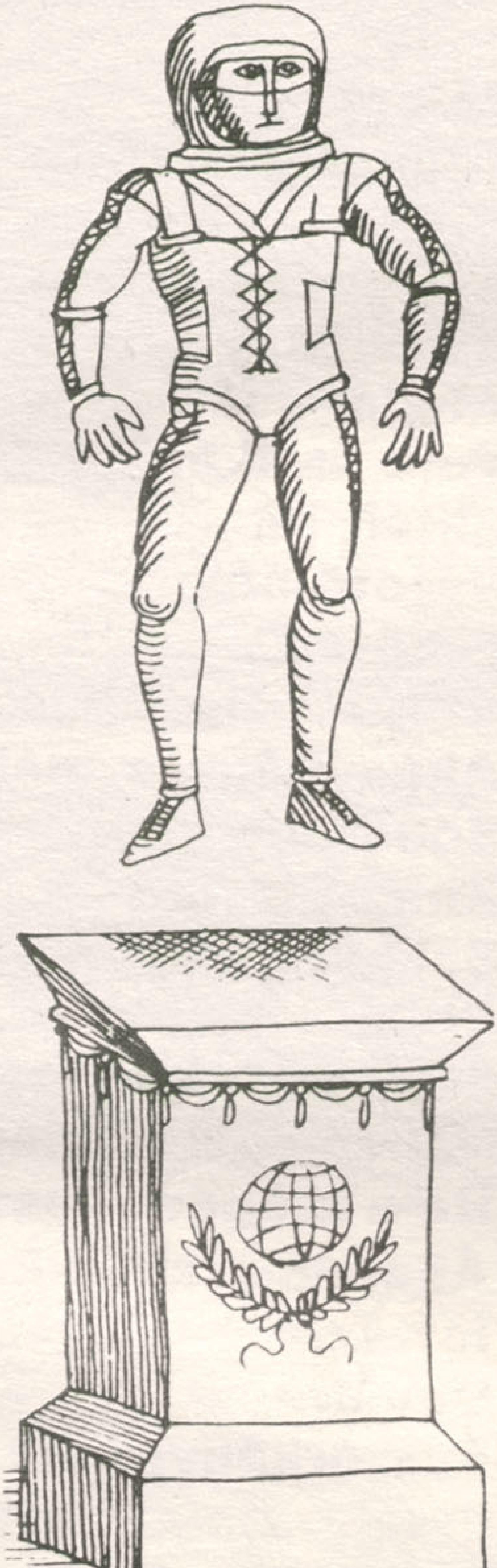
KÓRHÁZ A TÖNK SZÉLÉN

ŐRANGYAL

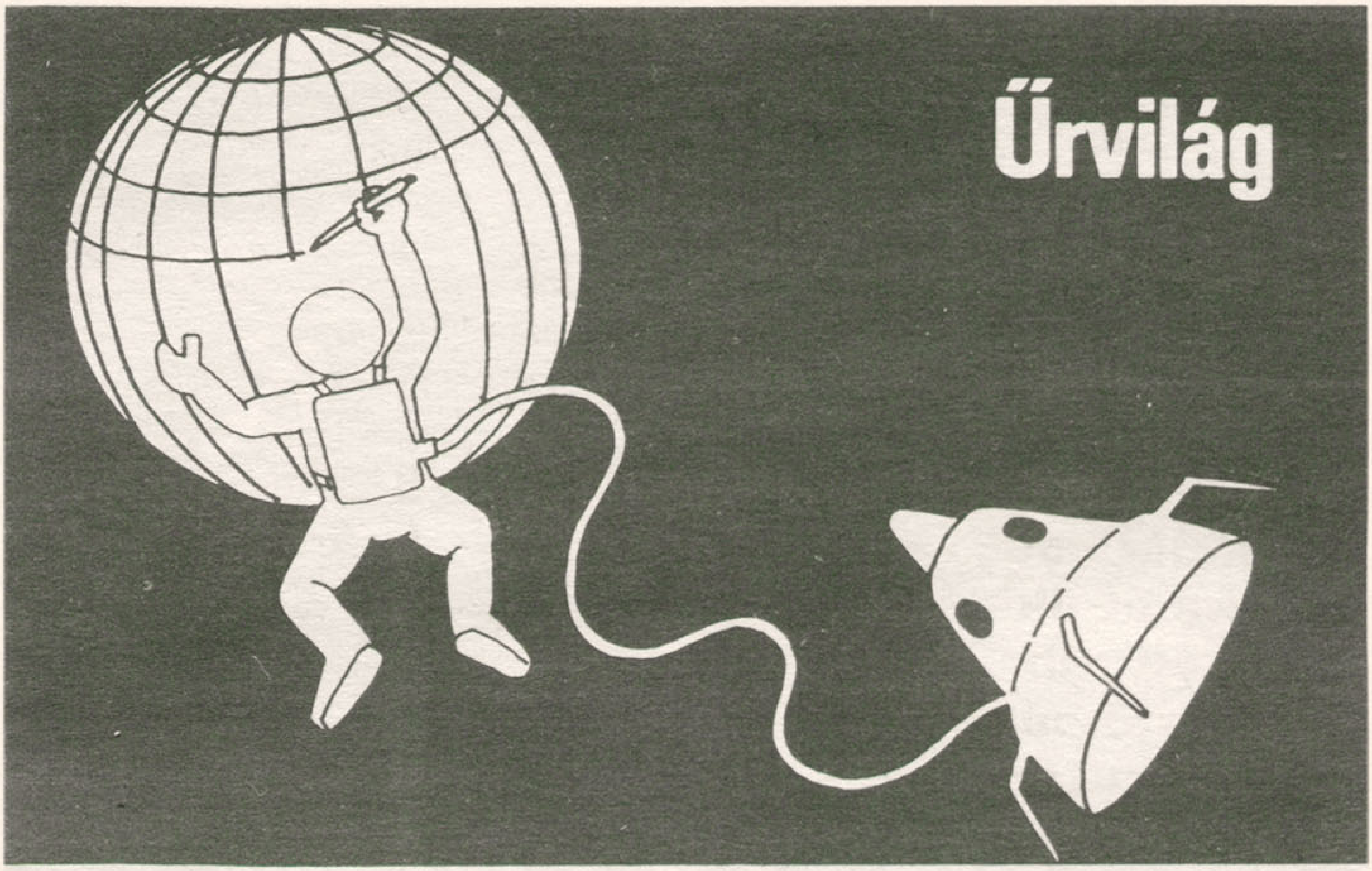

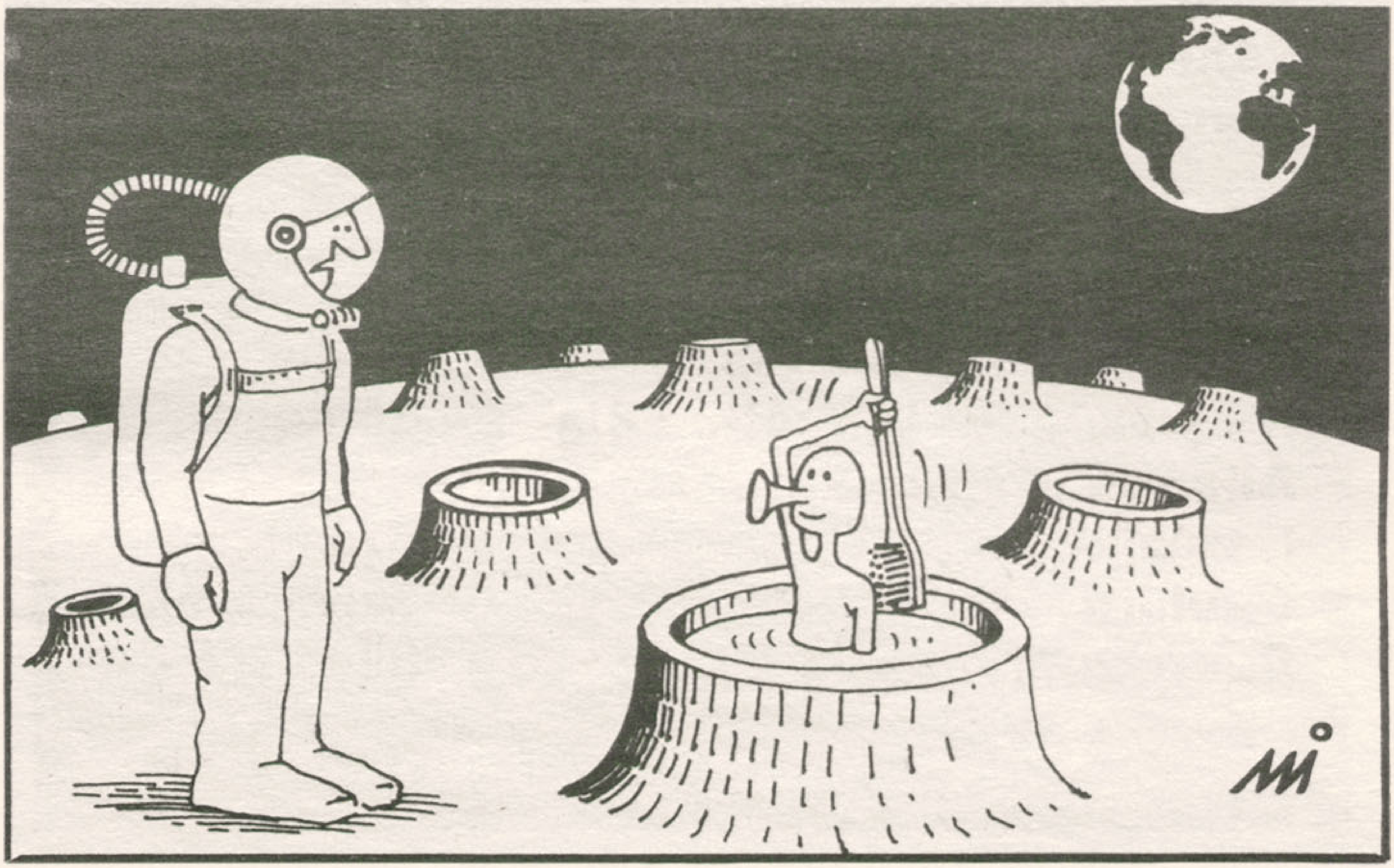
SÚLYTALANSÁG

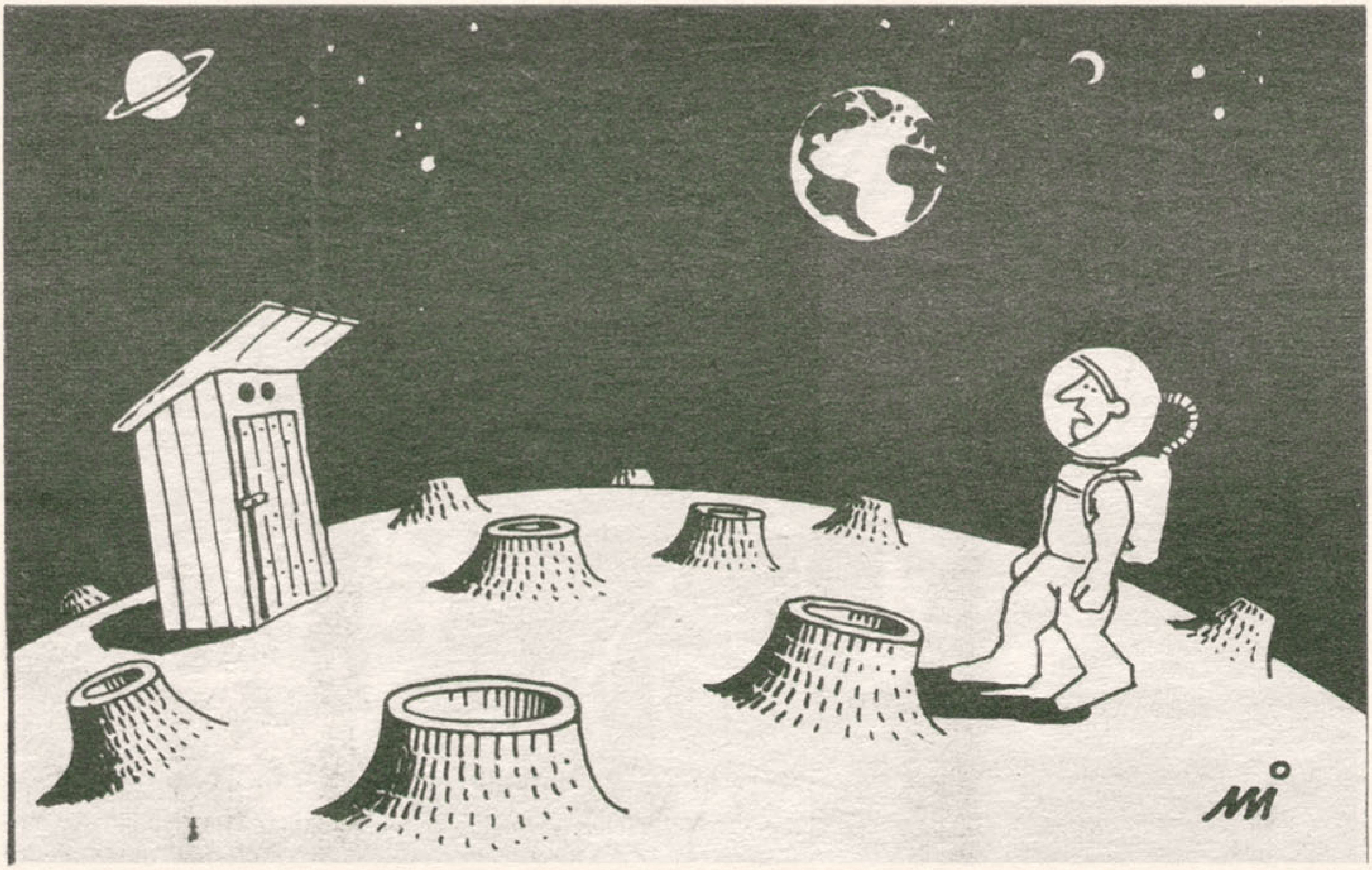

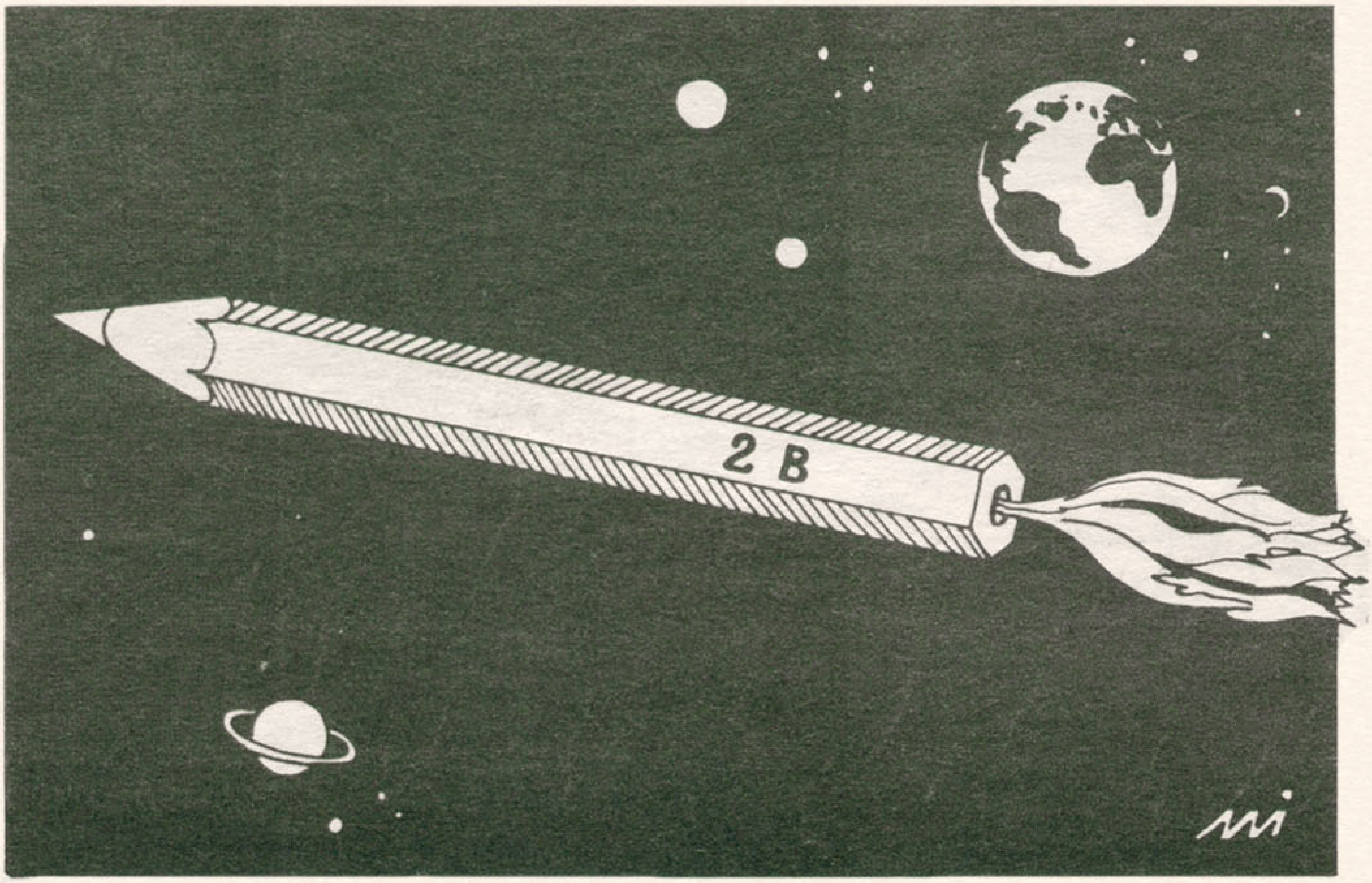
Mattring

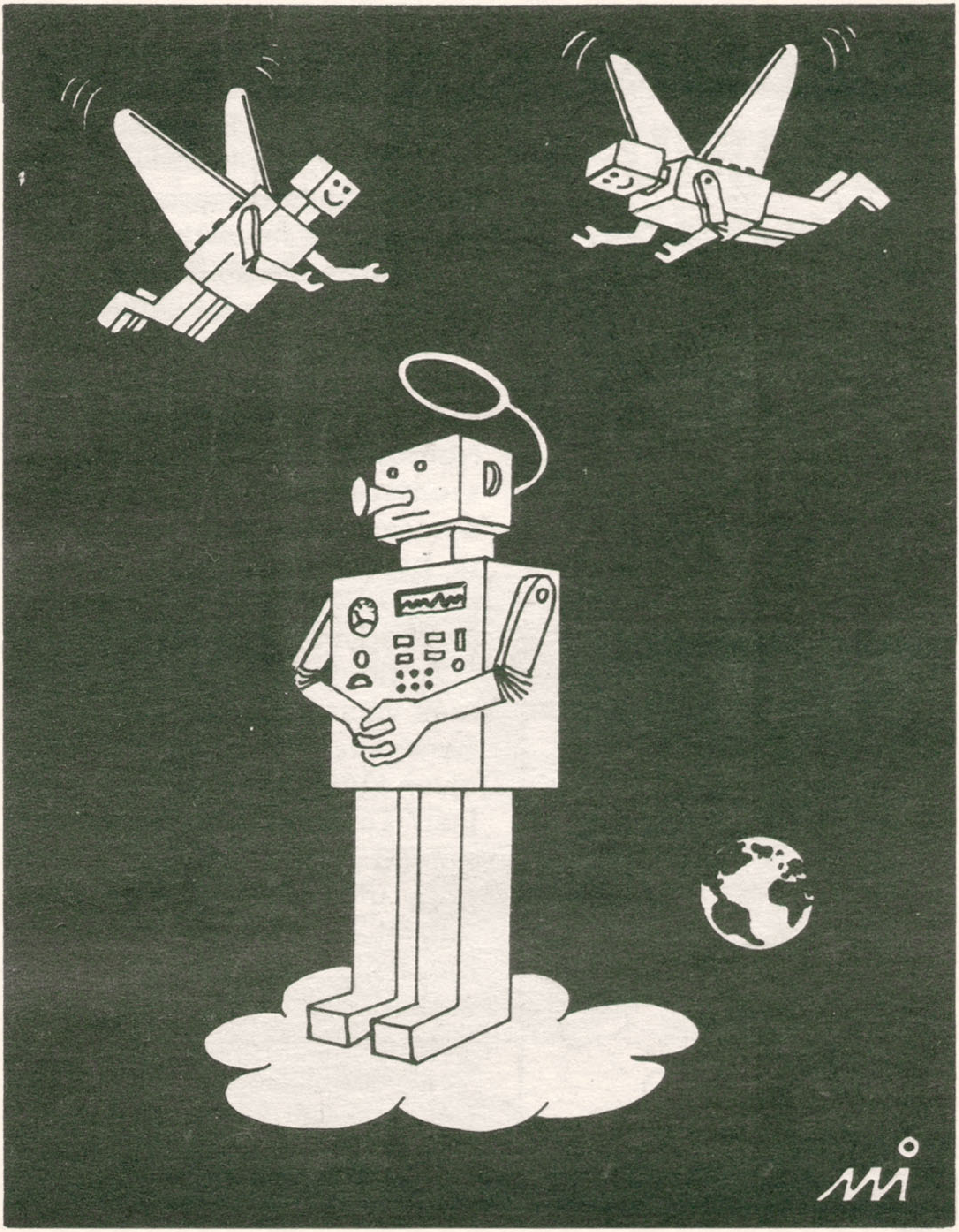
Földműves	— Ásatag
Fogorvosi eszköz	— Fogócska
Dühös a díva	— Forrasztár
Mérges úrvezető	— Gyulladás
Ezzel fizet a hokis?	— Bodicsekkel
Madár csókvárás	— Csőrepedés
Fura ételkínálat	— Egyelőre
Elítélt rab	— Feltétlenül
Vezető bakó	— Főkötő
Falióra tartozéka	— Ingatag
Szigorú figyelmeztetés	— Komorna
Akácvirágzás méheknél	— Mézeshetek
Sóher ajándék	— Mikrolánc
Kimerült föld	— Öregszik
Sakkbajnokság színhelye	— Mattring
Nullára leírt gépjármű	— Rombusz
Skandináv ajándék	— Stockholmi
Néhány galamblakás	— Párduc
Ha a szögedi beszélni kezd	— Rögtönöz
Állandó számokkal lottózik	— Számtartó
Okuláré	— Szemrevaló
Boszorkánypuszi	— Bibircsók

Űrvilág

2 B

A KETTES SZÁMÚ BENDZSI

Sipos Bandi születésnapjára egy kutyát kapott ajándékba a nagybátyjától. Kiköpött olyan volt, mint Bendzsi, a nálunk is nagy sikerrel vetített fantasztikus tévésorozat kutya hőse. Ezt a nevet kapta ő is.

A kettes számú Bendzsi hallatlanul okosnak, kedvesnek és szolgálatkésznek bizonyult. Csupán egyetlen hibája volt. Kiette a tyúkok alól a tojást. Nemcsak az övékét, hanem a szomszédékét is. Hanák néni, a harmadik házból, azt mondta, ha Bandi nem adja meg az ötven tojást, feljelenti a kutyájával együtt.

A fiú belátta, hogy nincs más választása, túl kell adnia Bendzsin. De kinek kell egy olyan kutya, amelyik eszi a tojást? Eszébe jutott, hogy még mindig tartja magát a hit, hogy ufók látogatták meg falujukat. És az is, hogy Garadnai Paja, a padtársa körömszakadtáig bizonygatta, ő is látta őket.

— Emlékszel az ufókra? — bökte oldalba Bandi padtársát.

— Hogy emlékszem-e?

Majdnem kezet csókoltak nekem a földönkívüliek.

— Most már elárulhatom, hogy a mi udvarunkra is leereszkedett egy ufó.

— Ne hülyéskedj!

— Bizonyítékom van rá.

— Bizonyítékod? Mi?

— Egy földönkívüli kutya. Tudod, olyan, mint a tévében Bendzsi volt.

— Irányítható?

— Mi az, hogy irányítható? Ez egy szuperkutya. Ha megfogod a farkát, rögtön ugatni kezd.

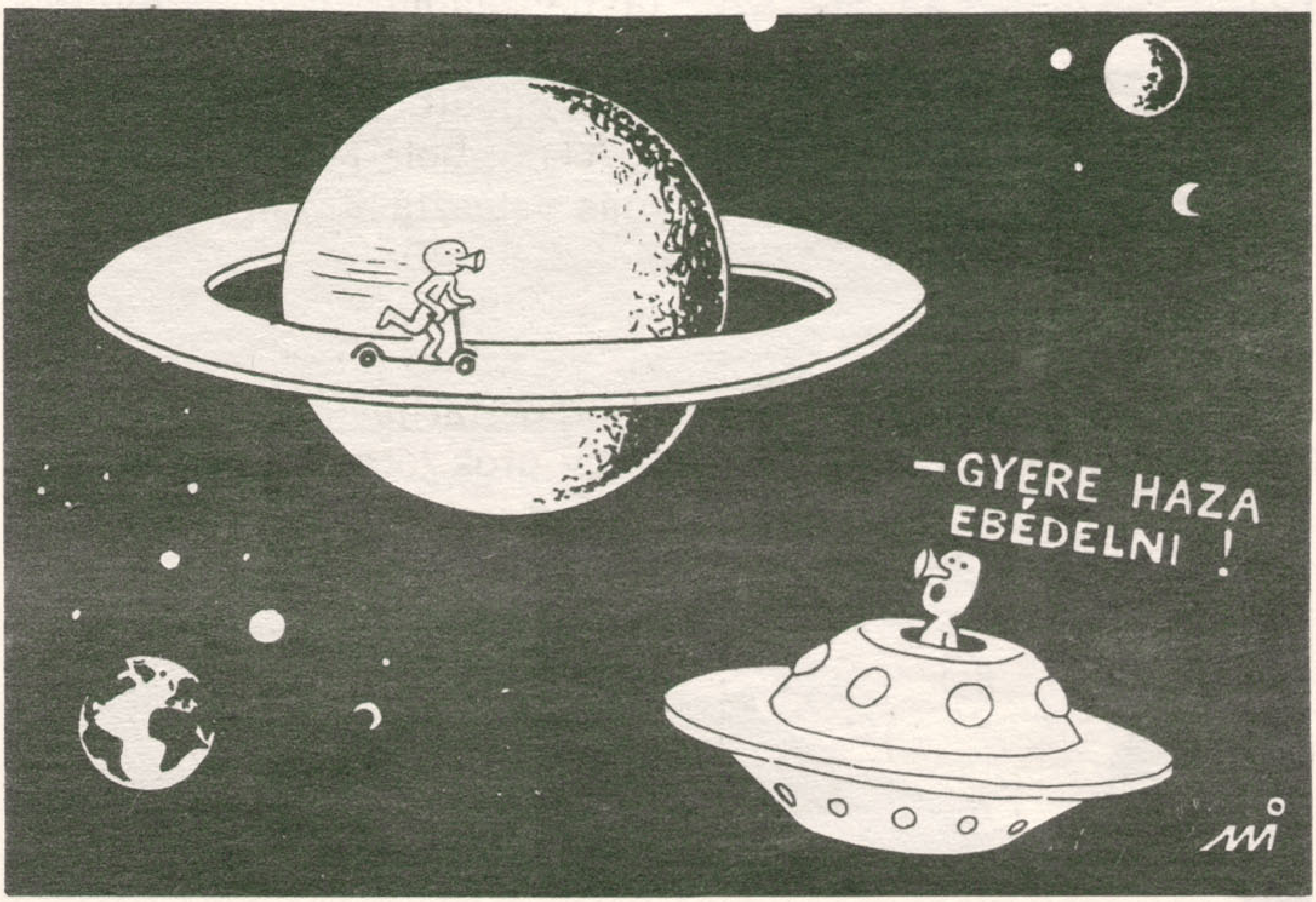
— Megmutatod?

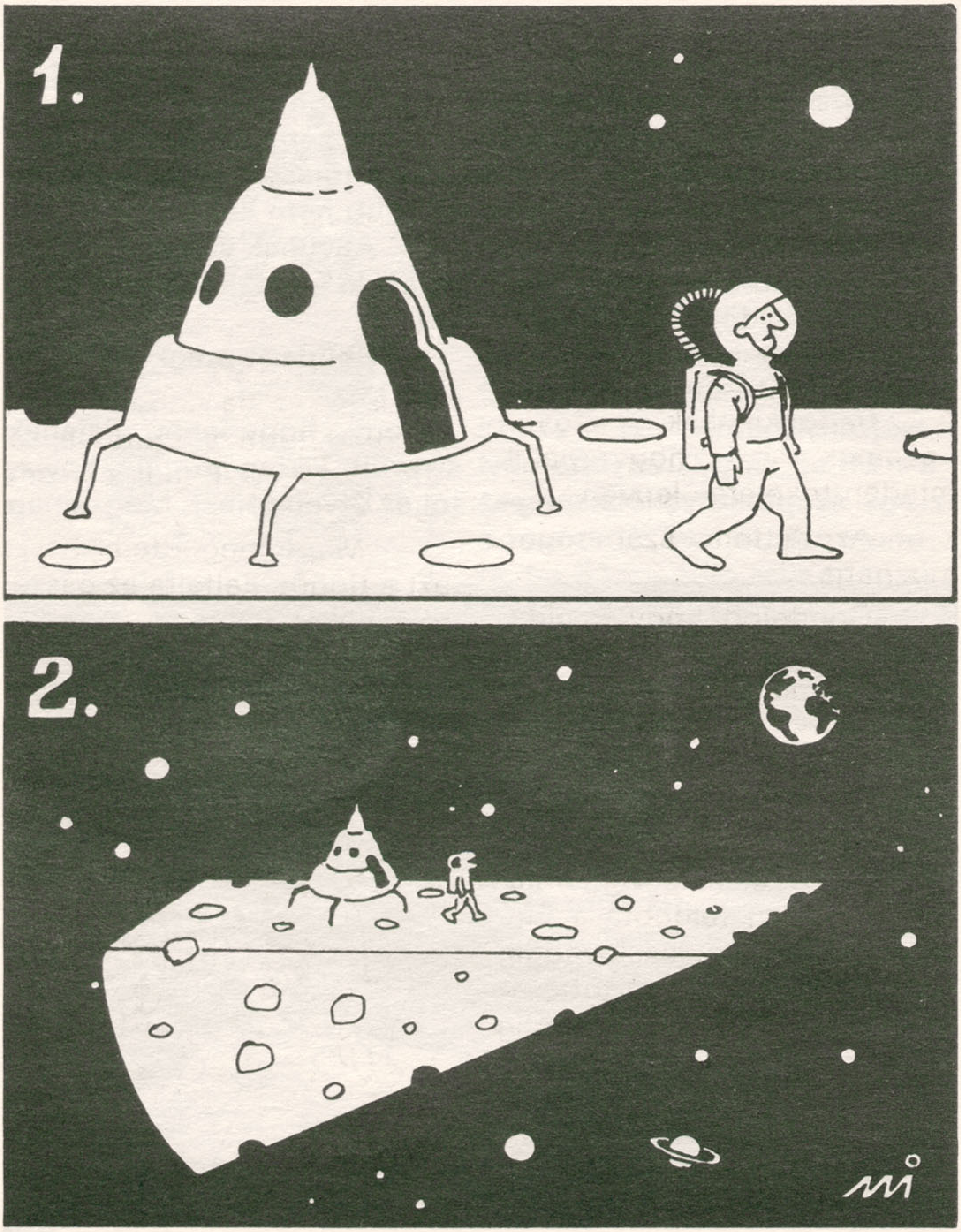
— Neked, öreg, el is adom. Ötven tojásért. Se kevesebb, se több nem kell.

— Anyunak van egy szakajtóravaló tojása, de utálja a kutyát.

— Bendzsit megkedveli, ne félj!

Hogy, hogy nem, Pajának sikerült kikönyörögnie anyjától az ötven tojást. Még aznap

1.
2.

létrejött a vásár. Miután Paja tulajdonába került a kutya, első dolga volt, hogy megfogta a farkát. Bendzsi nemcsak ugatott, mérgesen vicsorgott is.

— Te, ez olyan, mint egy igazi kutya — mondta Bandinak.

— Miért ne lenne olyan? A földönkívüliek nagyon ügyelnek arra, hogy náluk minden tökéletes legyen.

— Azt hittem, számítógép mozgatja.

— Gondolod, hogy az oldalán hordja? Benne van. Fogd meg a farkát, meglátod, megint ugatni fog.

Paja szót fogadott, és amikor Bendzsi farkához ért, a kutya csaholni kezdett. A tudat, hogy egyedül neki van űrkutyája, nagyon feldobta a fiút. De boldogsága csak addig tartott, amíg kötve tartotta az udvarukon, hogy szokjon. Alig engedte el, máris röpködtek a tyúkok. Odalett a sok tojás. Az anyja jajveszékelt, ő pedig kétségbeesetten rohant Bandihoz.

— Te, ez a kutya zabálja a tojást.

— Bendzsi? Az lehetetlen. Egy földönkívüli kutya nem zabál, legfeljebb segít. Bizonyára az ufósoknak vitte enni. Azt olvastam, hogy ők is szeretik.

Paja anyja hallani sem akart arról, hogy Bendzsi akár egy percnél is tovább maradjon náluk. A fiú, ha fájó szívvel is, de kívül tette a szűrét a kapun. Másnap Bandi érkezett feldúlt arccal.

— Miért engedted vissza azt a dögöt. Felfalta az összes tojásunkat.

— Bendzsi? Tőled tudom, hogy egy földönkívüli kutya nem fal. Legfeljebb segít . . .

TI KÜLDTÉTEK...

— Hogyan nevezik másképpen a szabadesést?

— ?

— Ahogy esik, úgy puffan.

Hajdú Szilárd, Poroszló

*

— Mit csináljak, doktor úr, a férjem állandóan beszél álmában!

— Hagyja, hogy néha nappal is szóhoz jusson.

Jalkóczi Zsolt, Hajdúnánás

*

— Apa, te ugye egyszer azt mesélted, hogy kidobtak az iskolából?

— Igen, de hogy jut ez most eszedbe?

— Csak azért, mert a történelem ismétli önmagát.

*

— Sándor bátyám, használt az az erősítőszer, amit három héttel ezelőtt írtam fel magának?

— Sajnos, még nem, doktor úr, mert azóta sem tudom kinyitni az üveget!

*

— Karcsi, milyen jegyet kaptál ma az iskolában?

— Katonásat!

— ??

— Egyes, kettes, egyes, kettes . . .

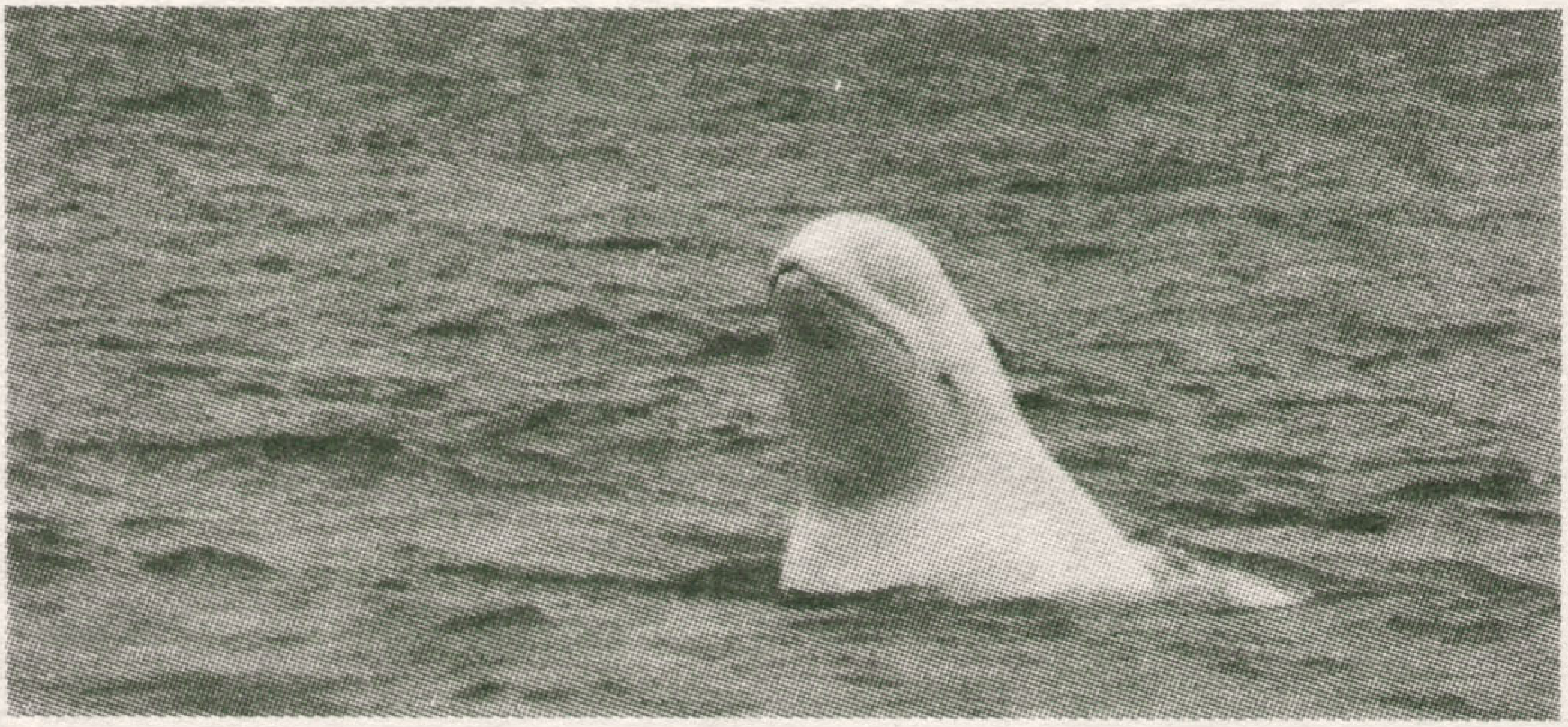
Juhász Regina, Újbarok

KÉPTELEN KÉPEK

— Megvan! ... Játsszunk indiánosdit!

KIRÁNDULÁS

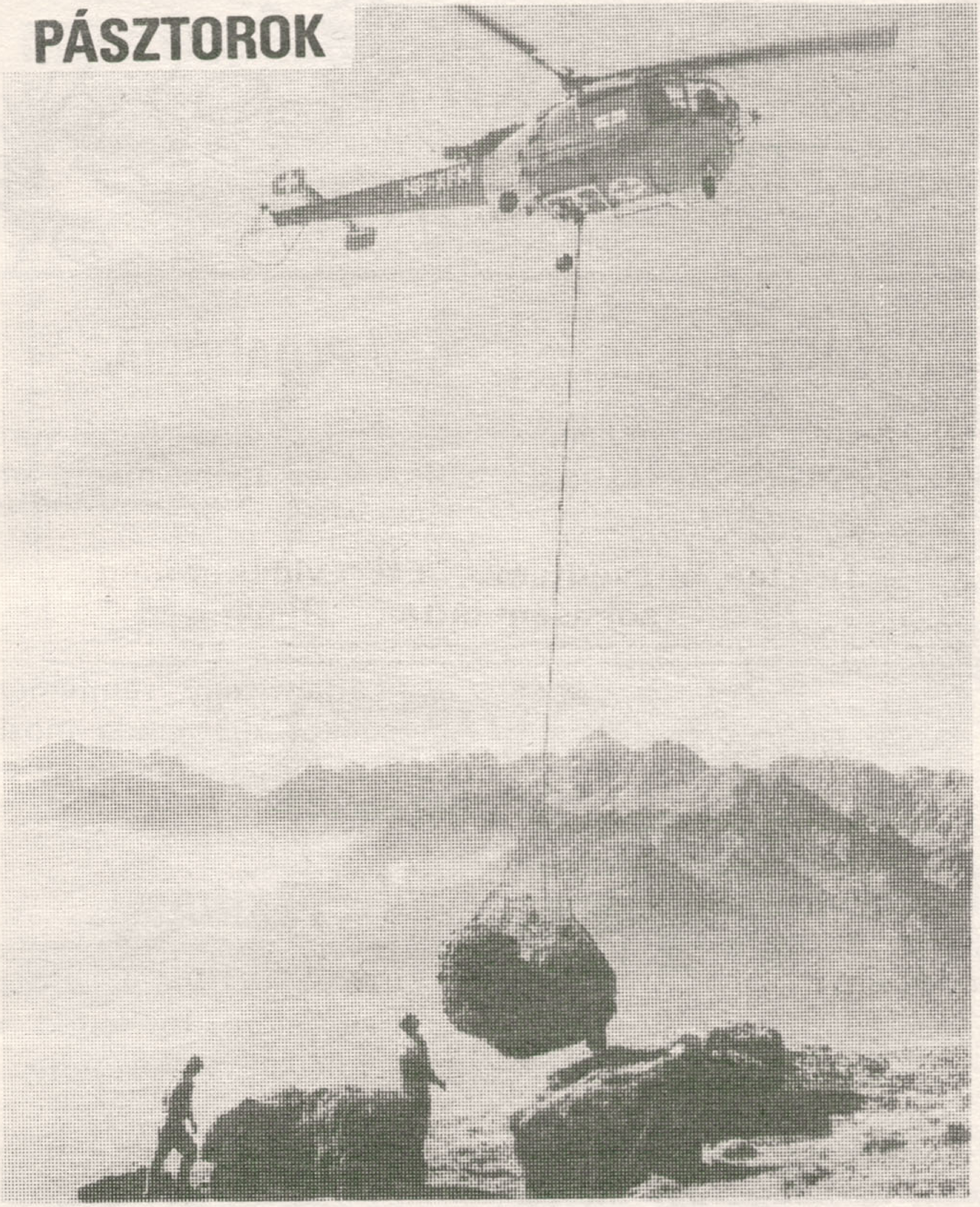

— Úristen, eltévedtem . . . Ezt a vidéket még sohasem láttam!

A Monitor-szigetek egyik fékezhetetlen tudóscsoportjának sikerült elkészíteni a vizsgák előtt álló diákok idegrendszerének modelljét. Ennek ismeretében már semmin sem lepődünk meg . . .

PÁSZTOROK

— **Oké! Ennyi fű elég is lesz. Hozhatjátok a teheneket!**

DERŰ-TABLETTÁK

FAGYLALT

— Ismerek egy operaénekest. Az előadás kezdete előtt megeszik egy nagy adag jéghideg eperfagylaltot. Nem árt meg neki. Este ugyanolyan pocsékul énekel, mint fagylalt nélkül.

HIÚSÁG

— Megtanultam borotválkozni anélkül, hogy a tükörbe néznék, mert ha látom, milyen csúnya vagyok, el van rontva a napom.

DRÁGASÁG

— Kénytelen voltam jelentkezni turistaútra egy utazási irodában, mert ha itthon maradok, az egy vagyonba kerül.

PEDAGÓGIA

— Engem éjjel-nappal vert, pofozott az apám, mégis lett belőle valaki.

RÉMFILM

— Láttam egy rémfilmet. Ám amikor kijöttem a moziból, azt tapasztaltam, hogy az élet rémesebb.

PÉKINAS

— Te még kezdő vagy, kisfiam. Egyelőre te fogod a másnapos kenyereket sütni.

NÉZŐPONT

— Azért rémes egy ilyen vadállattal együtt dolgozni! —

MENTŐSZOLGÁLAT

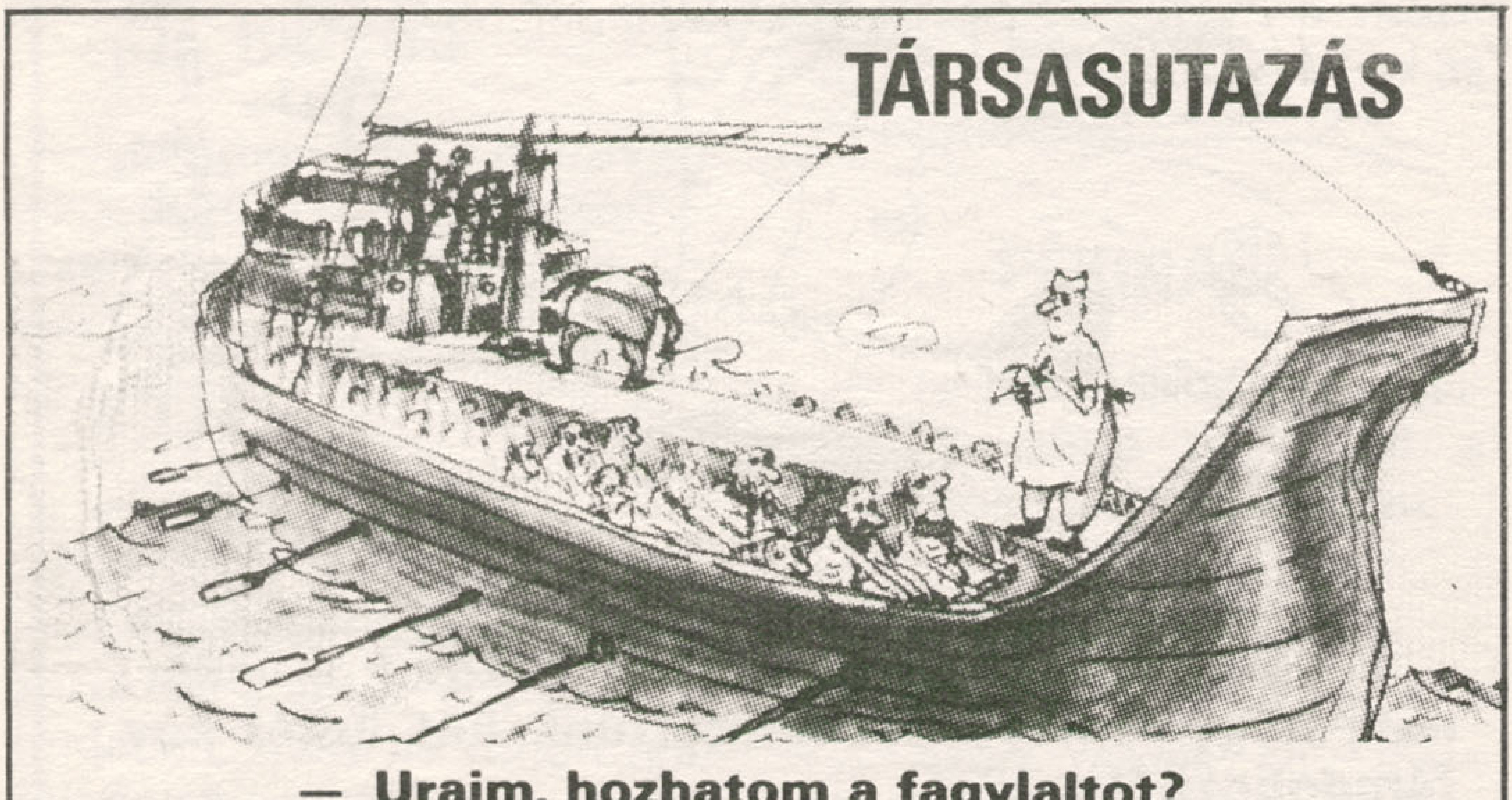
— **Egy pillanat, szívem, csak beszólok a vadőrnek, hogy ismét kiszabadítottunk két ürgét egy fémdobozból . . .**

KUTYUSOK

— Nézd, Vilma, a két kutyus máris összebarátkozott!

TÁRSASUTAZÁS

— Uraim, hozhatom a fagylaltot?

mondta az oroszlán, amikor az idomító bement a ketrecébe.

EGY KIS SZÍVESSÉG

— Megkérem, csináltasson magáról helyettem egy útlevélképet, mert nekem nincs jó fényképarcom.

AZ EREDMÉNY

A filozófus sokáig töprengett, amíg rájött az élet értelmére: jó magyaros marhapörkölt aranysárga galuskával, kovászos uborkával.

TÍPUS

X.-nek csak akkor van jókedve, ha másoknak rosszkedvet csinál.

FELHÁBORODÁS

— Ismeretlen, tehetségtelen senki vagyok. Ezen a címen már jó páran kaptak kitüntetést. Pont én nem kapok?!

VITA

— Magának egy szavát sem lehet elhinni! Még azt sem hiszem el, hogy hazudik!

ZSEBRÁDIÓ

— Halkítsa le egy kicsit a zsebrádióját! Mégiscsak az Operaházban vagyunk!

ABSZOLÚT BABONÁS

— Irigylem azokat, akik péntek 13-a napjára babonásak, mert én az év minden napjára az vagyok.

ANYAGI ÁLLAPOT

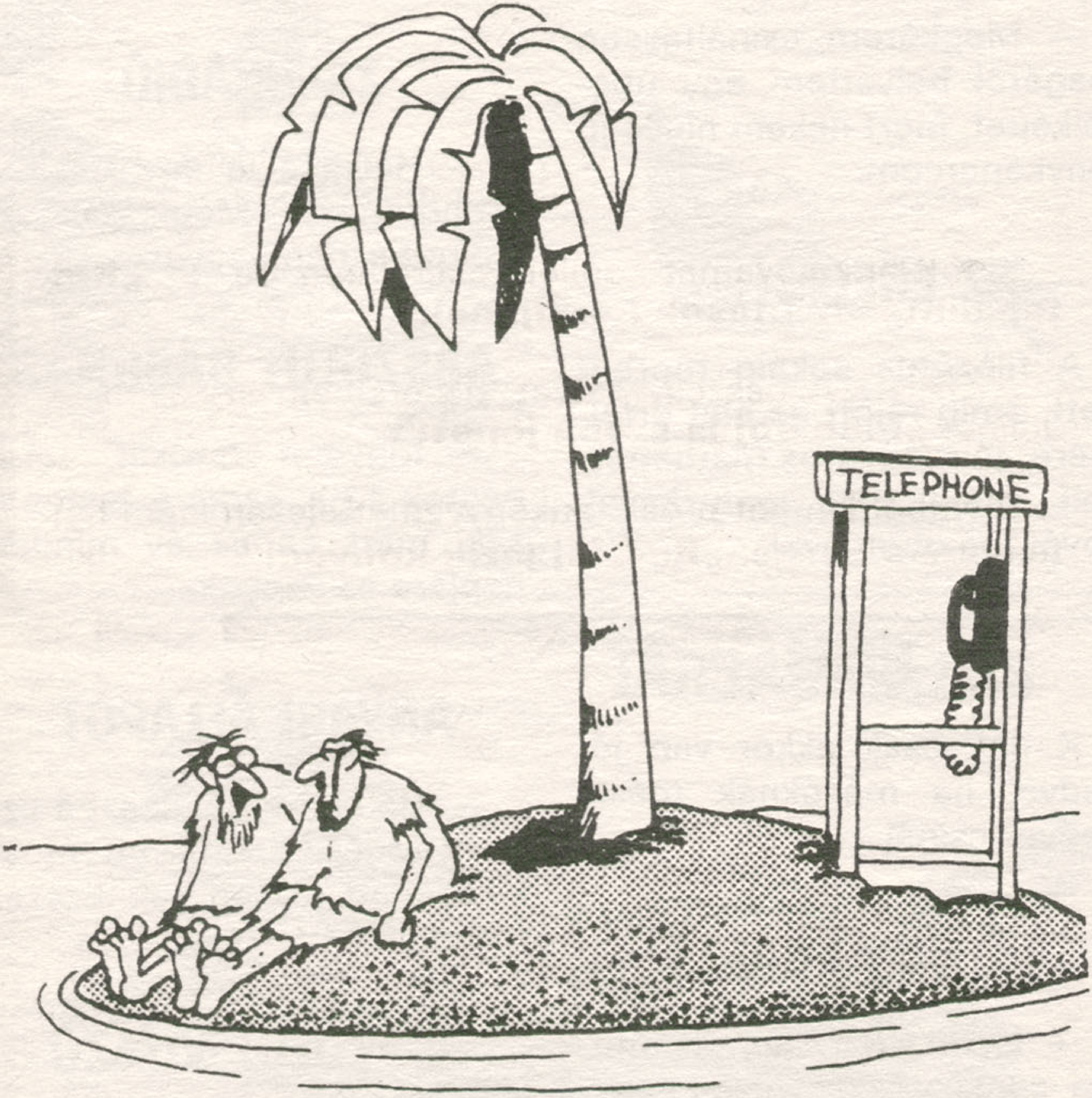
— Ha beszámítjuk azt a tízezer forintot, amit ön most kölcsönad, akkor van tízezer forintom.

ABSZOLÚT VITÁZÓ

— Tudod mit? Neked van igazad.

— Egy frászt . . .!

A BAJ NEM JÁR EGYEDÜL

– Hiába kérdezed nap mint nap, nincs nálam telefonérme! . . .

CSEREBERE

Napközis szekrényemet elcserélném páncélszekrényre. Jelige: **„Bankárok, ne kíméljetek!"**

Tőkeerős társat keresek. Ugyanis angol páncéltőkés zongorámat német márkás pianínóra cserélném. Jelige: **„Csak nehézfiúk jöhetnek számításba."**

Kinőtt hintalovamat pónilóra cserélném. Jelige: **„Hintapalintás hantások kerüljenek!"**

A HAHOTA összes számát elcserélném szexlapokra. Jelige: **„Pléh boj is szóba jöhet!"**

Divatból kiment orosz tankönyvemet elcserélném hottentottára. Jelige: **„Ruszkij jazik konyec!"**

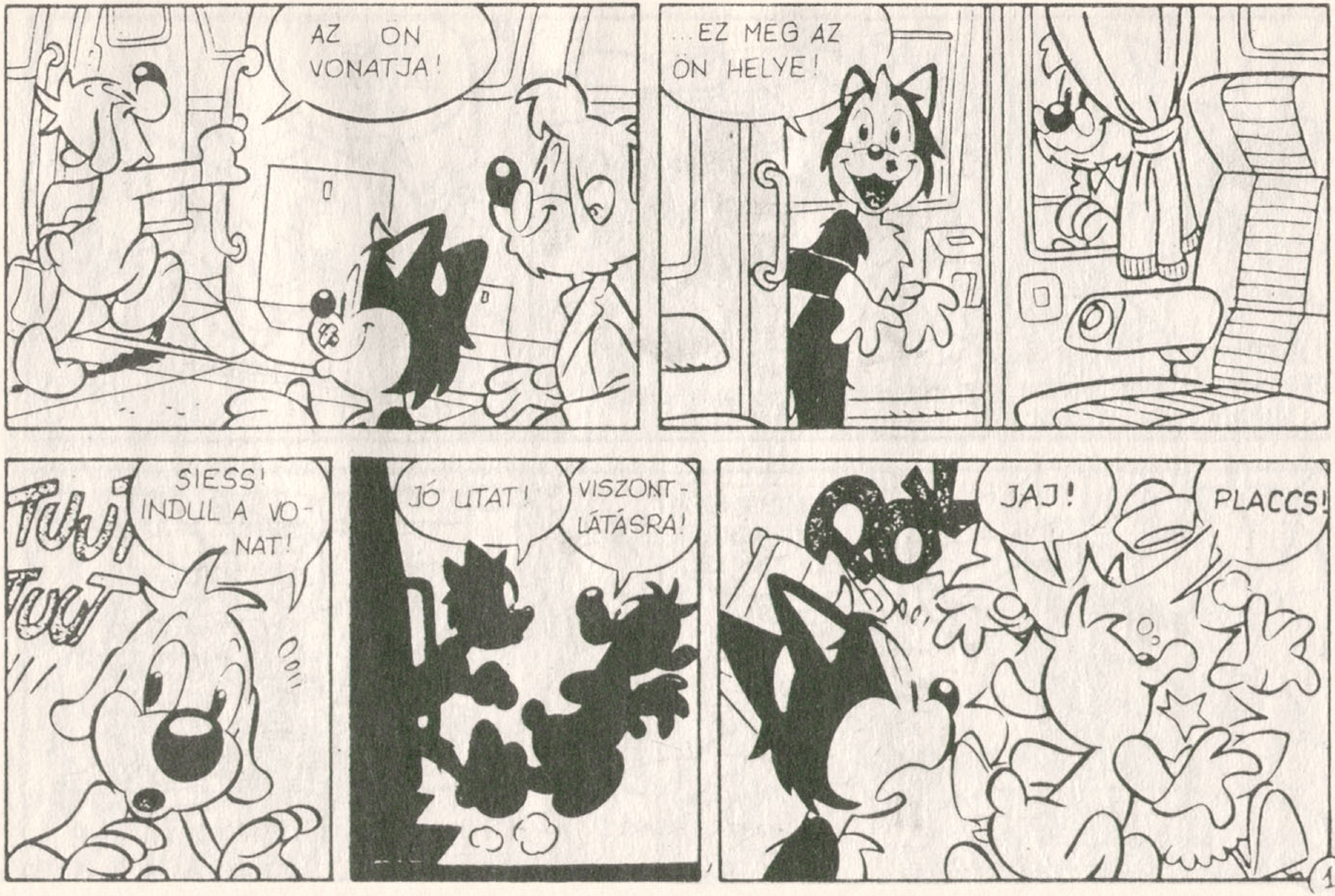
A HAHOTA SZÍNHÁZI KALAUZ

— Igazgatói iroda — **A KÉKSZAKÁLLÚ HERCEG VÁRA**
— Az atyai pofon egyik fajtája — **CSÁRDÁS**
— Hívatnak az igazgatóiba — **A KIHALLGATÁS**
— A matek-, az orosz- és a fizikatanárnő — **A HÁROM SÁRKÁNY**
— Az énektanárnő — **AZ ÉNEKESMADÁR**
— Menü a napköziben — **KAVIÁR ÉS LENCSE**
— „. . . én készültem!" — **VÉGTELEN TÖRTÉNET**
— Elmaradt az oroszóra — **FARSANG**

1 PIF ✻ A POKOLI VONAT

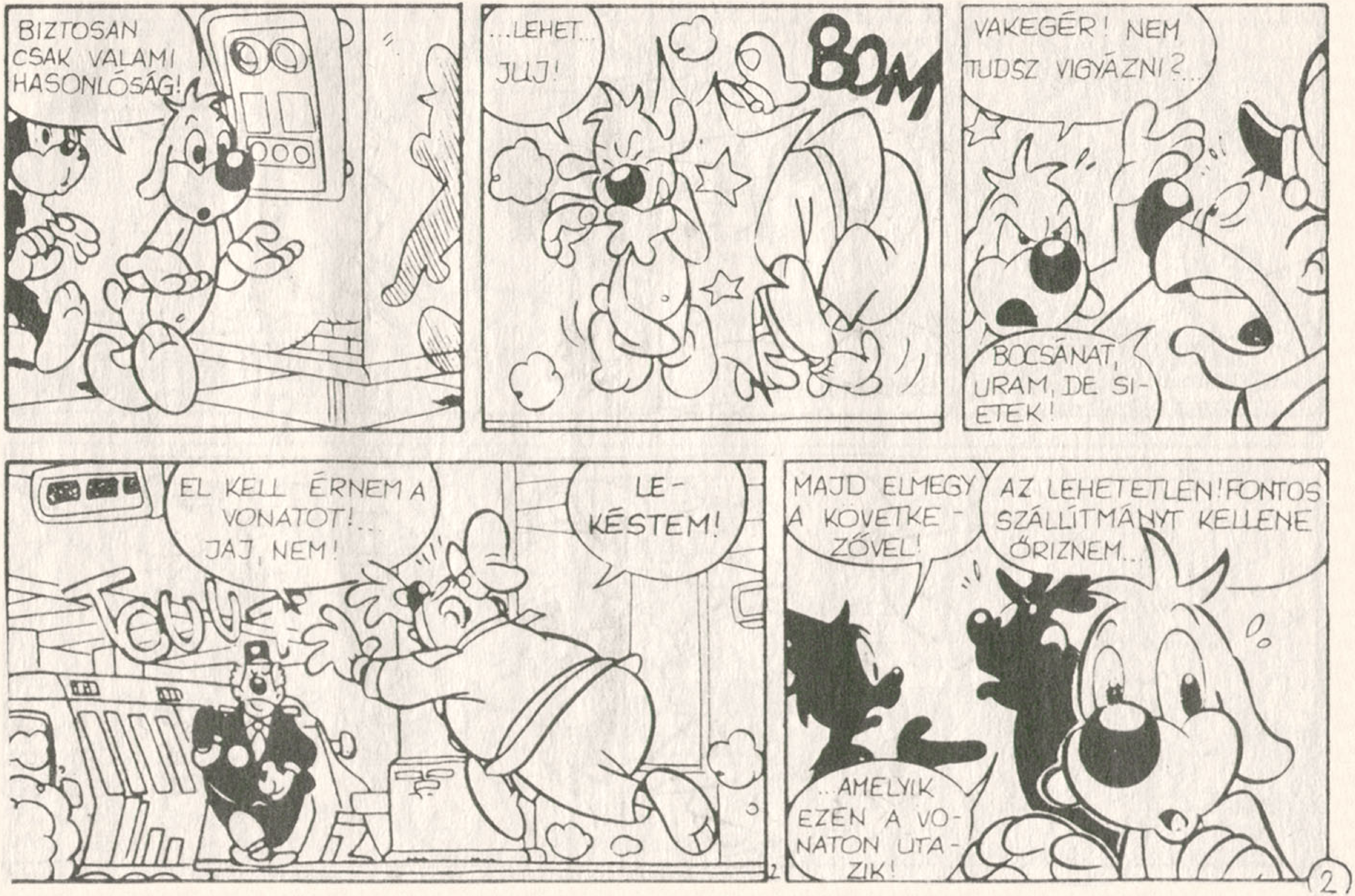

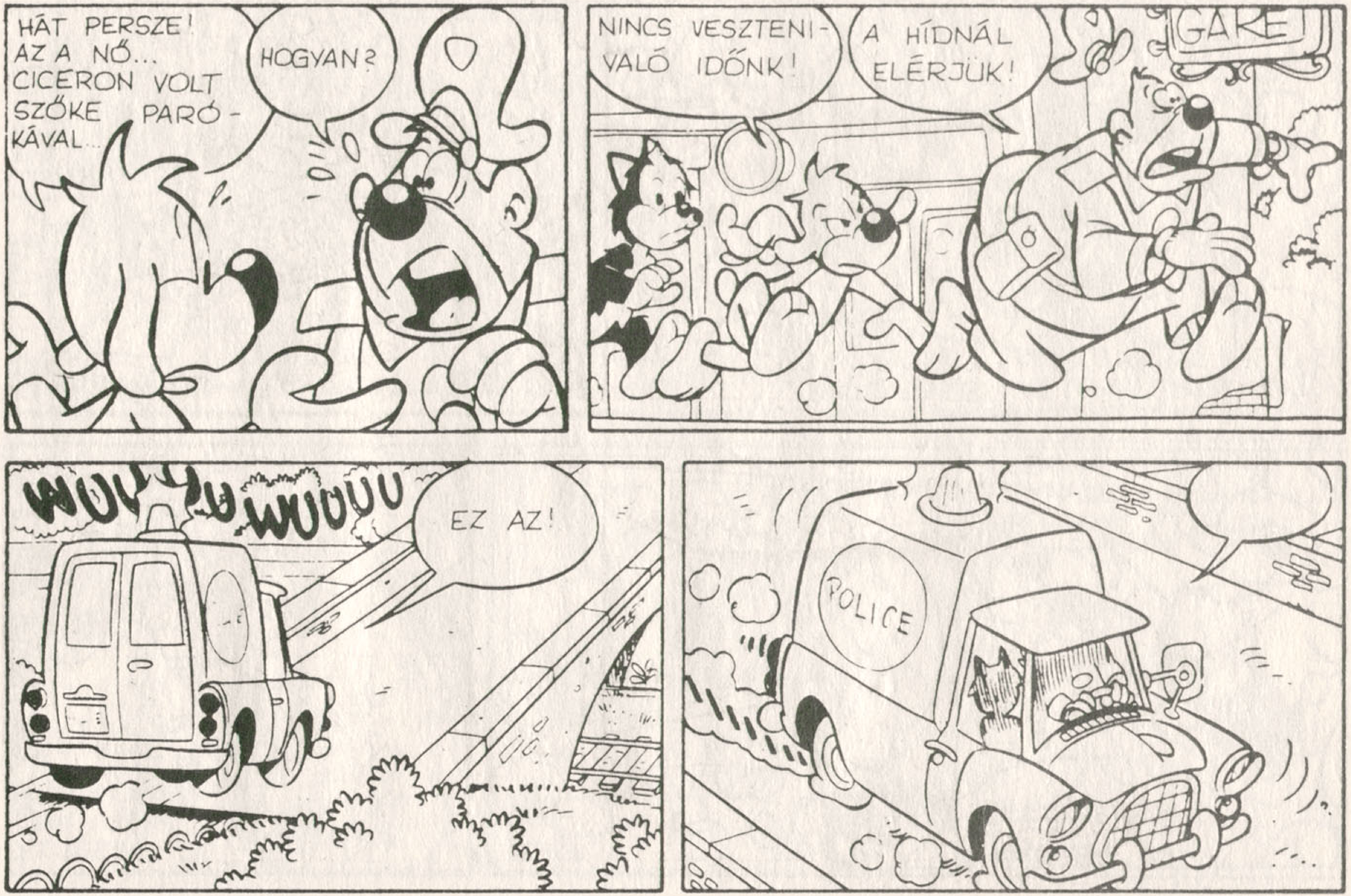

AZ ON VONATJA!
...EZ MEG AZ ÖN HELYE!
SIESS! INDUL A VO-NAT!
JÓ UTAT!
VISZONT-LÁTÁSRA!
JAJ!
PLACCS!

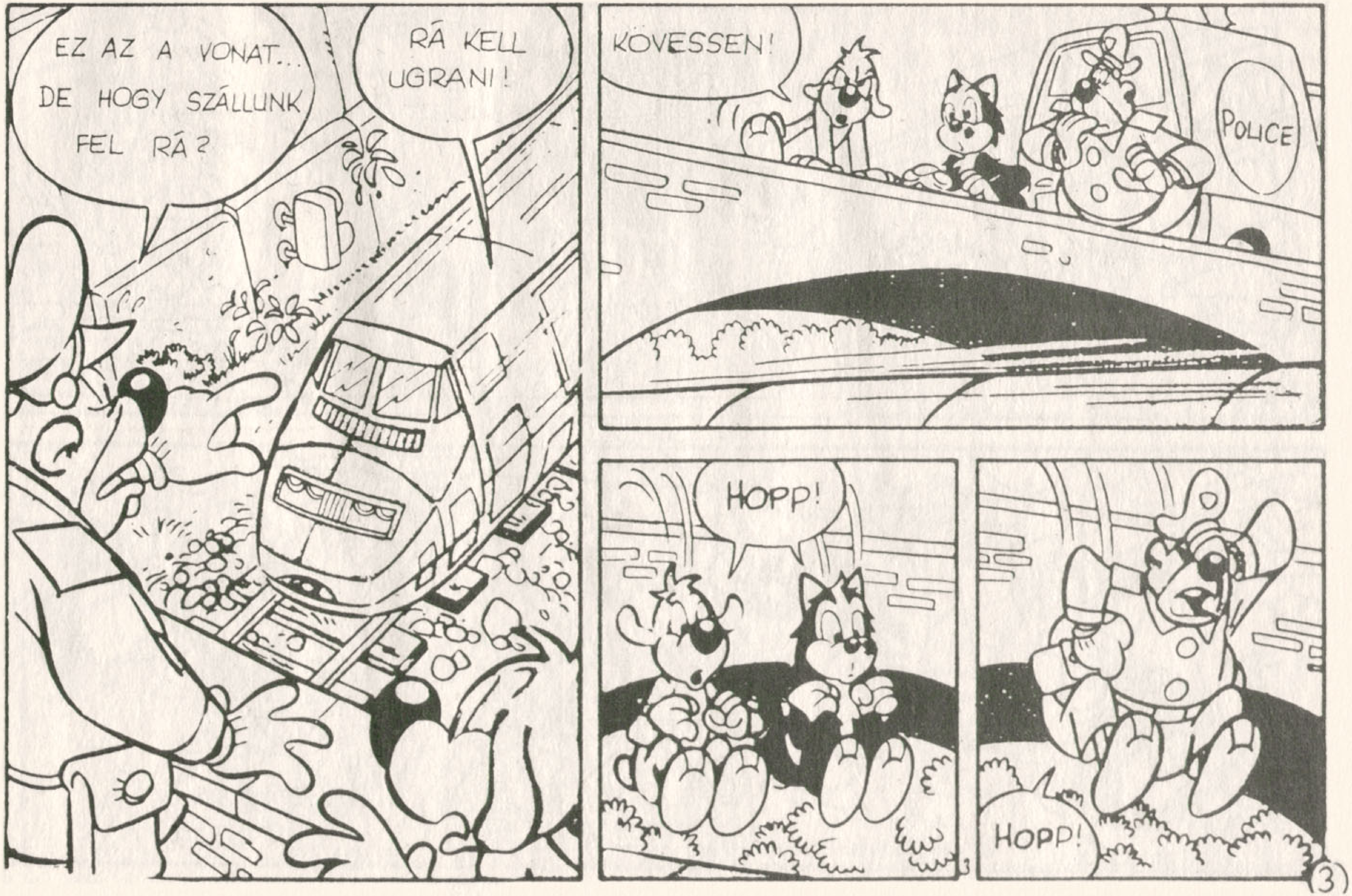
3 PIF ❋ A POKOLI VONAT

BIZTOSAN CSAK VALAMI HASONLÓSÁG!
...LEHET...
JUJ!
BOM
VAKEGÉR! NEM TUDSZ VIGYÁZNI?...
BOCSÁNAT, URAM, DE SIETEK!
EL KELL ÉRNEM A VONATOT!...
JAJ, NEM!
LEKÉSTEM!
MAJD ELMEGY A KÖVETKEZŐVEL!
AZ LEHETETLEN! FONTOS SZÁLLÍTMÁNYT KELLENE ŐRIZNEM...
...AMELYIK EZEN A VONATON UTAZIK!
2

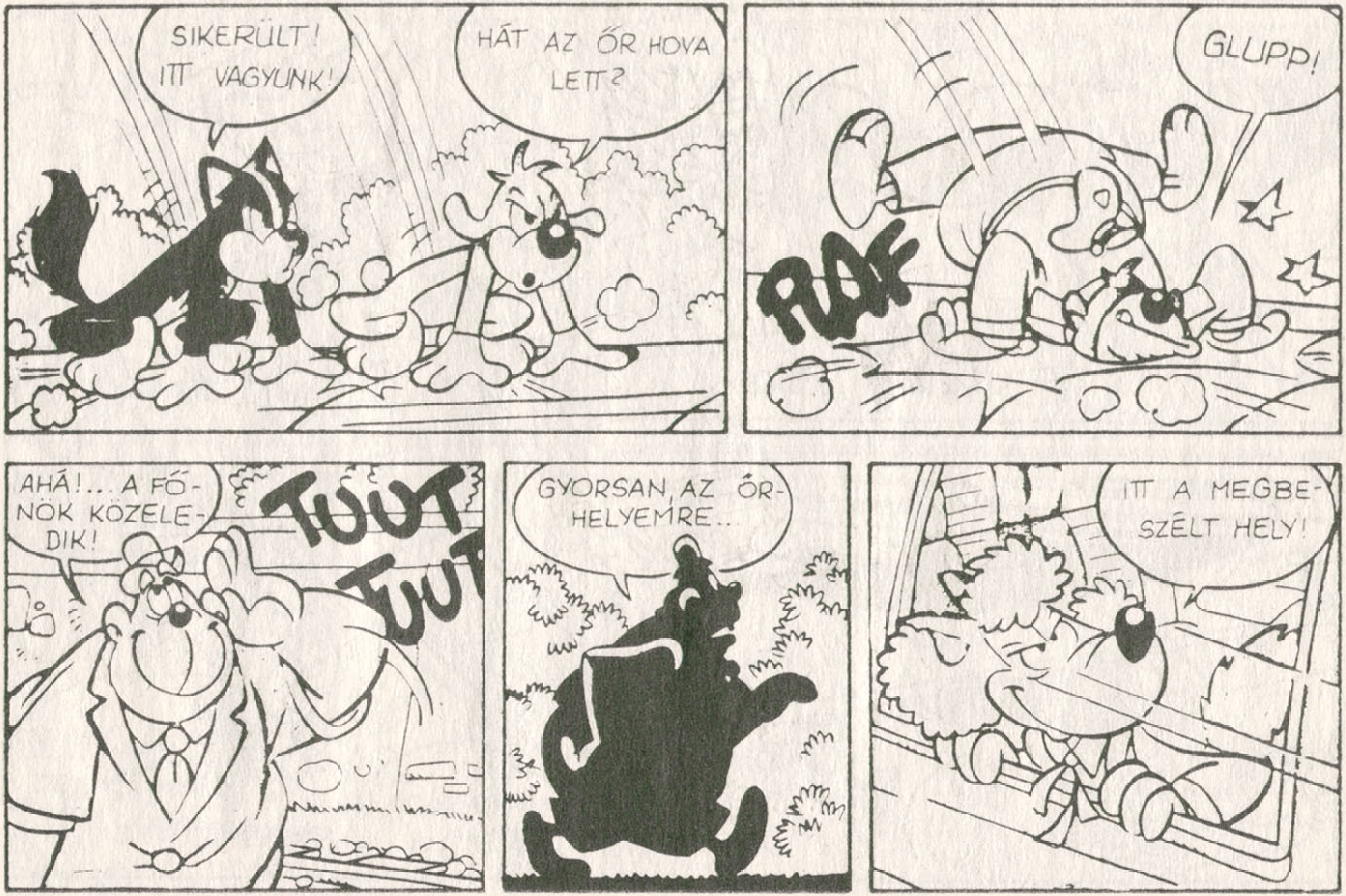
5 PIF ✻ A POKOLI VONAT

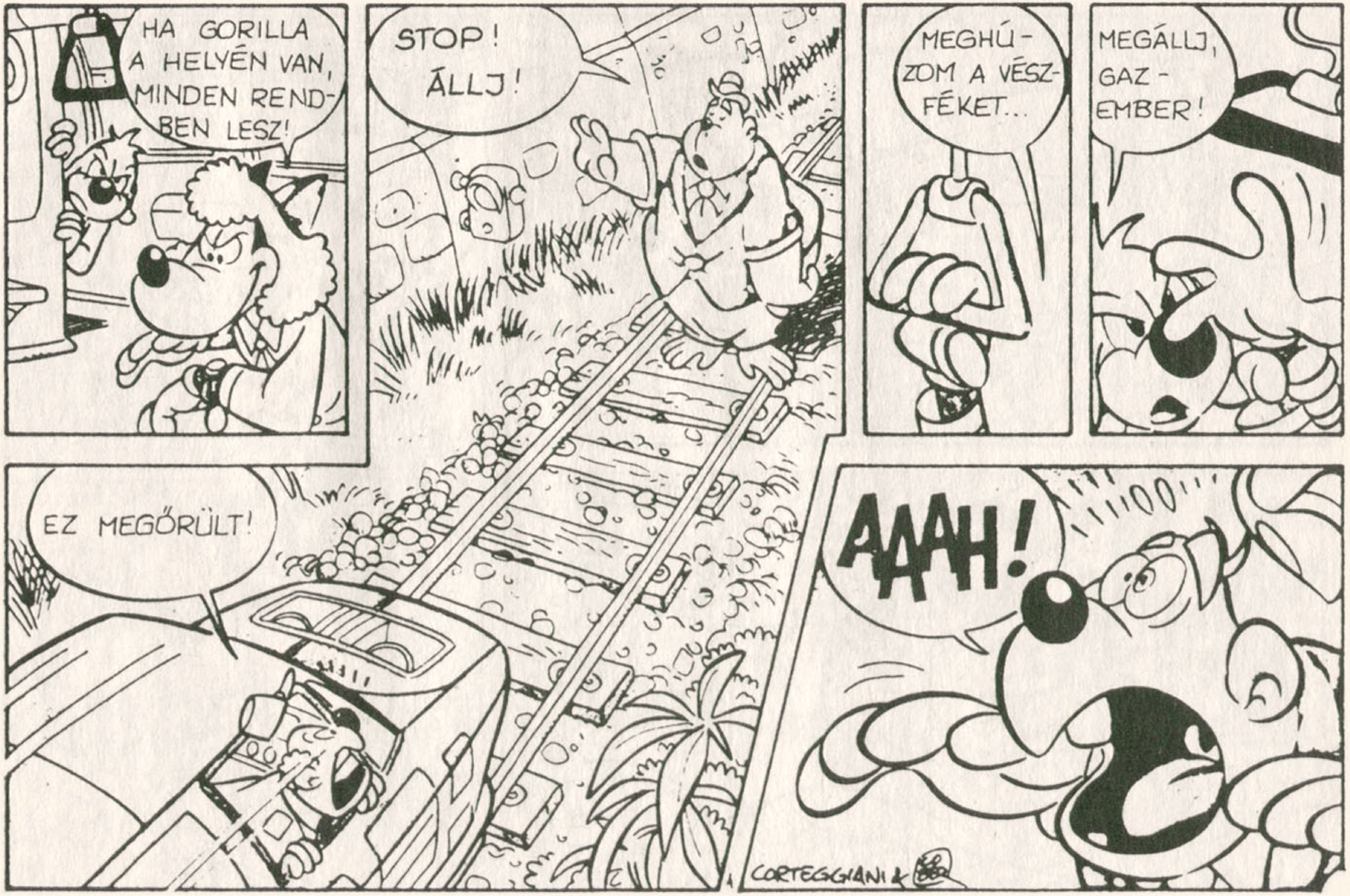

EZ AZ A VONAT...
DE HOGY SZÁLLUNK
FEL RÁ?
RÁ KELL
UGRANI!
KÖVESSEN!
POLICE
HOPP!
HOPP!
3

6

7 PIF ✻ A POKOLI VONAT

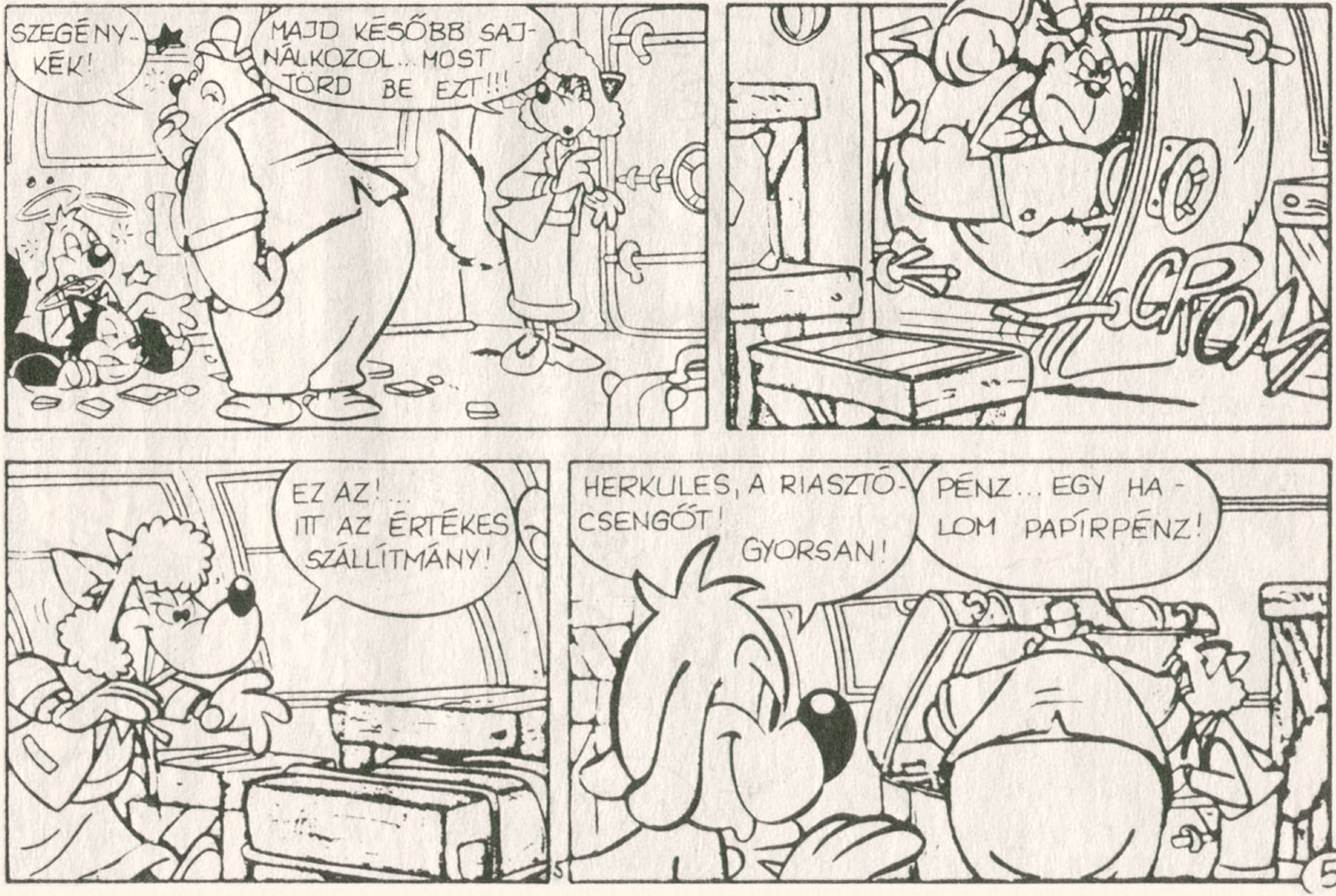

HA GORILLA A HELYÉN VAN, MINDEN RENDBEN LESZ!
STOP! ÁLLJ!
MEGHÚZOM A VÉSZFÉKET...
MEGÁLLJ, GAZEMBER!
EZ MEGŐRÜLT!
AAAH!
CORTEGGIANI &

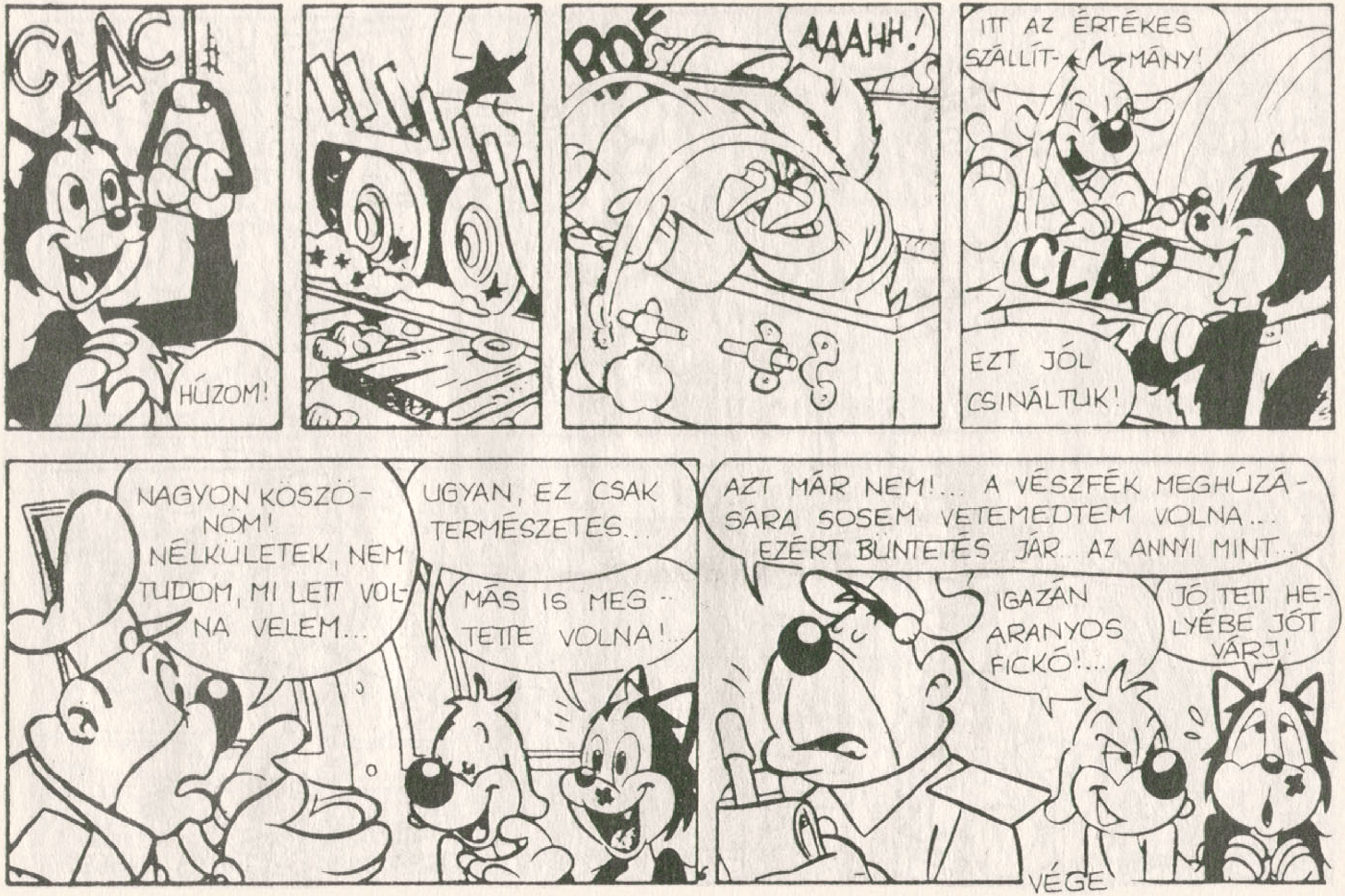
8

9 PIF ❋ A POKOLI VONAT

SZEGÉNY-KÉK!
MAJD KÉSŐBB SAJNÁLKOZOL... MOST TÖRD BE EZT!!!
CROM!
EZ AZ!... ITT AZ ÉRTÉKES SZÁLLÍTMÁNY!
HERKULES, A RIASZTÓCSENGŐT! GYORSAN!
PÉNZ... EGY HALOM PAPÍRPÉNZ!

11 PIF ✻ A POKOLI VONAT

A LEGÚJABB HULLÁM

Szinte hihetetlen, hogy mégis itt ül előttünk. Sok-sok telefon, kérlelés és rábeszélés előzte meg ezt a találkozást, de ő minden ékesszóló kérlelésünk és rábeszélésünk ellenére, mégis eljött. Most mi az ördögöt lehet tenni? Elszántságának egyelőre be nem látható következményeként kénytelenek vagyunk elsőként bemutatni őt mit sem sejtő olvasótáborunknak . . .

*

— Na, essünk túl rajta! — biztatjuk udvariasan vendégünket, aki szemmel láthatóan szintén a főemlősöktől származik. — Mi a helyzet?

— Megalakultunk! — lihegi

átszellemülten. — Nagy esemény ez mind a hazai, mind a nemzetközi zenei életben.

— Mégis mekkora?

— Egyelőre felmérhetetlen. Megpróbáltuk felmérni, de nem megy.

Különös tárgyat szorongat a kezében, de juszt se kérdezünk rá. Megpróbáljuk menteni, amit még lehet.

— Hááát ... ha nem megy, akkor köszönjük ...

— Semmiség. Igazán nem ezért tesszük, amit teszünk.

— Hát akkor miért? Az ég szerelmére, miért?

— Egyelőre nincsenek nagy terveink. Csupán az emberiséget szeretnők kivezetni a kátyúból, amelybe jutott.

— No, ez derék. Izé ... Lehet, hogy nem figyeltem eléggé. Miről is van szó tulajdonképpen?

Azonnal látszott, hogy ez hatalmas kérdés volt, feldúlt vendégünk csaknem megsértődött.

— Elmondhatom még egyszer! — vetette oda gőgösen. — Megalakultunk! Igen, a SKELETON együttes elindult, hogy iskolát teremtsen. A legújabb hullám ...

— Hát akkor nem is tartóztatjuk, kedves izé ...

— A SKELETON, mint tudjuk, csontvázat jelent — folytatta rendíthetetlenül országszerte ismeretlen vendégünk. — Végtelenségig letisztult, minden sallangtól mentes, úgyszólván szikár zenénkre utalunk ezzel a névvel. Mi, kérem, egyenesen a források gyökereibe markolunk bele ... Itt van például ez a hangszer.

— Áh, na nézd csak! ... Szóval ez egy hangszer?

— Megőrülök! — jövendölte a letisztult markoló. — Ez nem „egy" hangszer, hanem „a" hangszer. A történelem legelső gitárja. Teknősbéka teknőjére feszített ökörbél. Hermész, a tolvajok istene még a haragvó Apollónt is lecsendesítette vele. Megzengessem ...?

— Inkább ne. Hát úgy nézek én ki, mint a haragvó Apollón? Na ugye ...

— Ha nem, nem. De akkor bemutatom a SKELETON többi tagját. Csupa táltos. Megannyi lángoszlop. Itt van mindjárt a páratlan Lanyha Guszti. A régi távol-keleti zene óriása.

— Amennyiben ...?

— Egyedülálló módon képes utánozni a Hoang-ho fo-

lyó zúgását, amelyet egy ókori kínai császár minden igazi zene alaphangjává nyilvánított. Természetesen közepes vízállásnál.

— Természetesen . . .

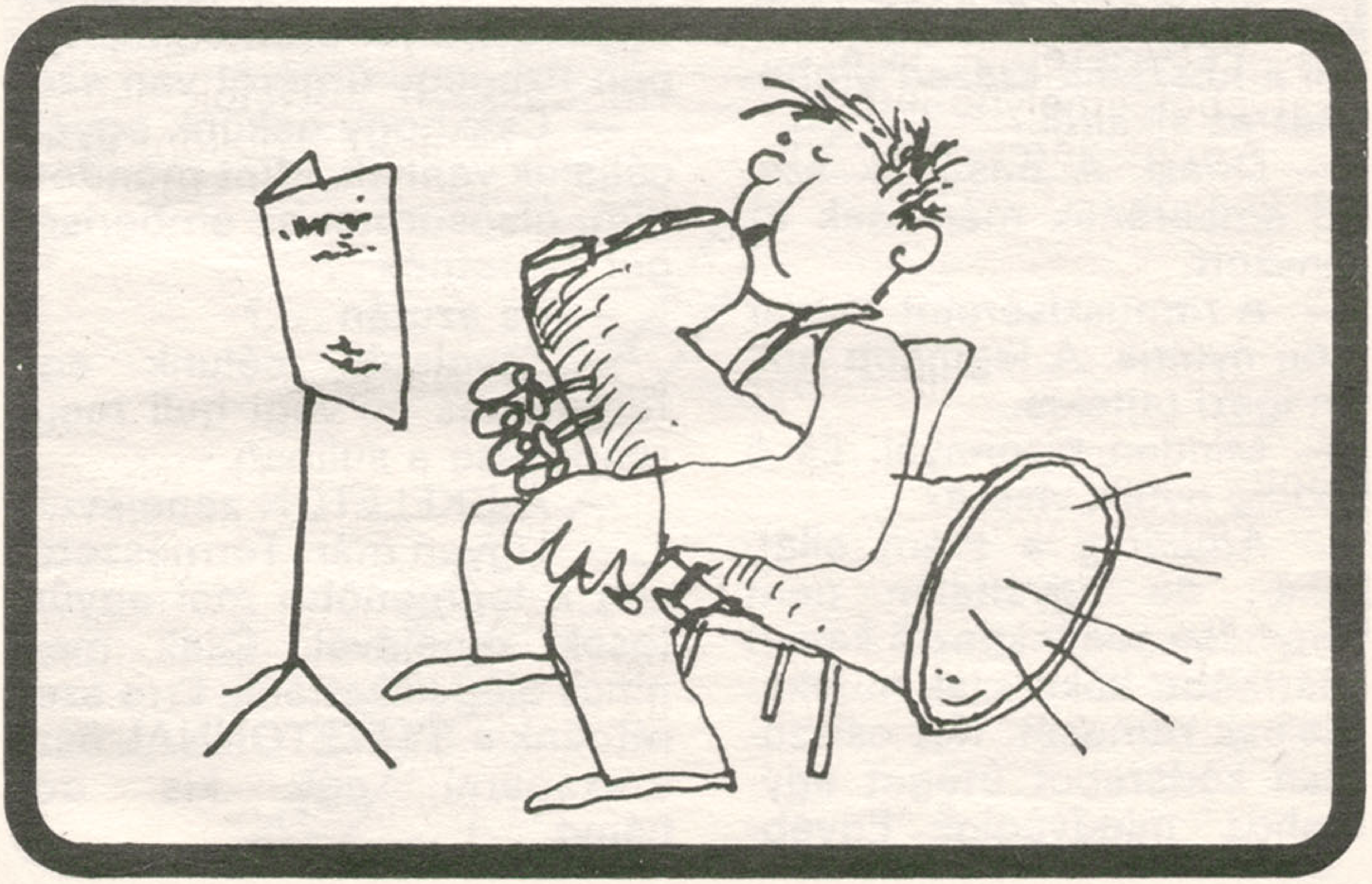
— No és persze, a Slampos Bence. A SKELETON egyik pillére. Nem is tudom, mihez kezdenénk nélküle.

— Lenne egy-két javaslatom.

— Tudniillik ő szintén letisztult, bár egyáltalán nem szikár. Ennek ellenére övé a vezérszólam. A szerelemtől bódult főnixmadárpár násztáncának meghitt zörejeit játssza két selyempapír közé tett fésű segítségével. Azt hiszem, nem kell többet mondanom.

— Ennyit se kellett volna. Arra viszont kíváncsi lennék, hogy milyen is egy főnixmadár?

— A fene tudja. A helyzet az, hogy mi nem biológusok, hanem zenészek vagyunk. A legújabb hullám, mint említettem. Mellesleg valami japán találmányról van szó. Az ősjapánok ugyanis azt tartották, hogy az igazi zene a főnixmadár éneke. Ők nyilván

nem hallották olyan messziről a Hoang-ho zúgását még a legmagasabb vízállás esetén sem.

— Igen, igen ... hát hogyne. Ki van még ...?

— Nyugodtan mondhatom, a java. Mert nem beszéltem még Madárlátta Marciról, a SKELETON jelentős részéről.

— Valóban nem. Ő mit utánoz?

— Madárlátta Marci egy énekest utánoz. Amiért együttesünk tagja lehetett, az hangjának hihetetlenül szikár, már-már kezdetleges egyszerűsége. Tagolatlan torokhangjai az emberiség hajnalát idézik. Egy sámán rituális üvöltése szól a huszadik század emberéhez az ajkairól.

— Óriási. A huszadik század emberének már csak ez hiányzott.

— A ritmuskíséretet Patvar Bubu nyújtja. A legújabb hullám igazi tajtékja.

— Minden bizonnyal. És ő meddig nyúlik vissza?

— Ameddig a szem ellát. Szikár, de egyáltalán nem igénytelen zenénkhez ő keveri a pattintott kőkorszak munkadalainak ritmusát. Két csiszolatlan kődarabot ütöget egymáshoz mindvégig. Egyébként első pillantásra látszik rajta, hogy ő maga is csiszolatlan.

— Ritka adottság. Végeztünk ...?

— Ugyan már! A SKELETON krémjéről még nem esett szó. Az együtteshez hattagú kórus is tartozik, amely szintén a forrásokba markol. A letelepedett, földművelő embernek a természettel vívott váltakozó sikerű harcát zengi himnikus pátosszal. Ennek legletisztultabb formája, amikor az igavonó barom fújtatását utánozzák.

— Gratulálok. Akár focicsapat is lehetett volna az ügyből. Ha jól számolom, éppen tizenegy ürgéről van szó.

— Csakhogy nekünk egyéb céljaink vannak. Mint mondottam, elsősorban az emberiséget szeretnők ...

— És azután ...?

— Távolabbi célunk egy fergeteges év végi buli megrendezése a suliban.

— A SKELETON zenéjével?

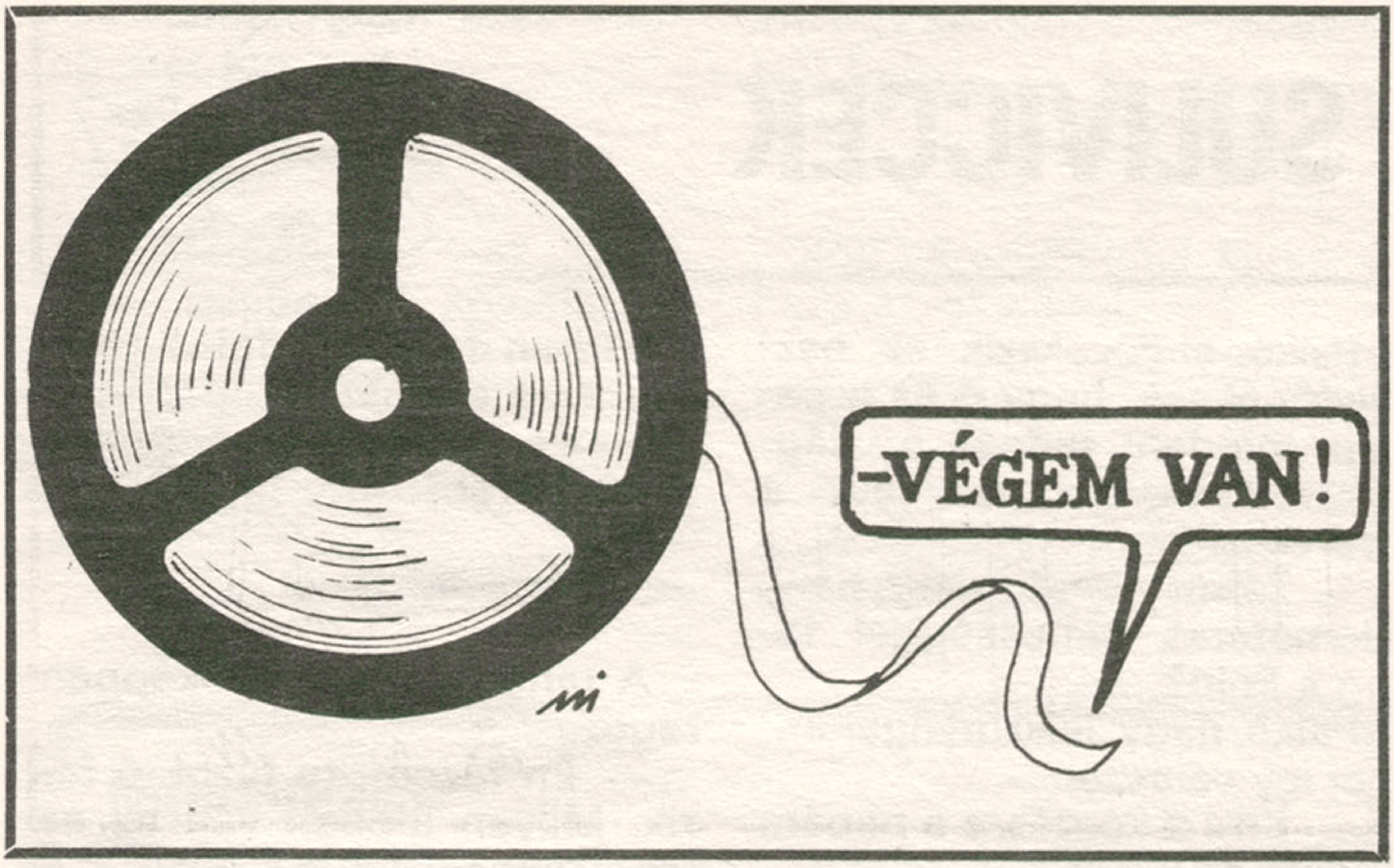
— Ugyan már! Természetesen a legmenőbb mai együttesek zenéjével. Csak még nincs elég kazettánk. Erre szeretnénk a SKELETONNAL összekaparni egy kis dohányt ...!

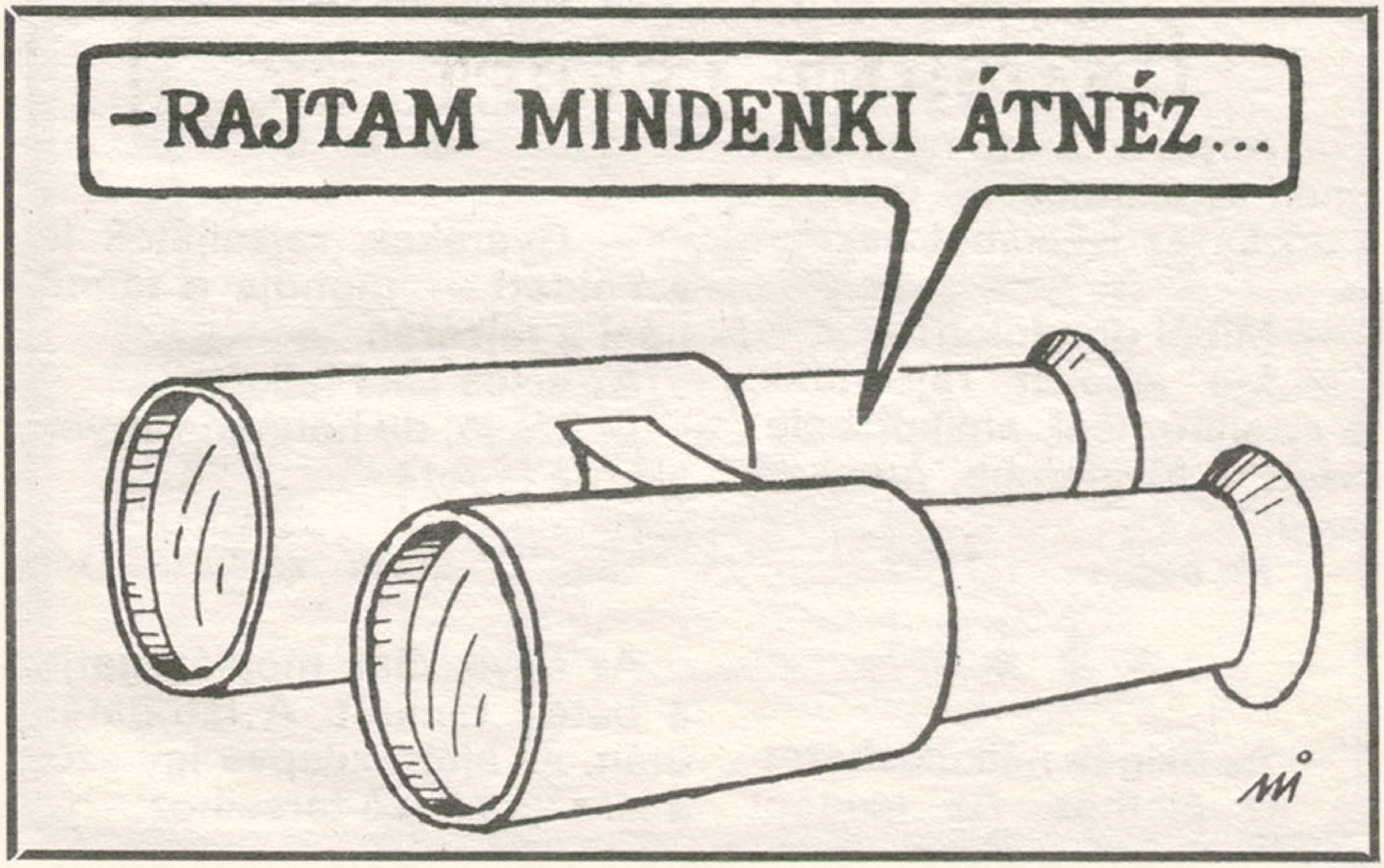
ŐK MONDTÁK...

-TÚL NAGY LÁBON ÉLSZ!

-MEGINT LEÉGETTEK...

–VÉGEM VAN!

–RAJTAM MINDENKI ÁTNÉZ...

SULIVICCEK

Palkó eldicsekszik az osztályfőnöknek, hogy ő és a papája mindent tudnak a világról. A tanár próbára teszi a gyereket.

— Akkor mondd meg, hány kilométeres sebességgel forog a Föld?

Palkó nagy lelki nyugalommal így válaszol:

— Erre a kérdésre a papám tudja a feleletet...

* * *

— Anyu, a tanító néni nem ismeri az állatokat — újságolja Jóska az iskolából hazaérve.

— Miből gondolod?

— Ma lovakat rajzoltunk, és a tanító néni, amikor belenézett a füzetembe, megkérdezte:

— Mi ez?...

* * *

— Az oxigén nélkülözhetetlen az élethez. Az oxigént 1733-ban fedezték fel — magyarázza a tanár.

— És addig hogyan éltek az emberek?!

* * *

A tanár a következőképpen ragoz.

— Én fázom, te fázol, ő fázik. Milyen időben van ez az ige, Gábor?

— Hideg időben! — hangzik a válasz.

* * *

— Gyerekek, rajzoljátok le a Földet! — mondja a tanító néni a rajzórán.

Az elsős Laci felkiált:

— Na jó, de honnan vegyek akkora lapot?

* * *

Az egyik diák meglátogatja a beteg tanárát. A látogatás után, az ajtón kilépve így szól a kint várakozó társaihoz:

— Reménytelen eset. Holnap már jön . . .

* * *

Szeptemberben az első nagy feleltetés következik. Senki sem akar első lenni, a tanár végül felajánlja:

— Aki elsőnek jelentkezik, egy jeggyel jobb osztályzatot kap.

— Akkor tessék nekem beírni egy kettest! — áll fel gyorsan Sanyi.

* * *

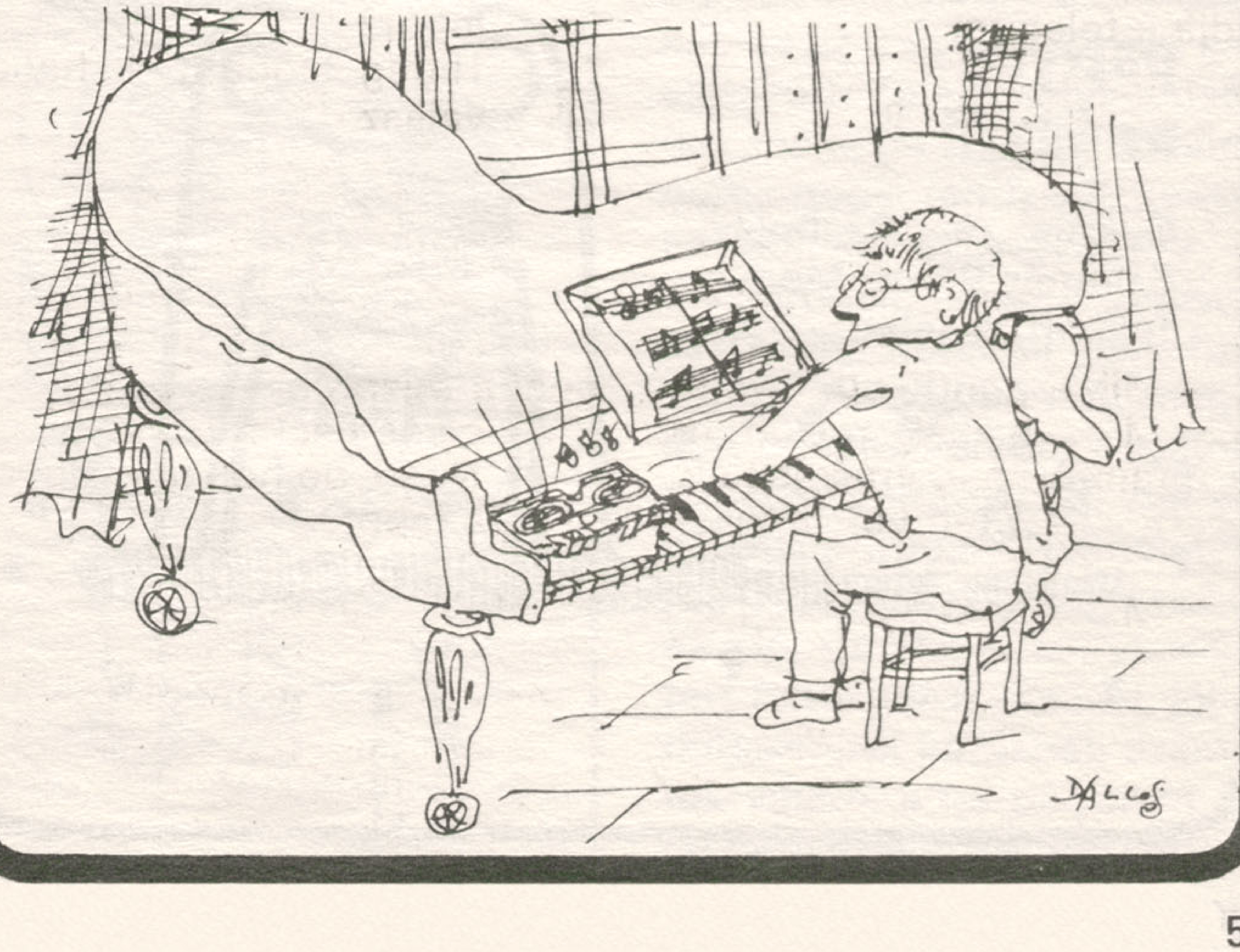
Zoli váratlanul túl korán ér haza az iskolából.

— Van egy jó és egy rossz hírem.

— ?

— A jó hír: leégett az iskola. A rossz hír: a naplókat sajnos sikerült megmenteni . . .

MŰÉLVEZET

TÚRÓ RUDI
szabolcs tej
„A piros pettyes az igazi!
Gyártja a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Tejipari Vállalat."

Darvas Szilárd:

FALRA HÁNYT BORSÓ

Az ezerötszázas évek vége felé történt, hogy barátommal, Sekszpir Vilmossal, a sikeres, de nem túl igényes színpadi szerzővel egy londoni csapszékben ültünk együtt. Premier után voltunk, „Macbeth" című bűnügyi drámájának bemutatója volt, és Vili, aki már akkor utálta a nagyképű kritikusokat és a hisztériás színészeket — ismerte őket, hisz maga is ripacskodott —, megszökött a kollektív ünneplés elől. Már akkor is szívesebben ült le velem, mint másokkal, és ez a szokása máig sem változott. Talán nagyképűségnek tűnik, de meg kell mondanom, hogy rendkívül kedvelt engem, kicsit irigykedve, de kétségtelen megbecsüléssel szemlélte irodalmi pályafutásomat. Akkoriban már megjelent néhány versem a legjobb angol folyóiratokban, volt egy speciális irodalmi elméletem, melyet ugyan azóta elmosott az idő, de akkoriban sem keltett feltűnést . . . szóval, jól indultam, írói körökben számoltak velem, s ha pályámat félbe nem szakítja egyre izmoso-

dó tehetségtelenségem, kétségtelenül sokra vittem volna.

Ültünk, ő sört ivott, én szatmári szilvát. Én hallgattam, ő várakozásteljesen függesztette rám sekszpiri szemeit. Tudtam, hogy a darabról akarja véleményemet hallani, a darabról, amely valóban elsöprő sikert aratott, s tényleg nem egy helyen magán viselte a tehetséges író kézjegyét. Egészében azonban éppoly zagyva rémdráma volt, a hatásvadászat jegyében született fércmű, amilyeneket ez a félrecsúszott zseni az utóbbi időben tucatszámra gyártott. Nem sok kedvem volt nyilatkozni róla.

Ő azonban nem sokáig bírta a kínos csendet.

— Egy szavad sincs? — kérdezte komoran.

— Nézd Uiljem! — mondtam, hogy zavaromat leplezzem, kínosan ügyelve a helyes angol kiejtésre. — Tudod, hogy kedvellek. De mint barátnak, kötelességeim is vannak veled szemben. Te mint költő kezdted ... csinos kis szonetteket írtál ... aztán egy szép napon kellett a pénz ... rátértél a darabgyártásra. Versekből megélni nem lehet ...

— Nem bizony — mondta, és lehajtotta sekszpiri fejét. — Folytasd!

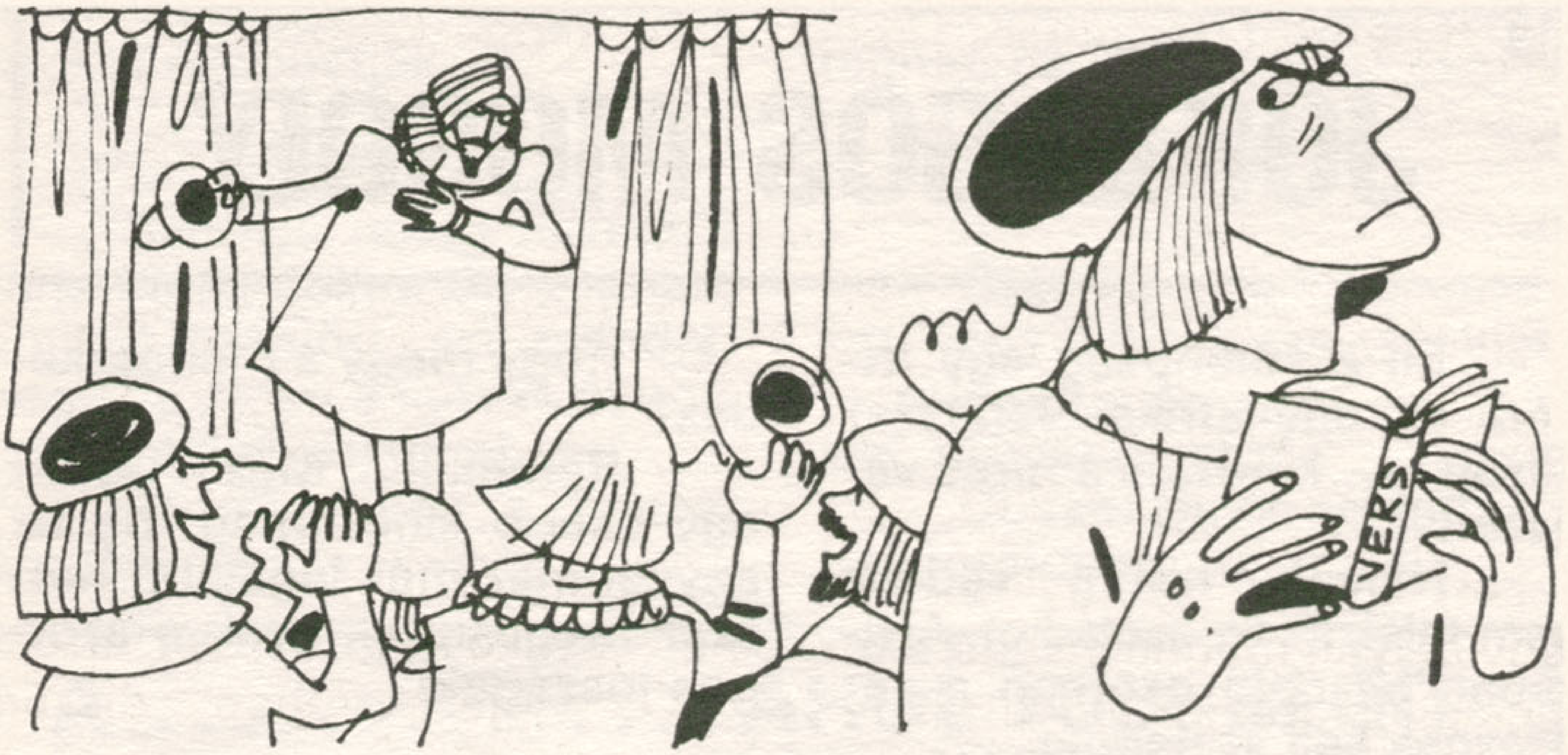
— Sikeres darabokat írsz, hatásos rémdrámákat és sikamlós bohózatokat. Kiszolgálod a közönséget, drámáidban gyilkolnak és vérfertőznek, vígjátékaidban disznó vicceket mondanak. A közönség őrjöng és tapsol, a pénz dől hozzád. De kielégít ez téged?

Örömmel láttam, hogy szavaim elérik a kívánt hatást. Egy könnycsepp gördült le sekszpiri szakállán. Úgy éreztem, ez az a pillanat, amikor megmenthetem a siker prédájául odadobott tehetséget.

— Mit gondolsz — kérdeztem —, én nem tudnám ezt csinálni, amit te? Nekem is kéne a pénz. De én költő vagyok, és nem alkuszom meg.

— Hogy csodállak ezért ... — rebegte alig hallhatóan.

— Nem csodálni kell, hanem utánozni! — mondtam ingerülten. — Vili! — ragad-

tam meg a kezét. — Fel a fejjel, még semmi sincs veszve! Felejtsd el a giccseket, amiket írtál, spongyát rájuk! „Hamlet", „Othello", „Vízkereszt" meg az a veronai ostobaság és a többiek! ... Pénzt hoztak a konyhára, rendben van ... Itt az ideje, hogy egy kicsit gondolj a halhatatlanságra!

Rám emelte megtört, sekszpiri tekintetét.

— Abbahagyjam? — kérdezte alig hallhatóan. — És a siker?

— Az olcsó sikernél többet ér a drága!

Csak úgy odavetettem ezt a mondatot, nem is sejtve, hogy századok múlva mint a művészi program tömör és zseniális megfogalmazása nem fog nemzedékről nemzedékre szállni.

Vilmos kiegyenesedett, az egész ember csupa sekszpiri elszántság volt.

— Abbahagyom! — mondta.

— Kezet rá!

És az ígéret zálogául sekszpiri kezével megszorította az enyémet.

*

Aranyos fiú volt, de gyenge karakter. Nem tartotta be az ígéretét.

JÓSZÁGOS MOSOLY

— Mi a különbség egy itthoni és egy afrikai vadászat között? — kérdezik a híres vadásztól.

— Nálunk, ha a vadász nem talál, az őz szalad el. Afrikában hasonló esetben a vadásznak kell szaladnia . . .

★ ★ ★

— A papagájod éppen most repült el! — mondja a mama a hazaérkező fiának.

— Sejtettem, hogy így lesz — válaszol a gyerek —, mert tegnap, amikor a földrajzot tanultam, a vállamra ült, és nézegette a térképet . . .

★ ★ ★

— Nem ajánlom, hogy túl sok tengeri rákot fogyasszon — mondja a házigazda a vendégnek.

— Te jó isten, talán nem friss?

— Dehogynem, de én is szeretném megkóstolni.

★ ★ ★

— Hogy megy a méhészkedés?

— Remekül! Méz ugyan egy csepp sincs még, de az anyósomat már legalább hatszor megcsípték ezek a szorgos jószágok!

★ ★ ★

Egy kutató egereket tanít be arra, hogy ha megnyomnak egy csengőt, akkor ennivalót kapnak.

Egy hét után megszólal az egyik egér: „Sikerült végre ránevelni ezt az alakot, hogy ha megnyomom a csengőt, dobjon ide egy sajtot!"

★ ★ ★

— Önnek ülőfoglalkozása van?

— Igen is, meg nem is, doktor úr. Zsoké vagyok.

★ ★ ★

Egy juhásztól megkérdezik, hány éves.

— Honnan tudjam? Én csak

a juhokat számolom, mert azokat ellophatják...

★ ★ ★

— Szörnyű dolog történt a férjemmel, doktor úr! Tegnap, amikor hazajött, azt mondta, hogy az utcán a kutyák nyitott esernyőkkel járkálnak...

— És mi ebben a furcsa, asszonyom?

— Talán elfelejtette, hogy tegnap nem is esett az eső?!

★ ★ ★

— Órák óta adja a tanácsokat, hogy mit hogyan csináljak — mondja a horgász. — Itt a bot, próbálja meg!

— Ugyan! Nincs nekem ehhez türelmem!

A .... AHOL TUD, SEGÍT

(Újsághír)

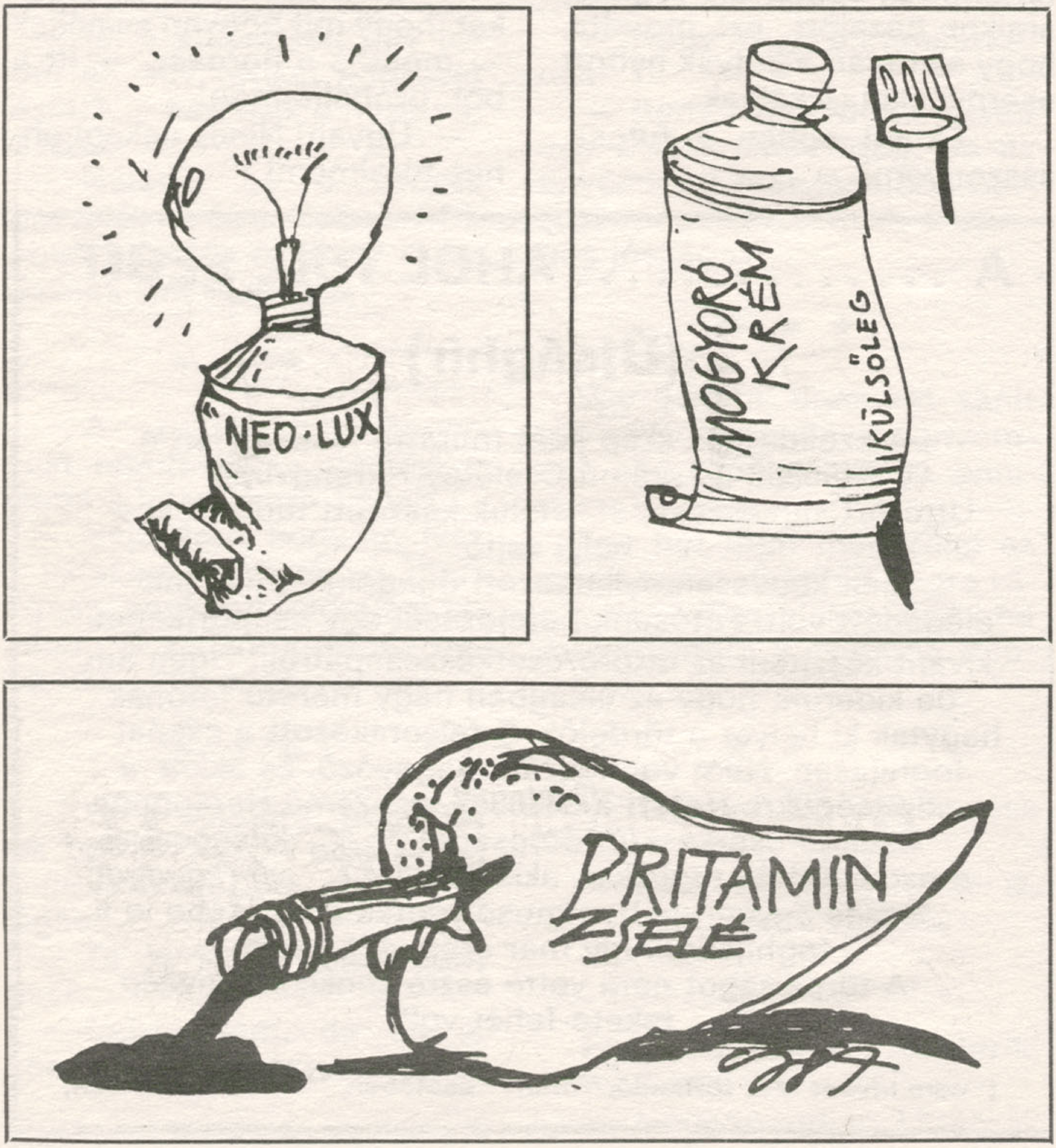
A szolidaritás szép jelét mutatta Kiskirályfán a 3456898-as számú Cselőtey Harangvirág Úttörő/Cserkészcsapat.* Róluk készített tudósítást a helyi sajtó.

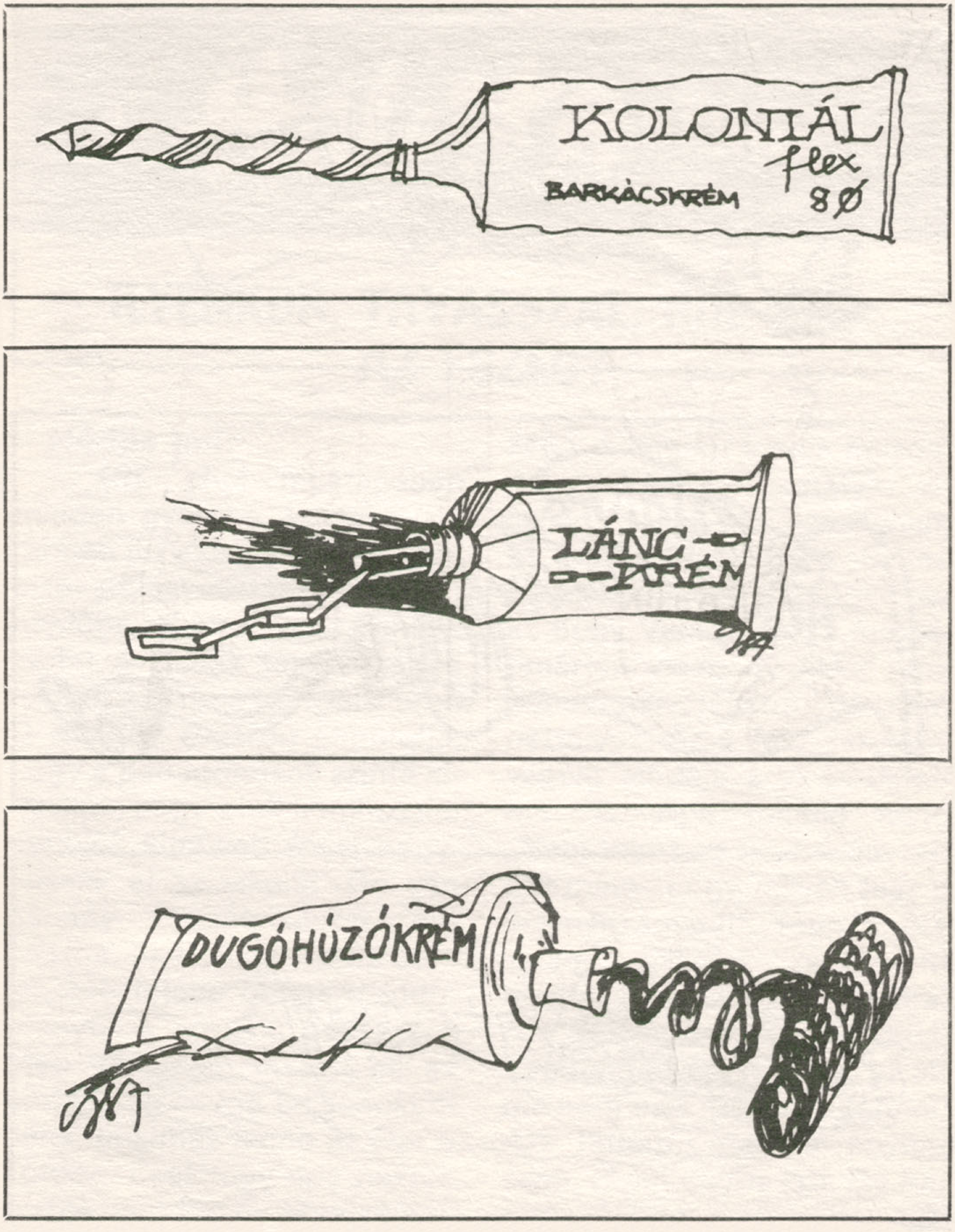
Igen kedvesen nyilatkozott mindenki, mindenki elégedett volt. Fotósunk befejezésül egy csoportképet kívánt készíteni az úttörő/cserkészcsapatról.** Igen ám, de kiderült, hogy az újságban nagy méretű fotónak hagytak ki helyet a tördelők. S felsorakozott a csapat — foghíjasan. Nem volt igazán meggyőző. És akkor... segítségükre sietett a 3456897-es számú Haranghy Cselőte cserkész/úttörőcsapat***. Riadólánccal mozgósították tagjaikat, akik 10 perc múlva ragyogó, feszes egyenruhában mosolyogtak a lencsébe a foghíjakról. Így már szép volt a kép.

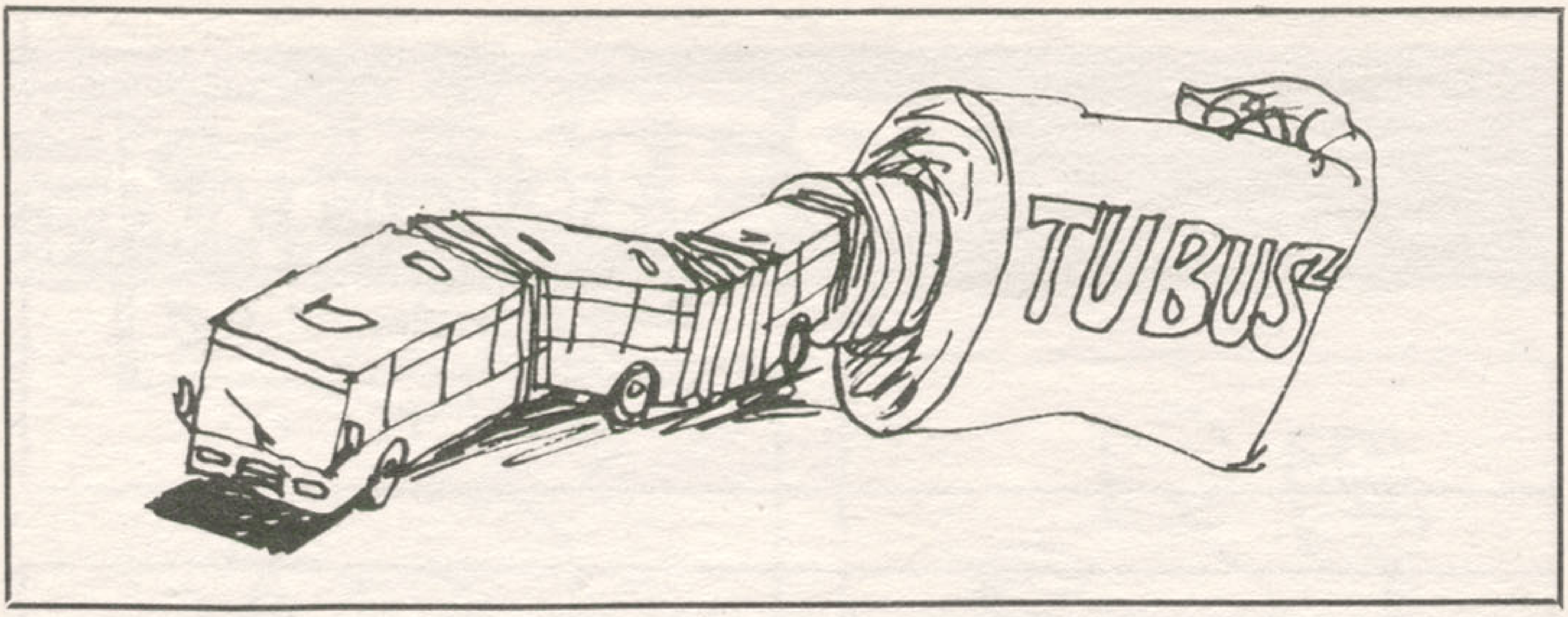
A turpisságot nem vette észre senki. A fénykép fekete-fehér volt.

(* nem kívánt rész törlendő, ** mint * esetében, * mint ** esetben)**

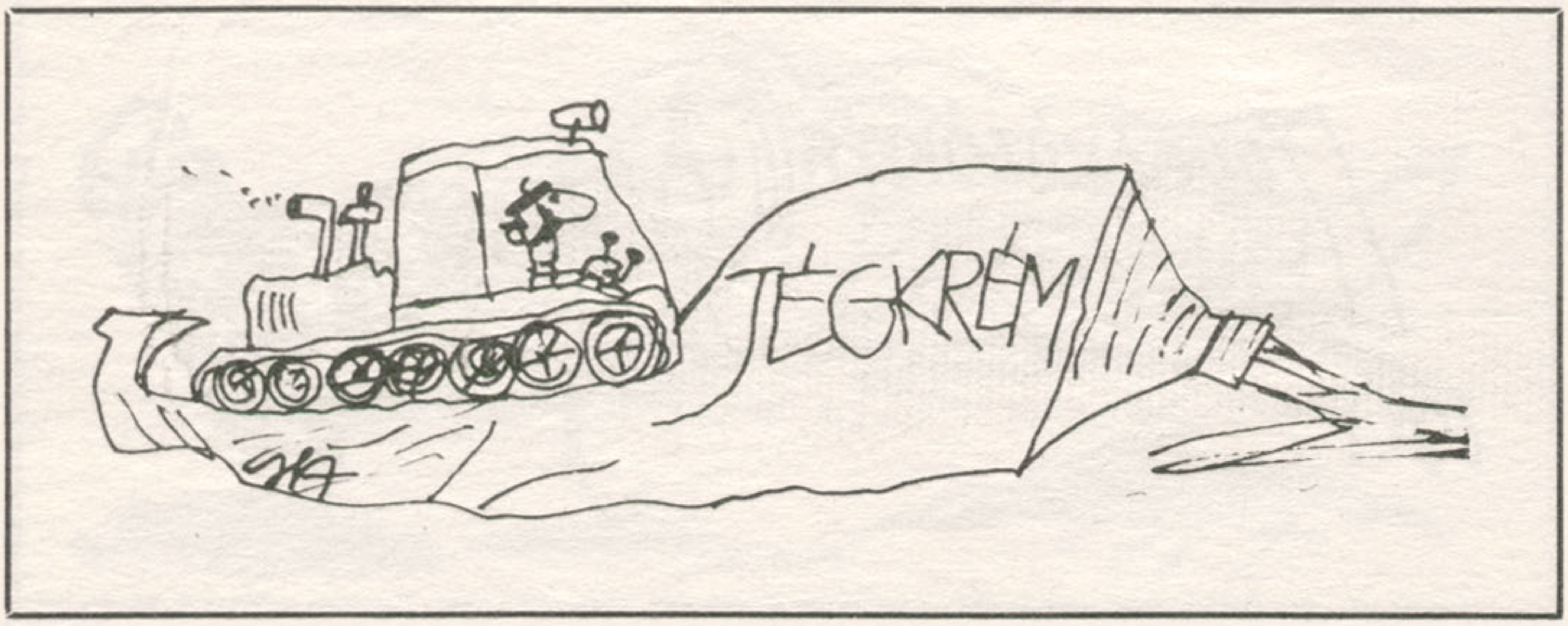
KRÉMES!

KOLONIÁL
flex
8Ø
BARKÁCSKRÉM
LÁNC-
KRÉM
DUGÓHÚZÓKRÉM

TUBUS

GILISZTAKRÉM
HORGÁSZOKNAK

JÉGKRÉM

A Hahota KÉRDÉSE:

ILYENKOR, TAVASSZAL, HOL JÁR AZ ESZED?

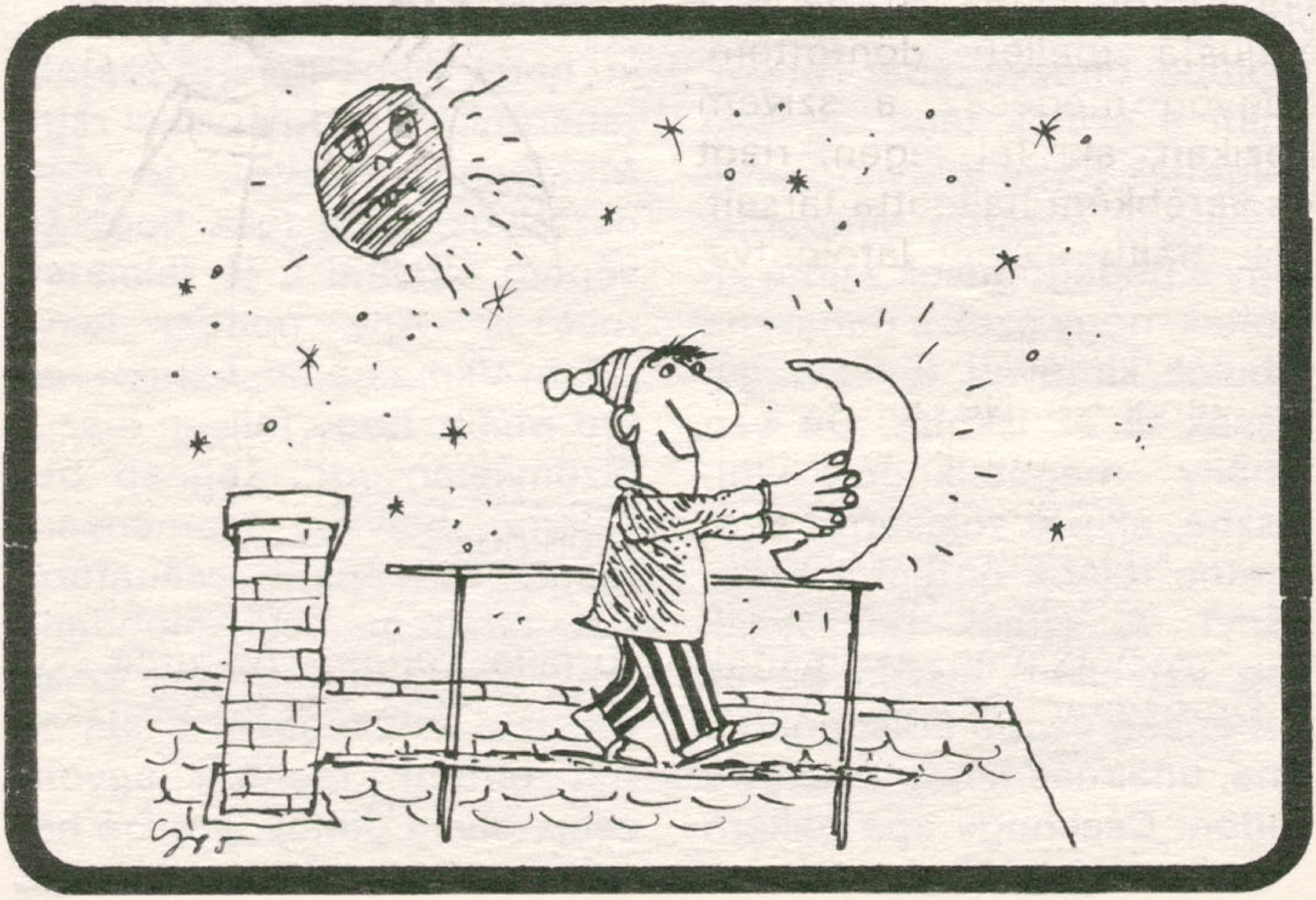
Hódos Imi:

— Ott, ahol mostanában minden gyereké. Egyre gyakrabban jut eszembe az év végi bizonyítványosztás. Látom ünneplőbe öltözve apát, anyát, amint a szülők társaságában hallgatják Ábris igazgató urat. Ő minden évzárón elmondja, hogy a pedagógusok szinte kinyúltak, hogy ezek a mihaszna nebulók kiművelt fővel hagyhassák el az iskolát. De van néhány megátalkodott mihaszna, akinek tölcsérrel sem lehetne fejébe önteni a tudományt. A szülők bocsássák meg vétkeiket, hiszen ha az emberiség csupa Edisonokból állna, unalmas lenne az élet a Földön. Csakhogy apa nekem biztos nem fog megbocsátani. Mert ő engem igenis Edisonnak képzel. A matek viszont . . . Fel kell készítenem őt a legrosszabbra is. Szinte mindennap mondogatom neki, hogy Vilma néni, a matektanárunk valahogy pikkel rám. Mindennap feleltet, de nem osztályoz. Az a félő, hogy év végéig elfelejti a jó feleleteimet is. Apa mindig leint. „Nem Vilma nénin, hanem rajtad múlik, hogy milyen lesz a bizonyítványod!" Tegnap óta valami halvány reményem mégis van apa bocsánatára. Azt találtam neki mondani, hogy Vilma néni szerint az alma nem esik messze a fájától. Azt hittem, menten agyoncsap, olyan dühös lett. De haragja Vilma nénire irányult.

„Hogy lehet, hogy eddig nem vettem észre, kikre bíztuk a jövőtöket!" — mondta, és gyöngéden magához ölelt.

Somlai Helénke:

— Ahogy közeledik az év vége, úgy hatalmasodik el bennem a vágy, hogy megszerezzem a legeslegjobb bizonyítványt. Hiszen nyolcadik osztályosként nem állíthatok haza holmi tirke-tarka értesítővel, kettesekkel, hármasokkal. Felmértem, hogy osztálytársaim közül ki hogyan áll. Több mint valószínű, hogy Vermes Marinak lesz olyan bizije, amelyet ha rákopírozok az enyémre, akkor a kitűnők kitűnője lehetek. Amiben én gyenge vagyok, ő jó, s ez megfordítva is igaz. Kiderítettem azt is, hogy mennyi idő áll majd rendelkezésemre, a bizonyítványok kiállítása és kiosztása között, mennyi időbe telik, amíg Tibi bácsi, a diri, irodájában megissza a kávéját. Ugyanis addig marad magára a szertárban a másológép.

Remélem, sikerül majd semlegesítenem a fekete dobozt, különben öt évig megőrzi annak a szövegét, amit rajta másoltak. Lehet, hogy biztosabb lehetnék, ha tanulnék?! Ezt is ki fogom deríteni . . .

Simon Gyuszi:

— Május elseje nálunk a lányok ünnepe is. Van, aki rozmaringágat csempész kiválasztottja ajtókilincsére, van, aki felpántlikázott májusfát állít a kiskapu mellé. A rozmaringág könnyebb. Én mégis a májusfa mellett döntöttem. Nagyon megesett a szívem Rozikán, aki félszegen, riadt kis verébként hallgatta társait, akik május elsejét latolgatva, azt próbálták kitalálni, hogy kit hány fiú lep meg, ki kap tőlük ajándékot. Ne félj, Rozika, neked is lesz májusfád, fogadkoztam, méghozzá a legnagyobb a faluban. Szerencsére a Tisza partján ottfelejtett valaki egy hatalmas nyárfaágat. Megmozdítani is alig bírtam, de nekirugaszkodtam. Húztam, vonszoltam, mit törődtem én azzal, hogy kiver a veríték, hogy levegőt alig kapok.

Csak azt láttam, hogy Rozika a dicsekvő lányok között szomorkodik.

A házukhoz érve, egyszerre törpivé váltam. Az utcai villany pislákoló fényénél tizenkét májusfát számoltam meg. Pontosan annyi sorakozott kerítésük mellett, ahány fiú rajtam kívül az osztályba járt.

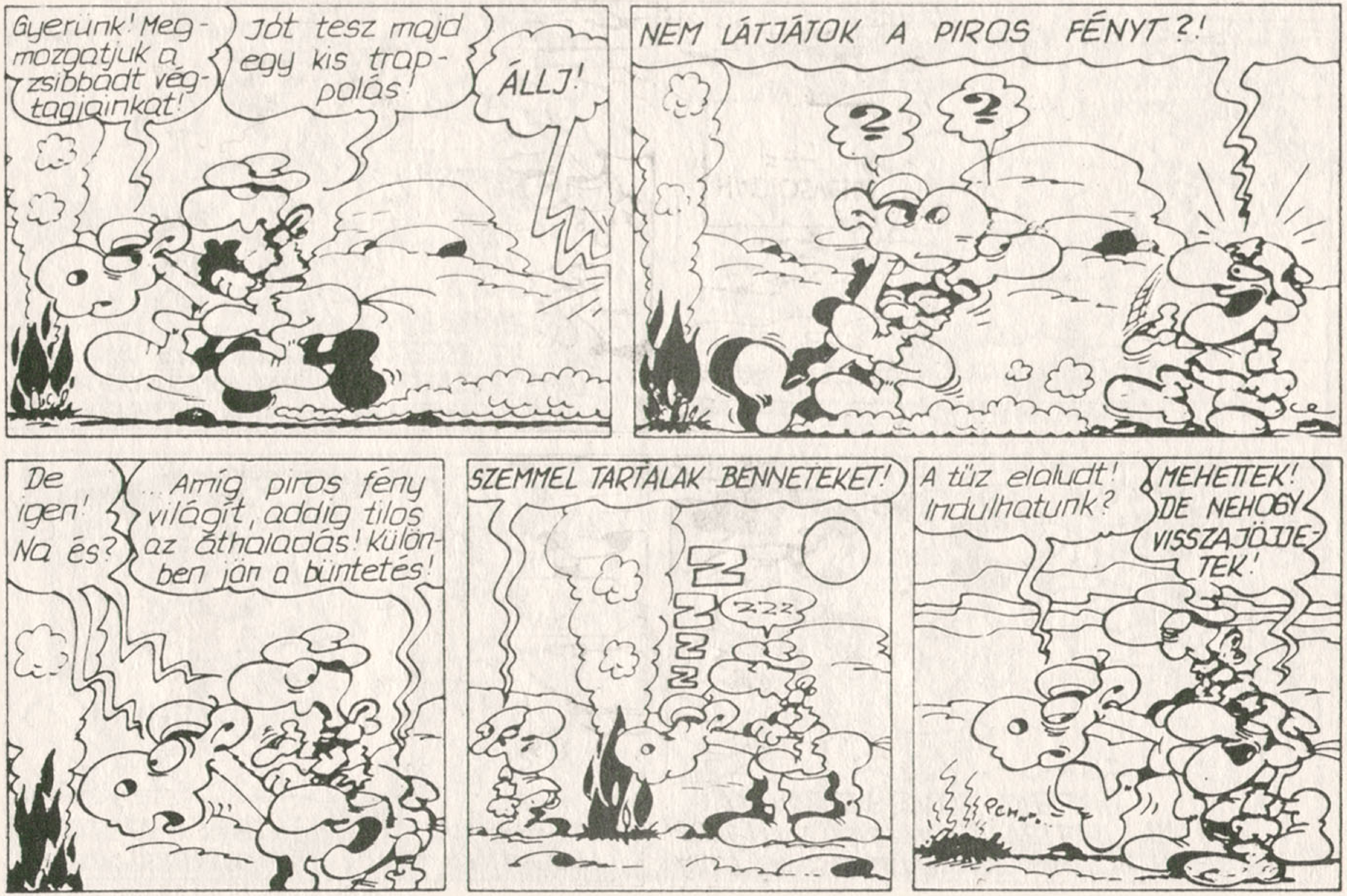
1 HORKANTÓ * HADIÖSVÉNYEN

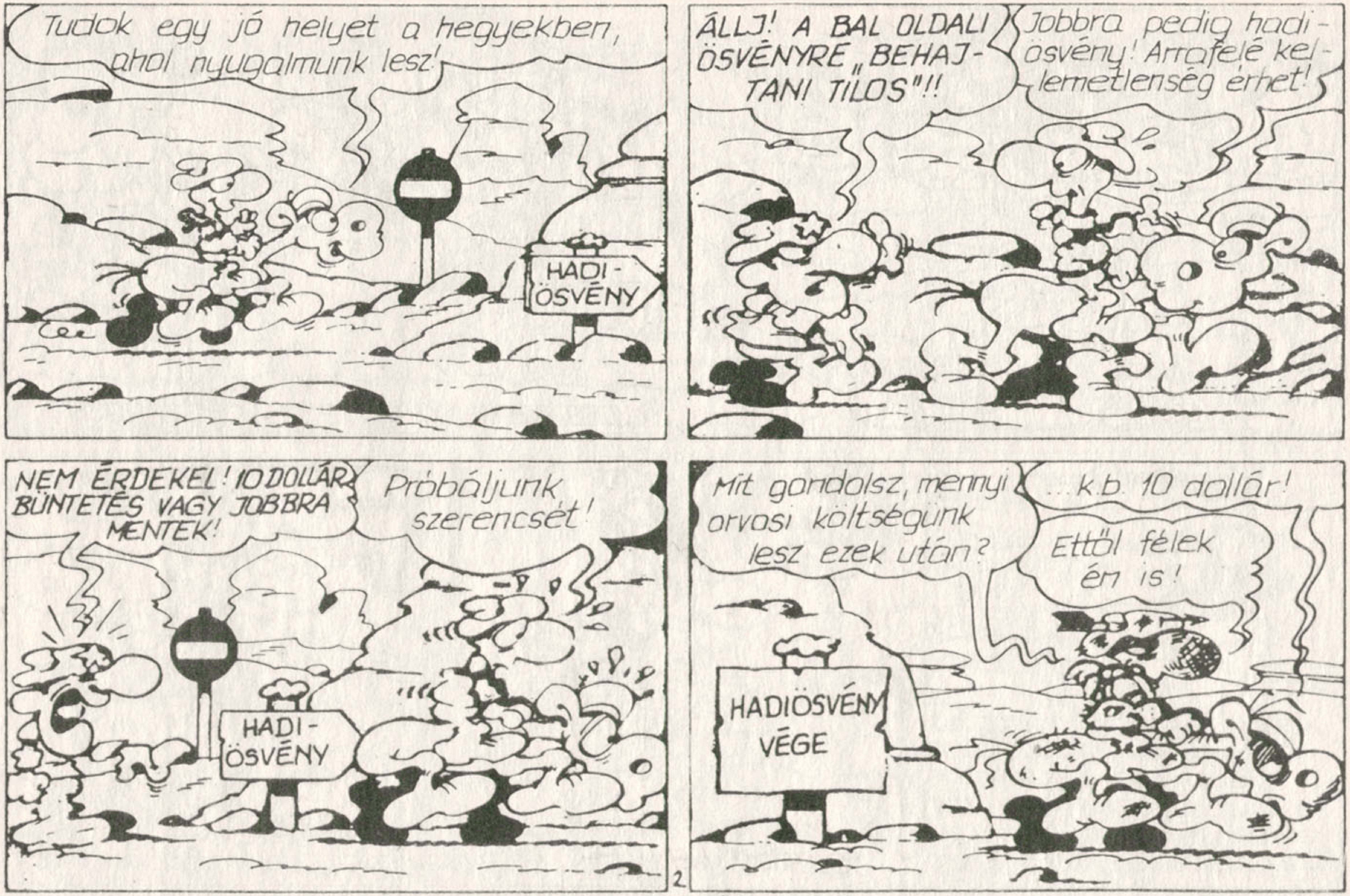

MAGUK SZERINT, MIT JELENT EZ A TÁBLA?...
Egy kis üdítő árnyékot!
MINDJÁRT A HŰVÖSRE JUTTOK, HA A BOLONDJÁT JÁRATJÁTOK VELEM!...EZ EGY VÁRAKOZNI TILOS TÁBLA!!!
Ez a kerek izé, ami egy rúdon áll, és egy piros csík van benne?
NE NEHEZÍTSÉTEK A HELYZETETEKET! FIZESSETEK 3 DOLLÁR BÜNTETÉST!
Ez biztos?
Te ezt érted?
Ez nem rendőr, hanem útonálló!

2

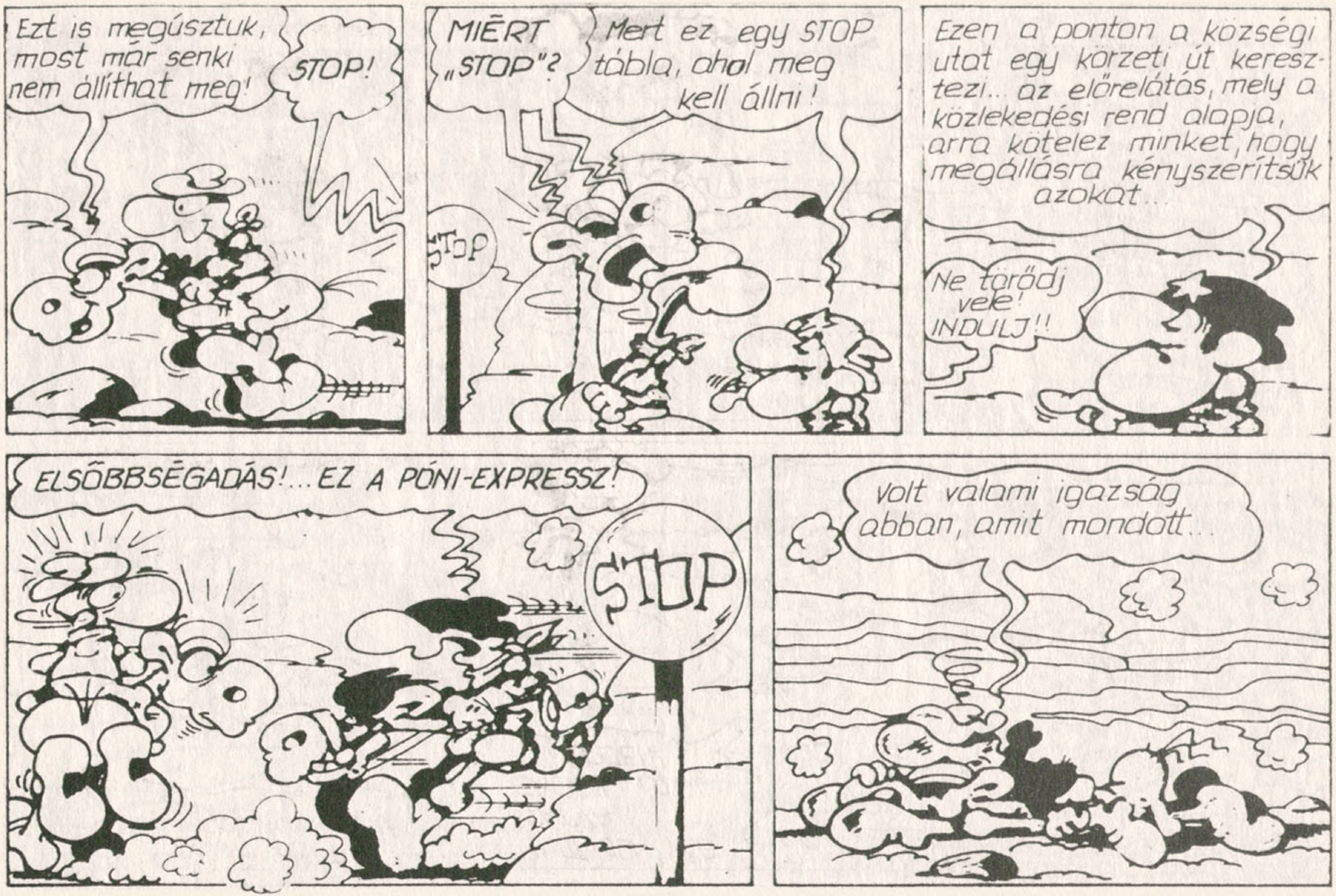
3 HORKANTÓ * HADIÖSVÉNYEN

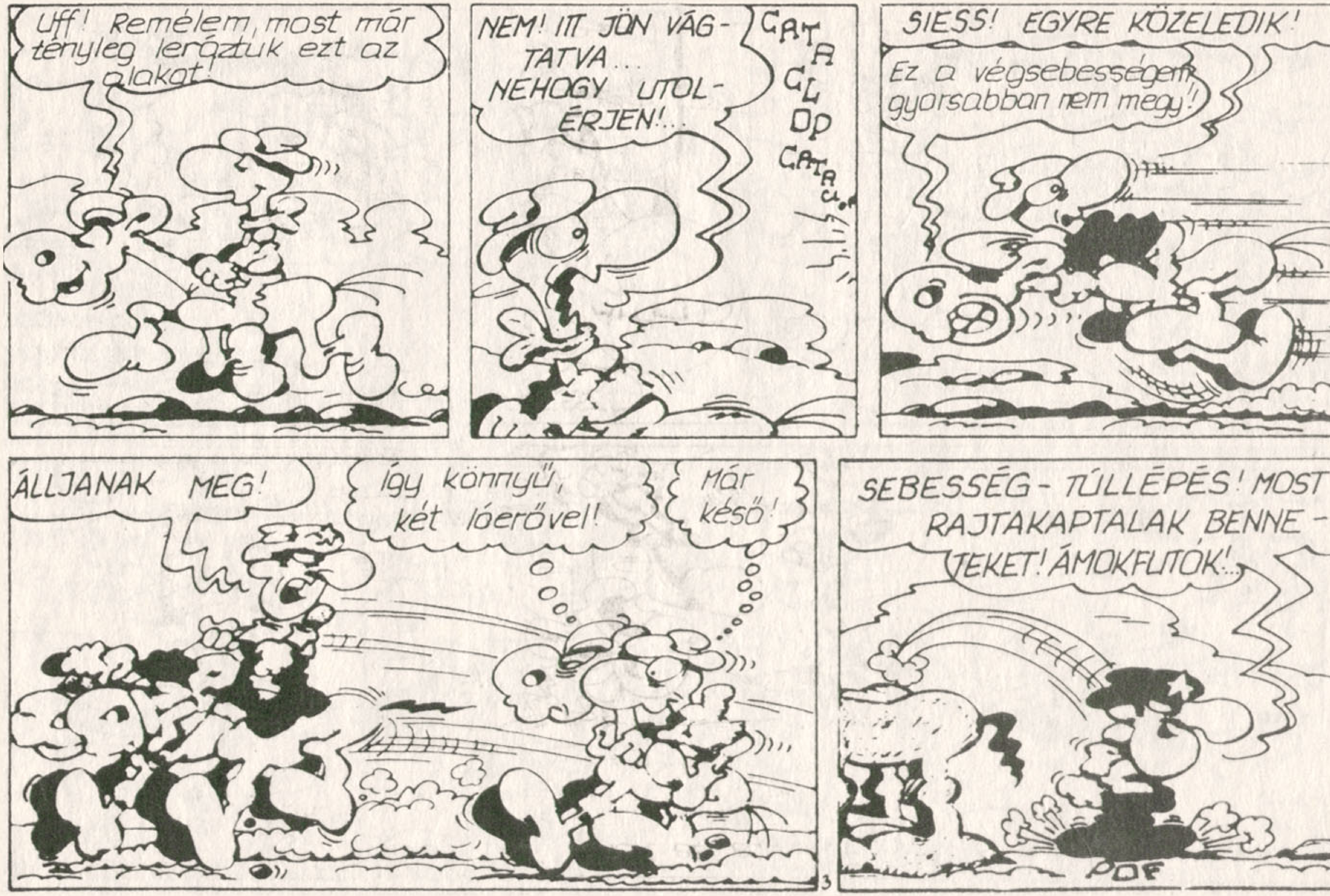

Tudok egy jó helyet a hegyekben, ahol nyugalmunk lesz!
HADI-ÖSVÉNY
ÁLLJ! A BAL OLDALI ÖSVÉNYRE „BEHAJTANI TILOS"!!
Jobbra pedig hadiösvény! Arrafelé kellemetlenség érhet!
NEM ÉRDEKEL! 10 DOLLÁR BÜNTETÉS VAGY JOBBRA MENTEK!
Próbáljunk szerencsét!
HADI-ÖSVÉNY
Mit gondolsz, mennyi orvosi költségünk lesz ezek után?
...k.b. 10 dollár!
Ettől félek én is!
HADIÖSVÉNY VÉGE

4

5 HORKANTÓ * HADIÖSVÉNYEN

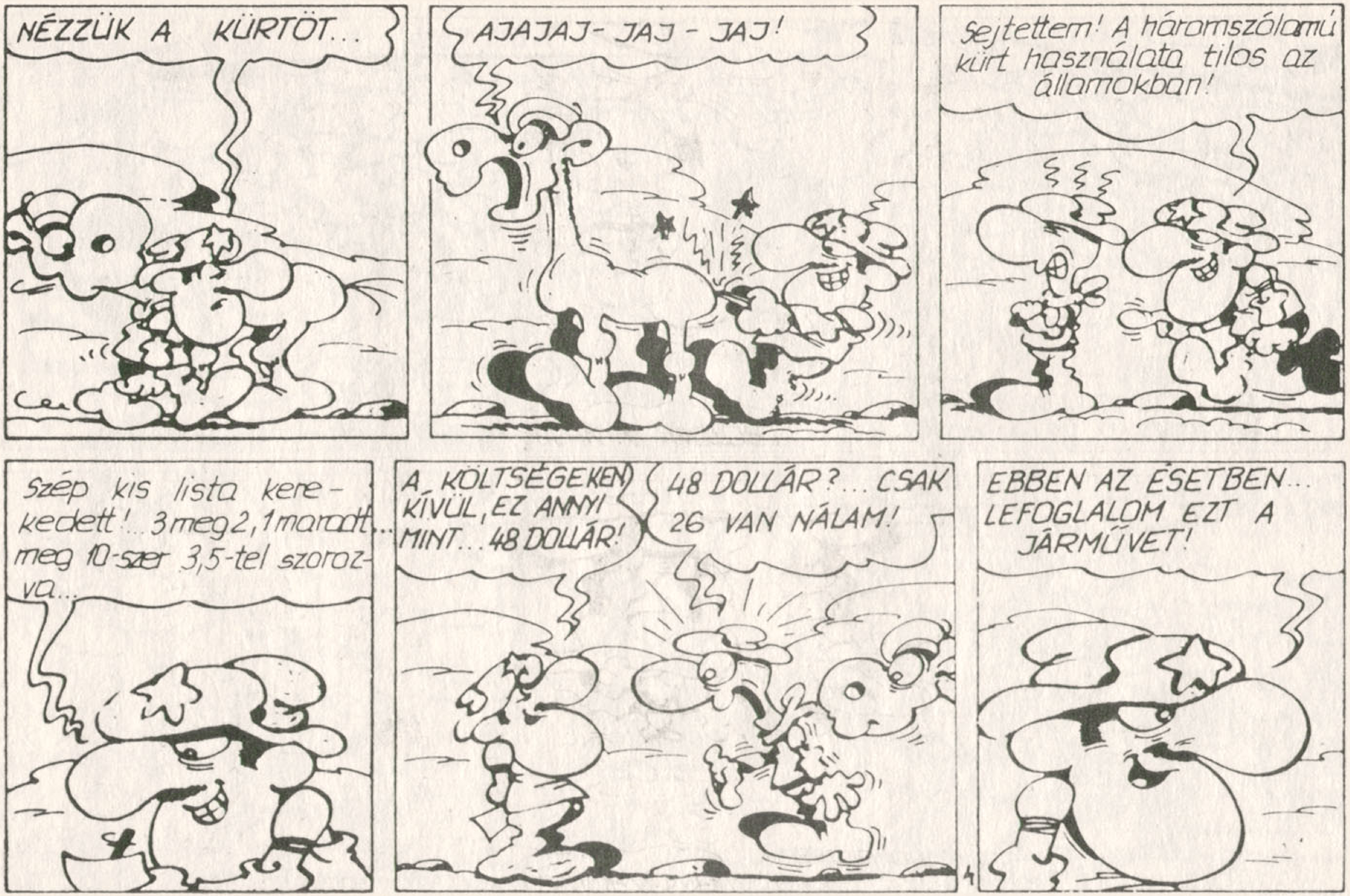

Uff! Remélem, most már tényleg leráztuk ezt az alakot!
NEM! ITT JÖN VÁG-TATVA... NEHOGY UTOL-ÉRJEN!...
CATA CLOP CATA...
SIESS! EGYRE KÖZELEDIK!
Ez a végsebességem, gyorsabban nem megy!
ÁLLJANAK MEG!
Így könnyű, két lóerővel!
Már késő!
SEBESSÉG-TÚLLÉPÉS! MOST RAJTAKAPTALAK BENNE-TEKET! ÁMOKFUTÓK!...
POF

6

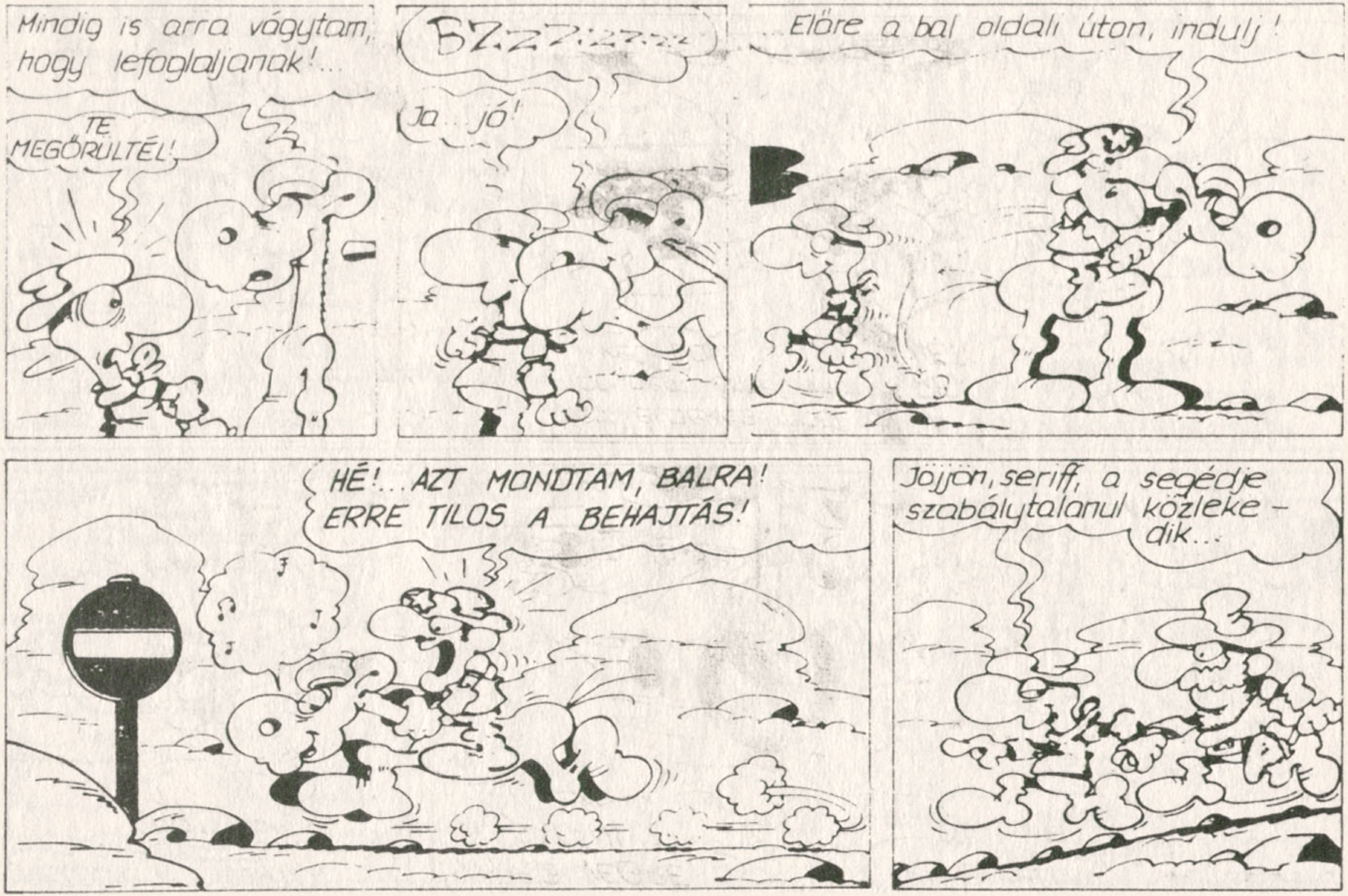
7 HORKANTÓ * HADIÖSVÉNYEN

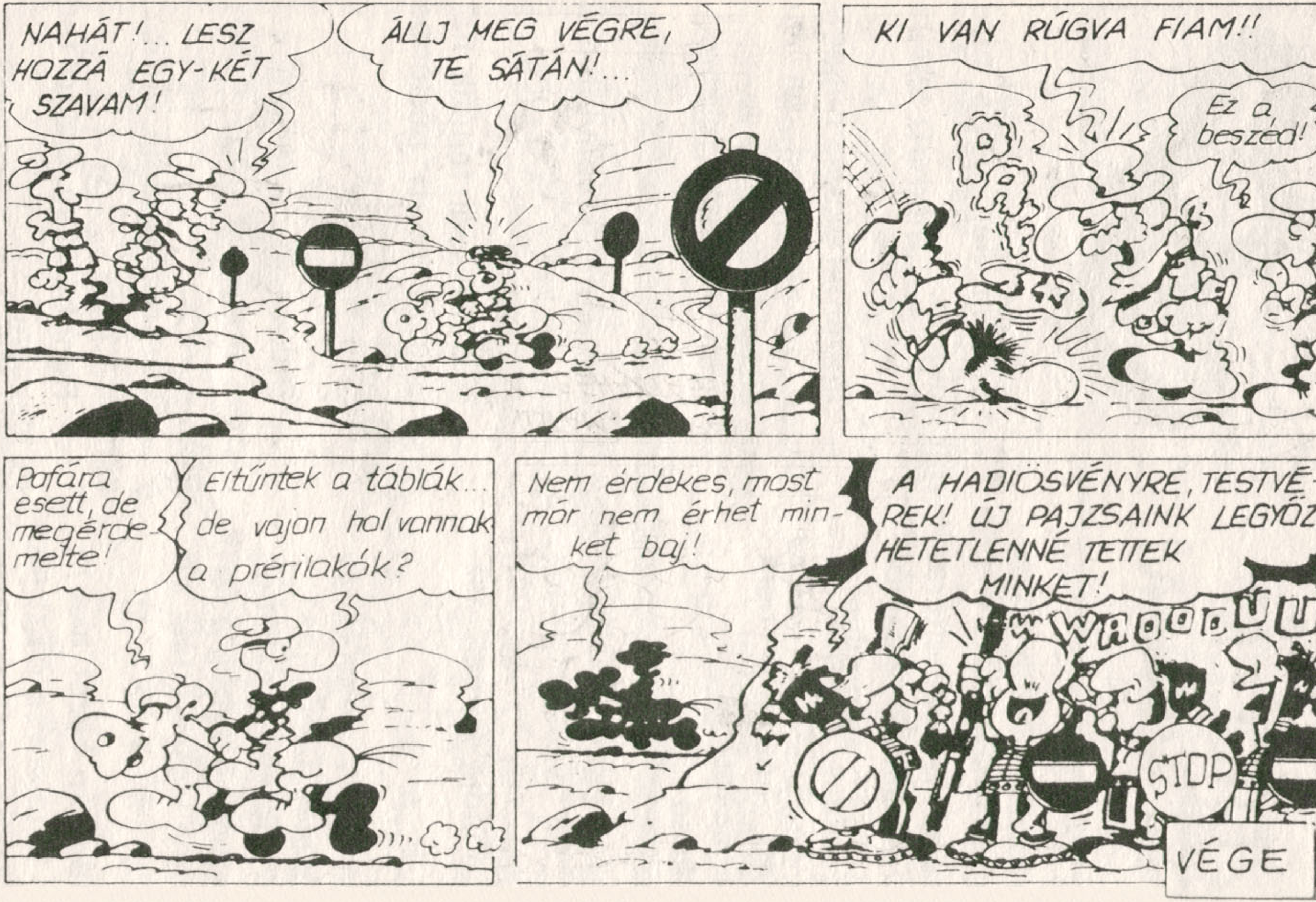

NÉZZÜK A KÜRTÖT...
AJAJAJ- JAJ - JAJ!
Sejtettem! A háromszólamú kürt használata tilos az államokban!
Szép kis lista kerekedett!... 3 meg 2, 1 maradt... meg 10-szer 3,5-tel szorozva...
A KÖLTSÉGEKEN KÍVÜL, EZ ANNYI MINT... 48 DOLLÁR!
48 DOLLÁR?... CSAK 26 VAN NÁLAM!
EBBEN AZ ESETBEN... LEFOGLALOM EZT A JÁRMŰVET!

8

9 HORKANTÓ * HADIÖSVÉNYEN

NAHÁT!... LESZ HOZZÁ EGY-KÉT SZAVAM!
ÁLLJ MEG VÉGRE, TE SÁTÁN!...
KI VAN RÚGVA FIAM!!
PAF
Ez a beszéd!
Pofára esett, de megérde-melte!
Eltűntek a táblák... de vajon hol vannak a prérilakók?
Nem érdekes, most mór nem érhet min-ket baj!
A HADIÖSVÉNYRE, TESTVÉ-REK! ÚJ PAJZSAINK LEGYŐZ-HETETLENNÉ TETTEK MINKET!
WAOOOÚÚU
STOP
VÉGE

10

A SZERELEM SÖTÉT VEREM...

— Miért szakítottál a vőlegényeddel?

— Volt egy kis nézeteltérésünk. Én hatalmas esküvőt akartam, ő pedig semmilyet.

★ ★ ★

— Holnap nősülök, nem adnál jó tanácsot?

— Már késő . . .

★ ★ ★

— Holnap hatkor találkozunk. És ha valamelyikünk késne, akkor légy szíves, várj meg! — mondja a menyasszony.

★ ★ ★

A hűtlen feleség egy fél év múlva visszatér a férjéhez.

— Hogy elmentél, azt még megbocsátom — dohog a férj —, de hogy visszajöttél, azt soha.

★ ★ ★

— A leányom kezét akarja megkérni, fiatalember? Ezt az utat megspórolhatta volna magának.

— Semmi baj, úgyis erre volt dolgom.

★ ★ ★

— Igazán el akarsz hagyni? Hiszen azt mondtad, én vagyok álmaid asszonya . . .

— Igen, de már felébredtem.

★ ★ ★

— Holnaptól érvénytelen a házasságunk!

— De miért?

— A házassági tanúnk hamis tanúzás miatt börtönbe kerül.

★ ★ ★

— Doktor úr, a férjem azt képzeli magáról, hogy ő egy ufó!

— Sürgősen küldje el hozzám.

— Rendben van. De hol tud itt leszállni?

★ ★ ★

— Még hogy én nem törődöm veled? Hiszen ezen a héten rád bíztam az egész takarítást, háromszor engedtelek mosogatni, tegnap pedig te poroltad ki a szőnyeget! — mondja a feleség a férjnek.

★ ★ ★

— Hová nézel először, ha szép nőt látsz? — kérdi a barátjától Gerhard.

— A feleségemre, hogy néz-e!

★ ★ ★

— Megmondtad a vőlegényednek, hogy mennyi idős vagy, Lujzi?

— Csak részben ...

★ ★ ★

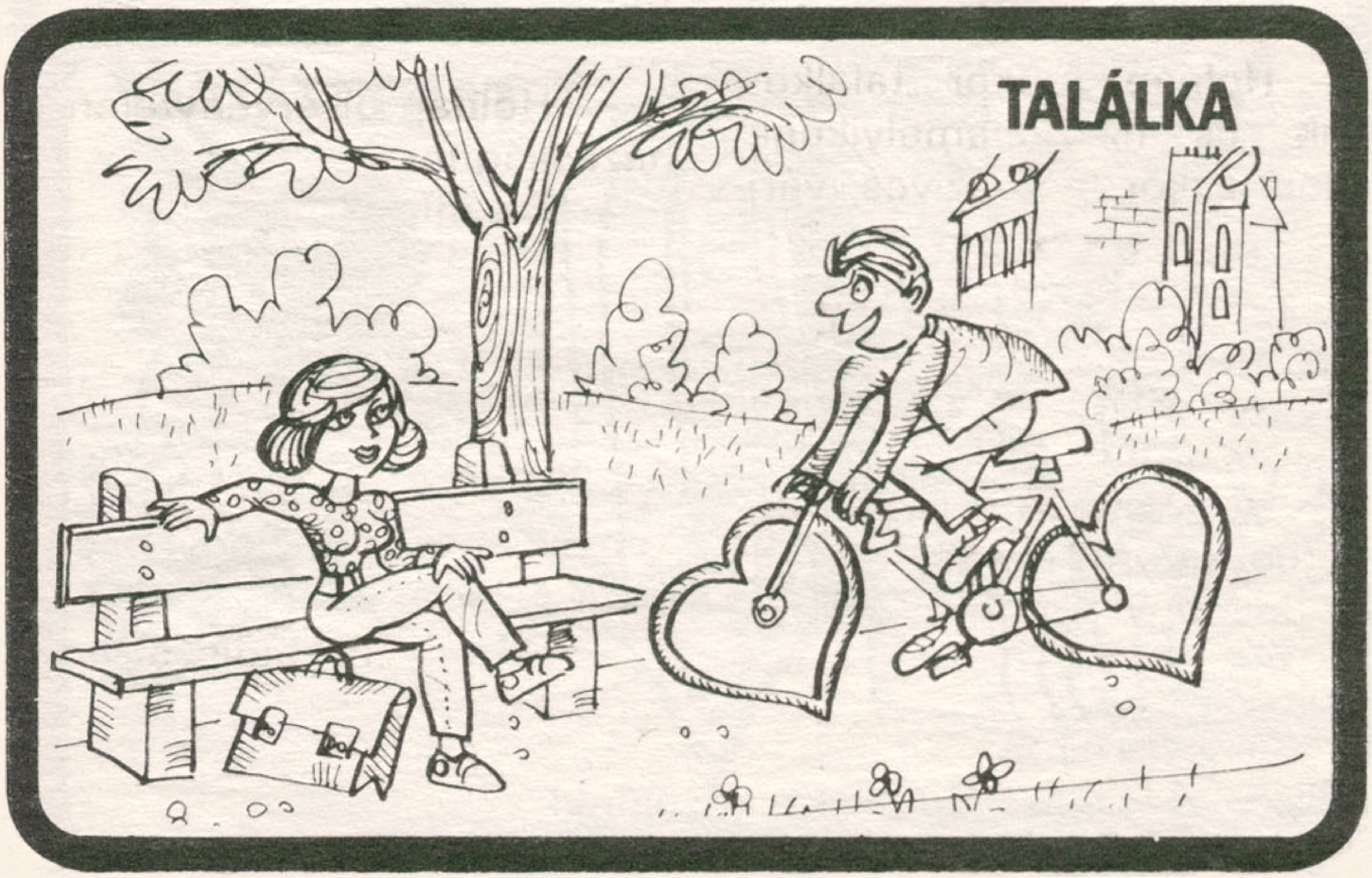
— Milyen ajándékot vettél a férjednek a születésnapjára?

— Megengedtem neki, hogy egy órán át, megállás nélkül beszéljen, és egyszer sem szakítottam félbe.

★ ★ ★

— Borika, tudsz főzni? — kérdezi az újdonsült férj.

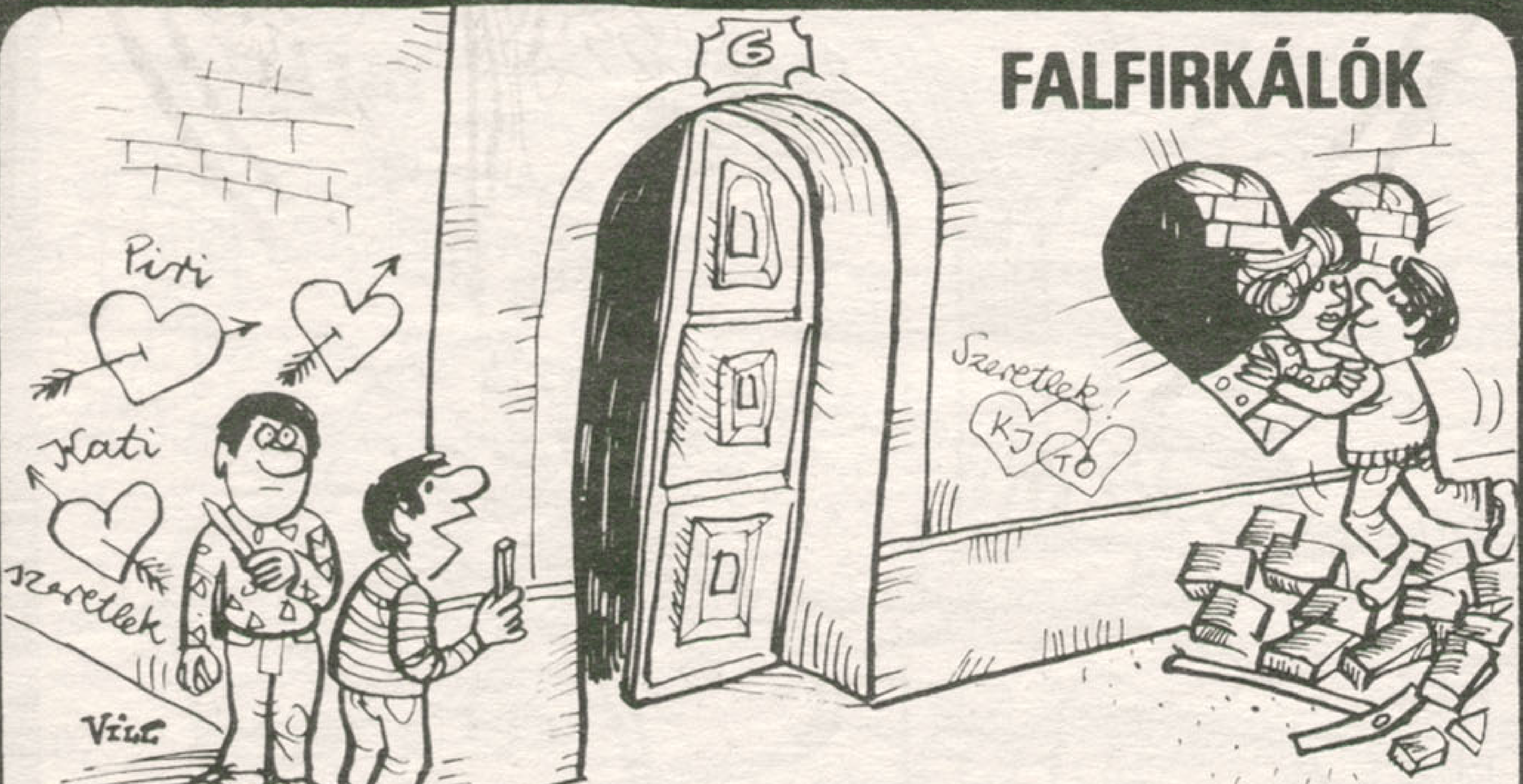
— Igen, a mama tegnap megtanított.

RADIKÁLIS SZAKÍTÁS

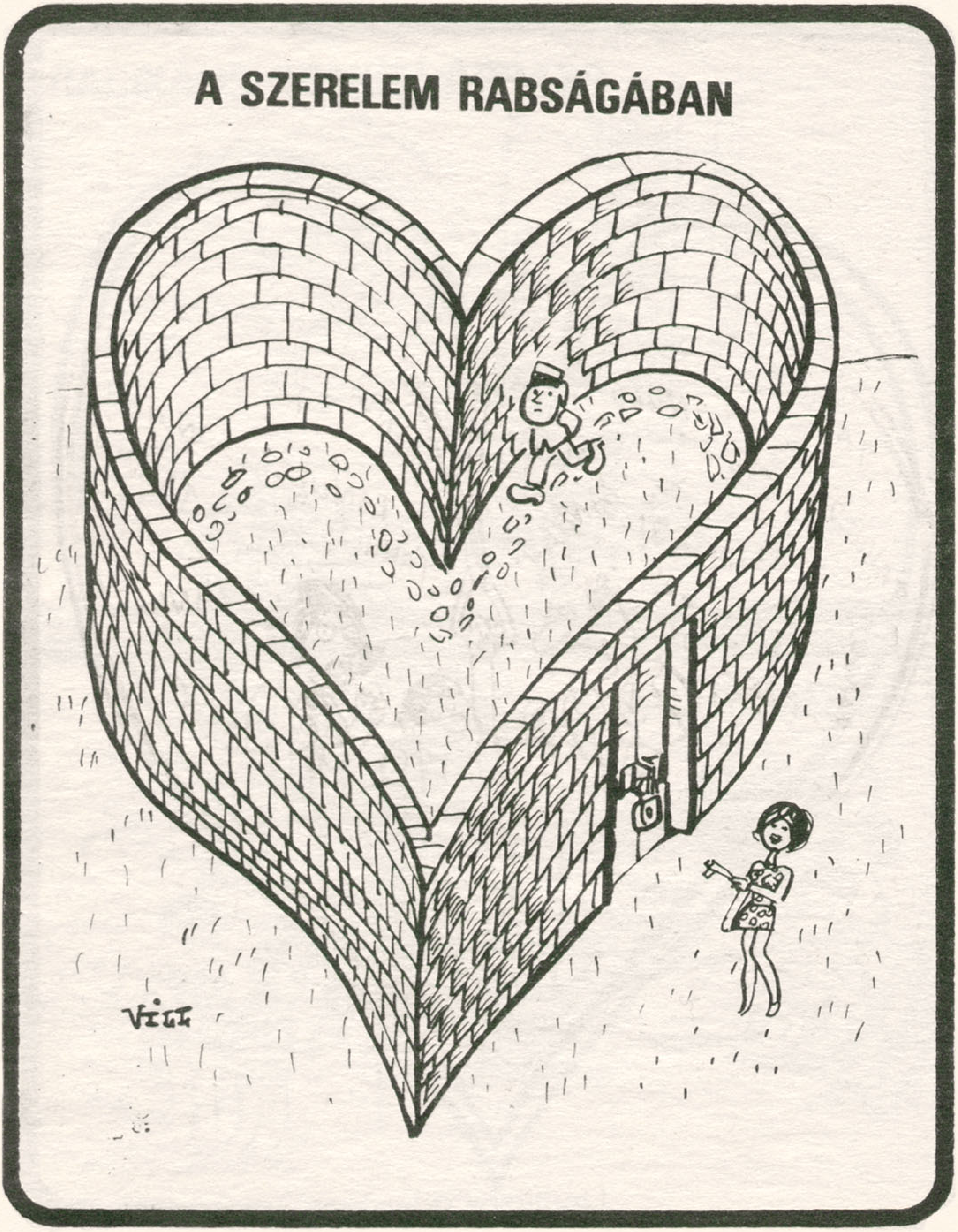
FALFIRKÁLÓK

— Ő a legrámenősebb közülünk!

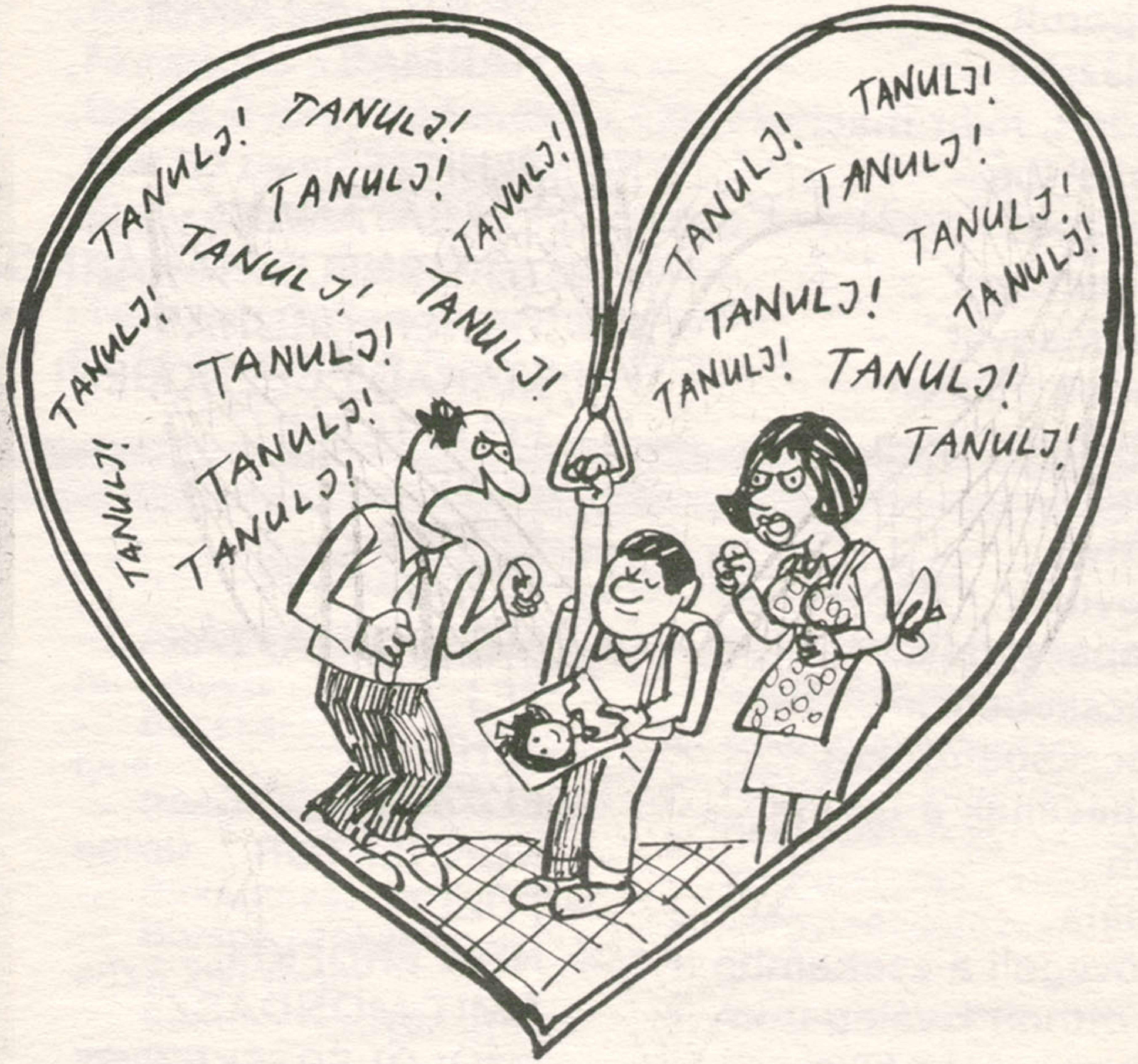
CSAPDA

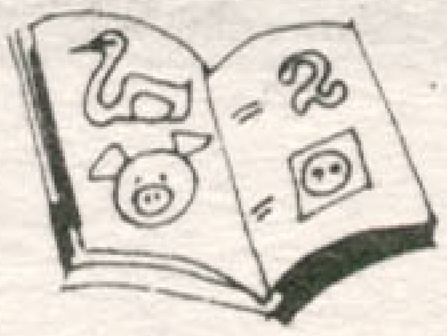

A SZERELEM RABSÁGÁBAN

BIZTONSÁGÉRZET

DIÁKSZÓTÁR

Beborult — BEJÖTT A TANÁR
Balázska — HÁRMAS
Bedőlt, mint maci a málnásba — ELHITTE
Klóranyó — KÉMIATANÁR
Csatamami — TÖRTÉNELEMTANÁRNŐ
Díszmagyar — ÜNNEPLŐRUHA
Dugulj már el! — MARADJ CSENDBEN!
Elmebajnokság — FELELTETÉS
Gerely — EGYES
Hattyú — KETTES
Jegyüzér — TANÁR
Leapacsolták — MEGBUKTATTÁK
Macskabenzin — TEJ
Macskabenzinkút — TEHÉN
Ráhasaltak a felhők — ELÁZOTT
Röfi — KONNEKTOR
Saláta — FÜZET
Szövegelj a zsebembe és otthon kiválogatom — NEM ÉRDEKEL, AMIT MONDASZ
Tata-teadélután — SZÜLŐI ÉRTEKEZLET
Terepszínű pofát vág — BEILLESZKEDIK
Vitringyerek — STRÉBER
Zsiráfgondozó — MAGAS

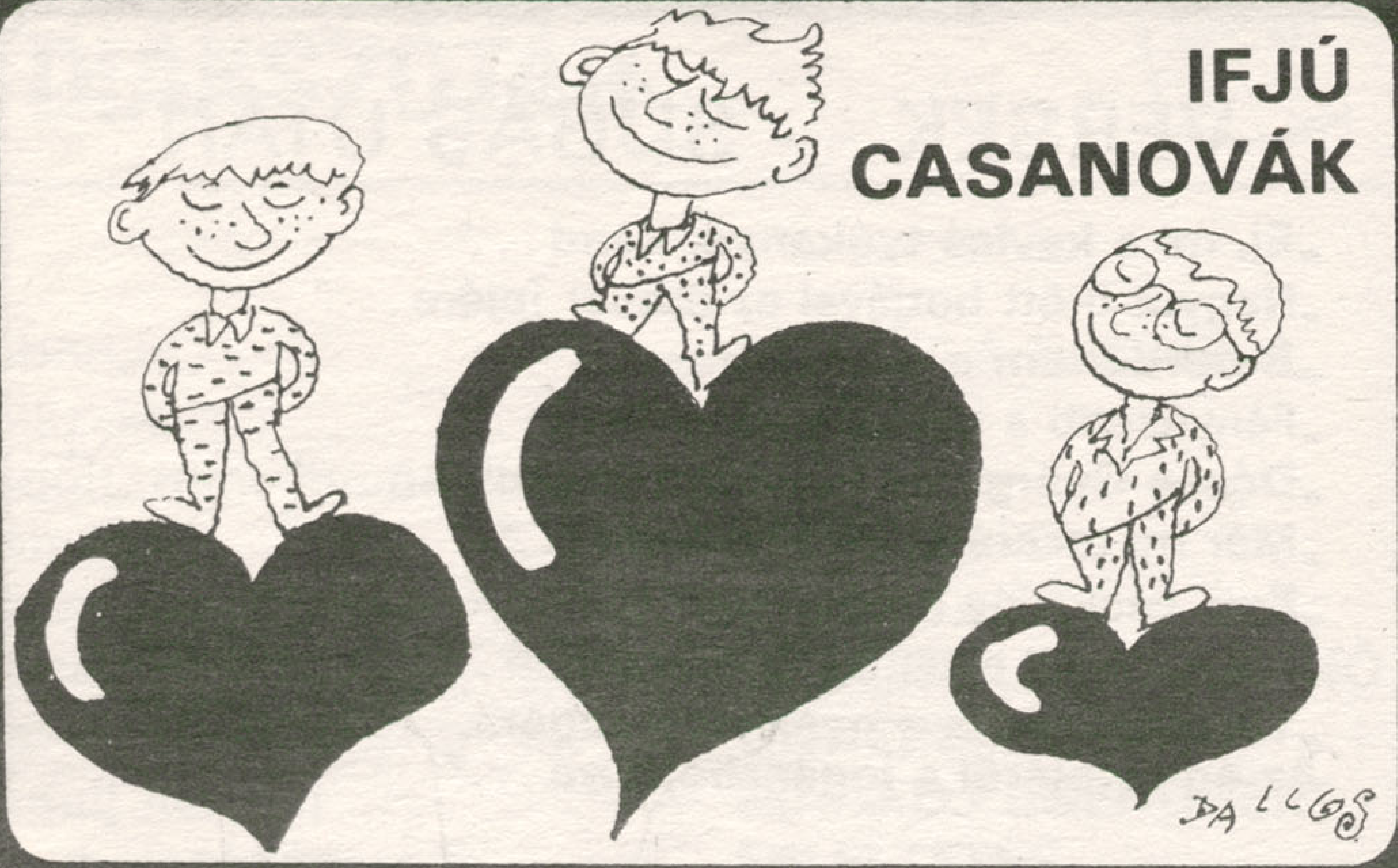
VERSEK — SÚGÁS UTÁN

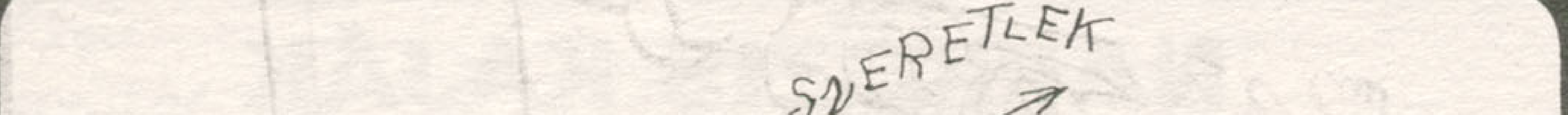
„Ej, mi a kavics tyúkanyó, kend..."
„Nagyot ütött botjával az öszvér fejére..."
„Befordultam a menzára..."
„Fényesebb a nyakláncnál a kard..."
„Dózsa György dédunokája vagyok én..."
„Már hó takará el a spéci tetőt..."
„Egy, csak egy krapek van talpon a vidéken..."
„Nagy lak áll a kis Duna mentében..."
**„Tüzesen süt le a nyári nap sugára,
Az ég tetejéről a jogászbojtárra..."**

NAPKÖZIS KAJÁK

— Almafelfújt — rágógumi helyett
— Bácskai (sisak)rostélyos
— Bécsi szelet — vám nélkül
— Birkagulyás — szűrben
— Borsos tokány — 1 adag 250 forint
— Bundás kenyér (focistaétek)
— Farcsontleves
— Lódarázsfészek
— Kisdobostorta
— Balfácánpecsenye
— Vadgesztenyepüré
— Bolondgombaleves
— Hajhagymamártás
— Ebihalpaprikás
— Karfiolaleves
— Tárgylencsefőzelék
— Dizőzpörkölt
— Sárgarigójancsi
— Papsajtleves
— Kivagdalthús
— Mese velővel
— Örökzöldbabfőzelék

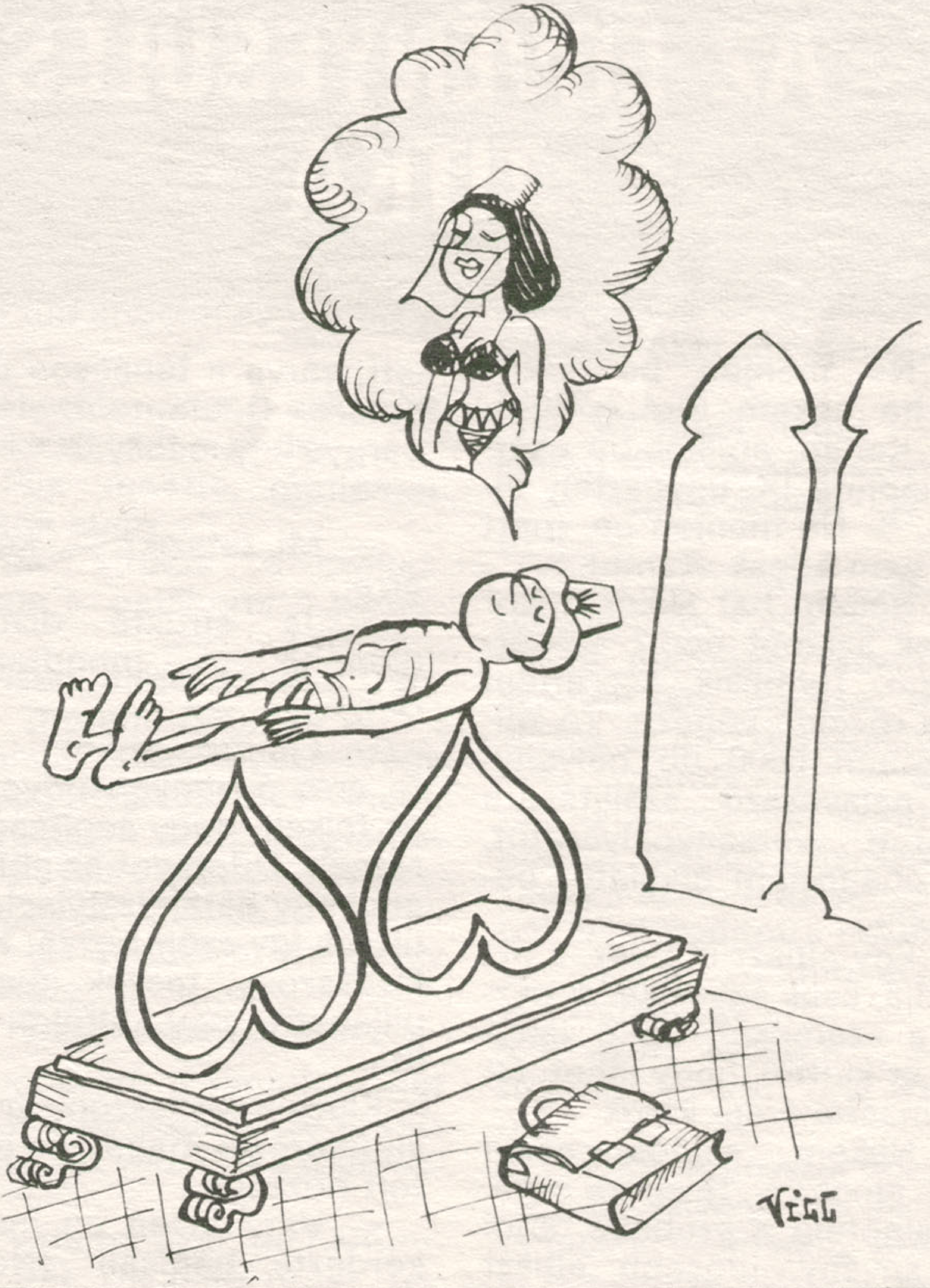
IFJÚ CASANOVÁK

— Muti, kit szeretsz?

A FAKÍR SZERELME

Tabi László:

AZ ÉRVÉNYESÜLÉS TITKA

— Ne menjen be... — mondta nekem régi ismerősöm, Kende, amikor be akartam lépni a IX. ügyosztály ajtaján. — Ne menjen be, mert még nem adnak számot.

— Hanem hát akkor mikor fognak számot adni? — kérdeztem. Tudniillik, szerettem volna röviden végezni. (A minisztérium 5000 db halványkék palavessző szállítására hirdetett versenypályázatot, erre óhajtottam ajánlatot benyújtani.)

— Egy altiszt ül bent, s azt mondja, csak akkor kezdi osztani a számokat, ha a tanácsos úr kiüzen, hogy lehet. Én már másfél órája várok.

— Nekem, sajnos, annyi időm nincs — feleltem erre, és beléptem a szobába, ahol egy sovány, idősebb altiszt ült, egyszerű faasztalka mellett, várva a tanácsos úr üzenetére. Odaléptem eléje, és bárgyú mosollyal kalapot emeltem.

— Mi tetszik? — kérdezte erre.

— Ja strukta divornium glemma... — mondtam szerényen.

— Ejn monument — mondte erre ő nagyon udvariasan, és felkelt, hogy segítséget keressen. Odament az ablakhoz, ahol egy fiatal tisztviselőhölgy ült, és így szólt hozzá: Klucsik kisasszony, tessék jönni egy pillanatra, egy külföldi úr van itt...

Klucsik kisasszony gyorsan kipúderezte magát, és odasietett hozzám.

— Vasz villen cu inen? — kérdezte bájosan. (Németül tudott csak.)

— Ja strukta divornium glemma, palaberni pantafio — mondtam tagolva a szavakat, hogy megértse.

— Nem német, mondta Klucsik kisasszony az altisztnek csalódottan.

— Hát akkor miféle fajzat? — kérdezte az altiszt.

— Nem tudom — így a hölgy —, szólok a Sztopka úrnak, ő tud angolul és franciául is.

Pillanatok alatt előkerült Sztopka úr. Azt mondta:

— Pliz moszjő, áj szpik franszoá auch . . .

— Ja strukta divornium glemma, palaberni pantafio . . .

— Nem angol és nem francia — mondta Sztopka úr —, ez valami szláv nyelv. Vagy spanyol. Hívják Gébics Vincét, ő az ostrom alatt megtanult oroszul, talán érti.

Rövidesen előkerült Gébics úr is, aki tudott oroszul. Így szólt hozzám:

— Pozsáluszta kapitan . . .

Elmondtam a mondókámat neki is. Erre Gébics, aki tudott oroszul, azt mondta a többieknek:

— Valamit akar, de nem tudom, mit. De nem orosz, hanem litván, ezért nem értem egészen. — Litvanszki? — fordult hozzám.

— Glemma — feleltem erre.

— Nem litván — mondta Gébics úr.

— A ménkű belecsaphatna — szólt Sztopka úr —, hogy nem tudott megtanulni egy világnyelvet.

Így álltunk tanácstalanul 1-2 percig. Én bárgyú mosollyal néztem őket, ők tűnődve engem.

— Ez fehér néger — vélekedett Klucsik kisasszony.

— Vagy svájci — így az altiszt.

Ekkor — mintha csak most pillantottam volna meg — hevesen mutogatni kezdtem a számok felé, amelyek ott hevertek az altiszt asztalán.

— Számot akar! — kiáltották valamennyien szinte egyszerre. Klucsik kisasszony kikapta a számot az altiszt kezéből, és átnyújtotta nekem:

— Danke — mondta kedves mosollyal.

— Dort, moszjő . . . — mutogatott az ajtó felé Sztopka úr.

Gébics úr oroszul belém karolt, és szívélyesen elkísért a tanácsos úr ajtajáig. Sőt, még ki is nyitotta előttem az ajtót.

De azt már litvánul.

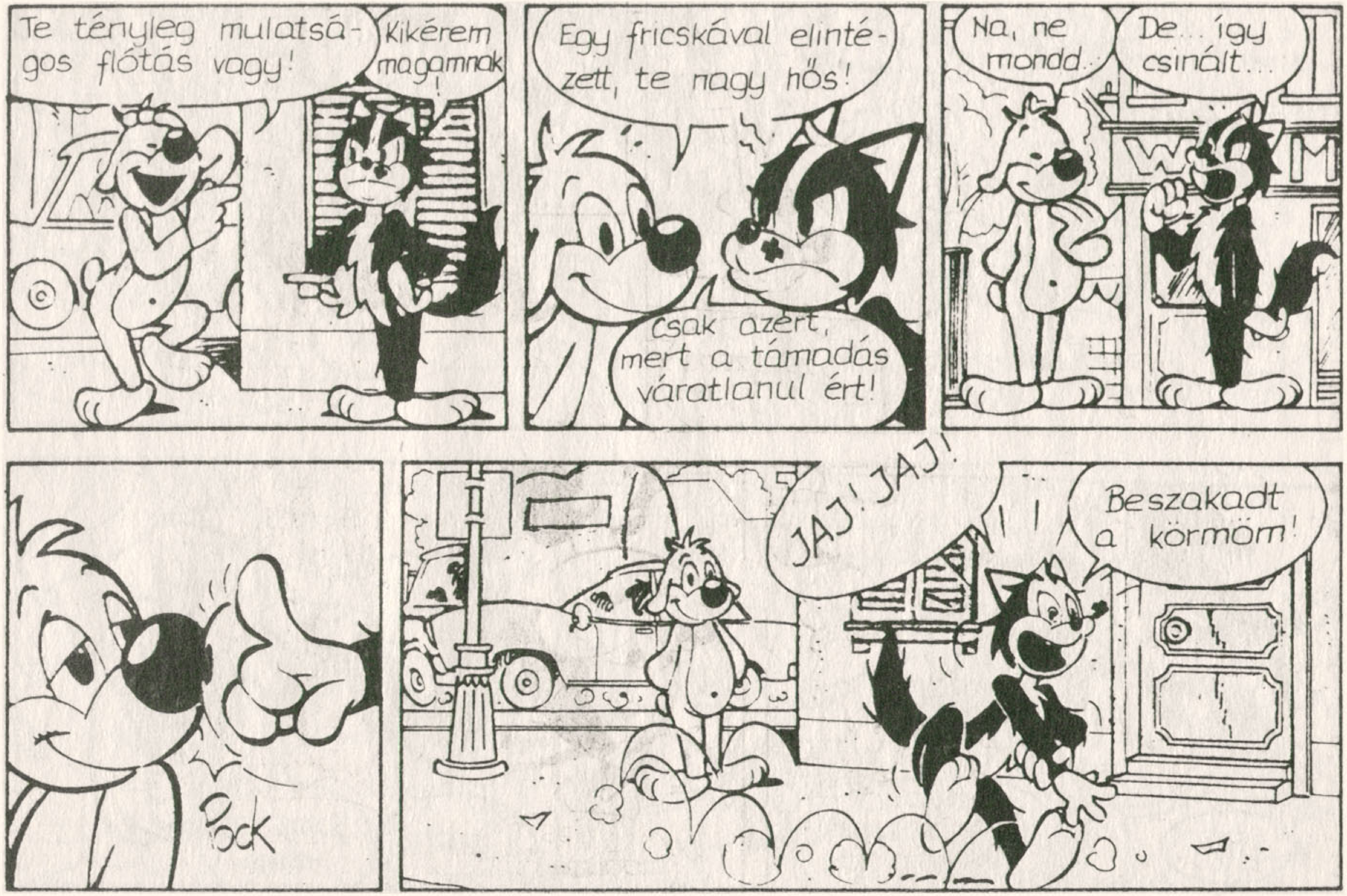
1 HERKULES * CSAK SZŐRMENTÉN

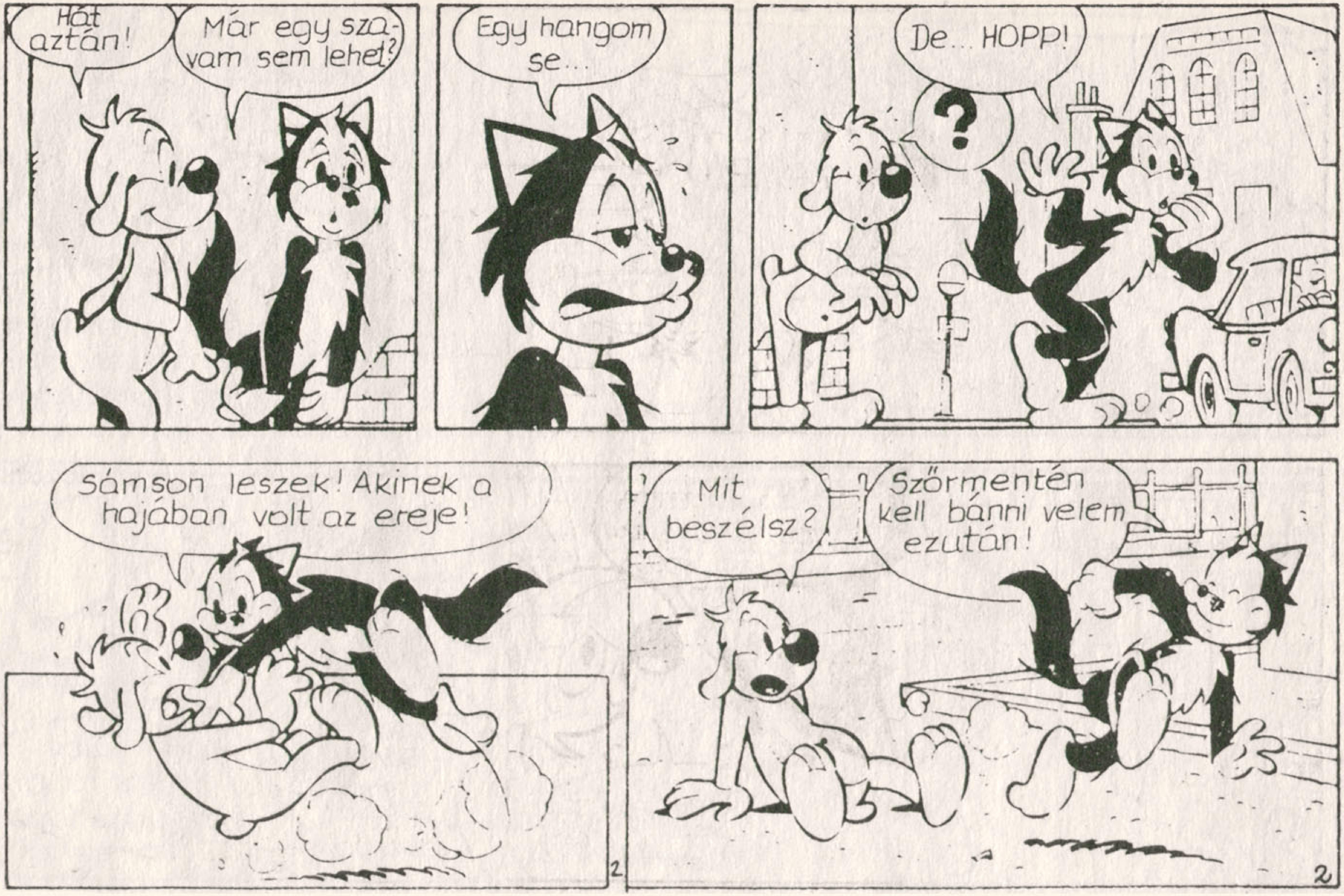

Nem tetszik?
Nem!
Na? Ezen se tudsz nevetni? Ohohohó!
POK
Au!
Kis ugri-bugri!
Nos...
Semmi nos!
Látom, barátom,... igen gyönge lábon állsz...
Gondo-lod?
1

2

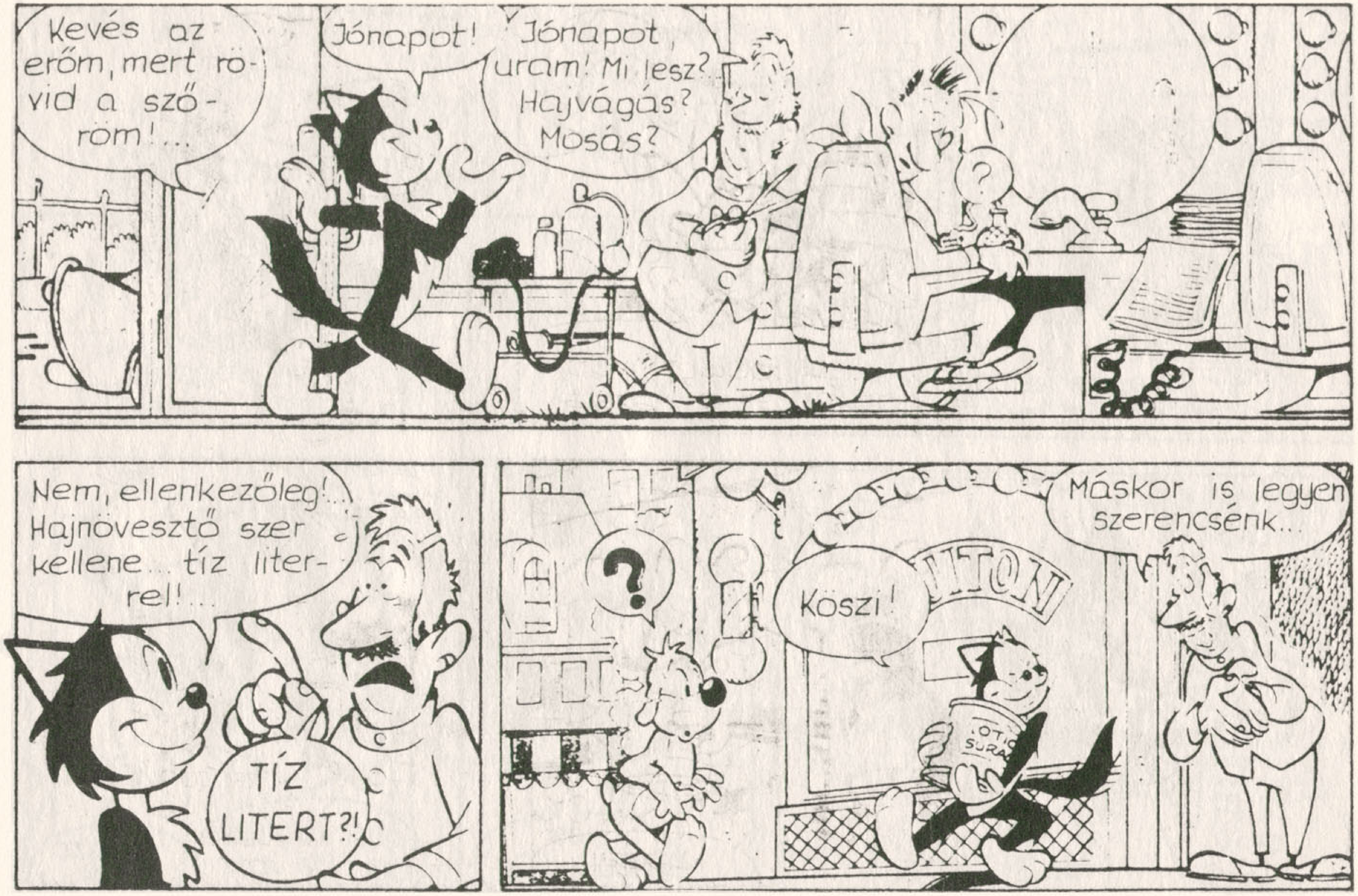
3 HERKULES * CSAK SZŐRMENTÉN

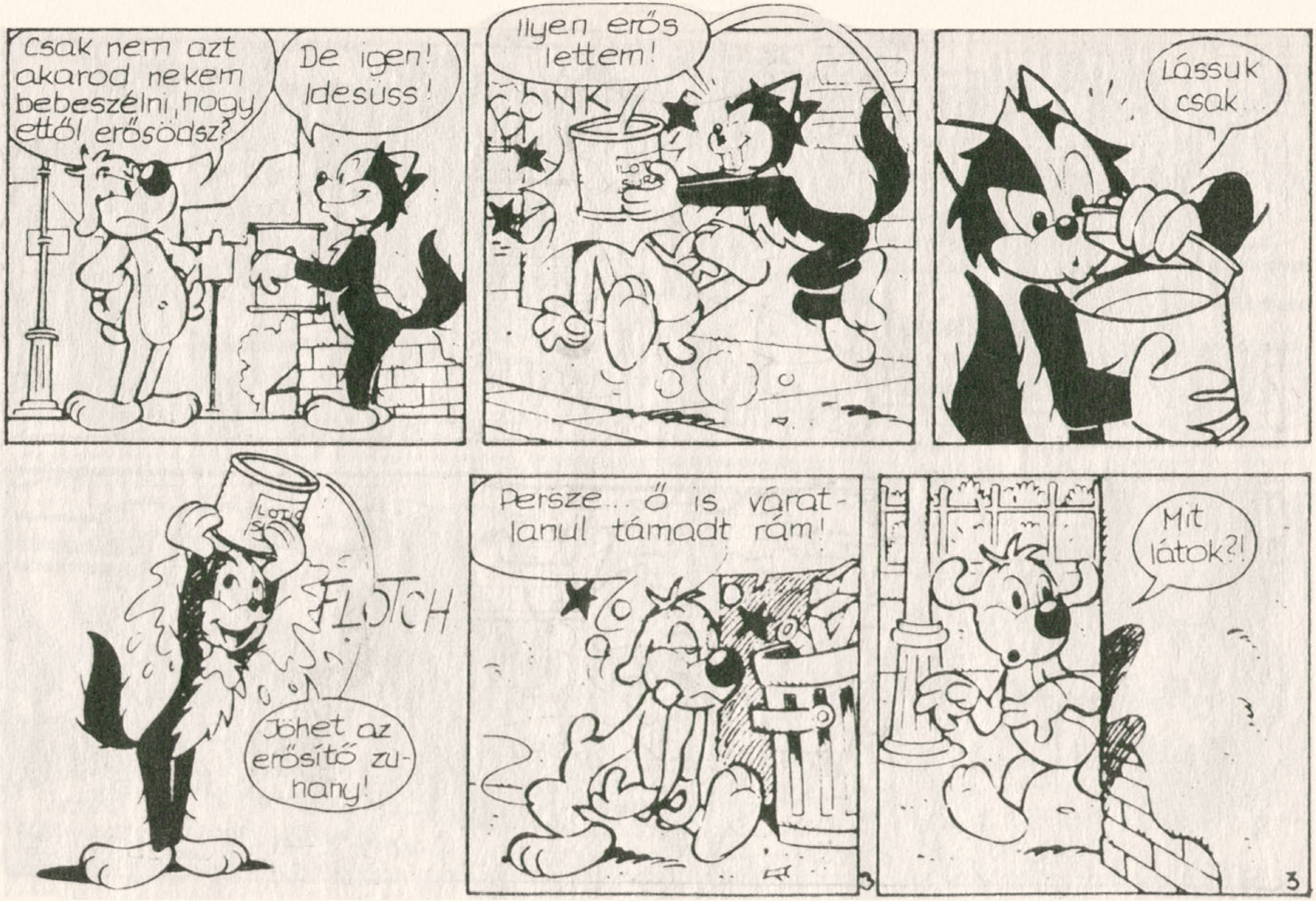

Hát aztán!
Már egy szavam sem lehet?
Egy hangom se...
De... HOPP!
?
Sámson leszek! Akinek a hajában volt az ereje!
Mit beszélsz?
Szőrmentén kell bánni velem ezután!

4

5 HERKULES * CSAK SZŐRMENTÉN

Csak nem azt akarod nekem bebeszélni, hogy ettől erősödsz?
De igen! Idesüss!
Ilyen erős lettem!
BONK
Lássuk csak...
FLOTCH
Jöhet az erősítő zuhany!
Persze... ő is váratlanul támadt rám!
Mit látok?!
3

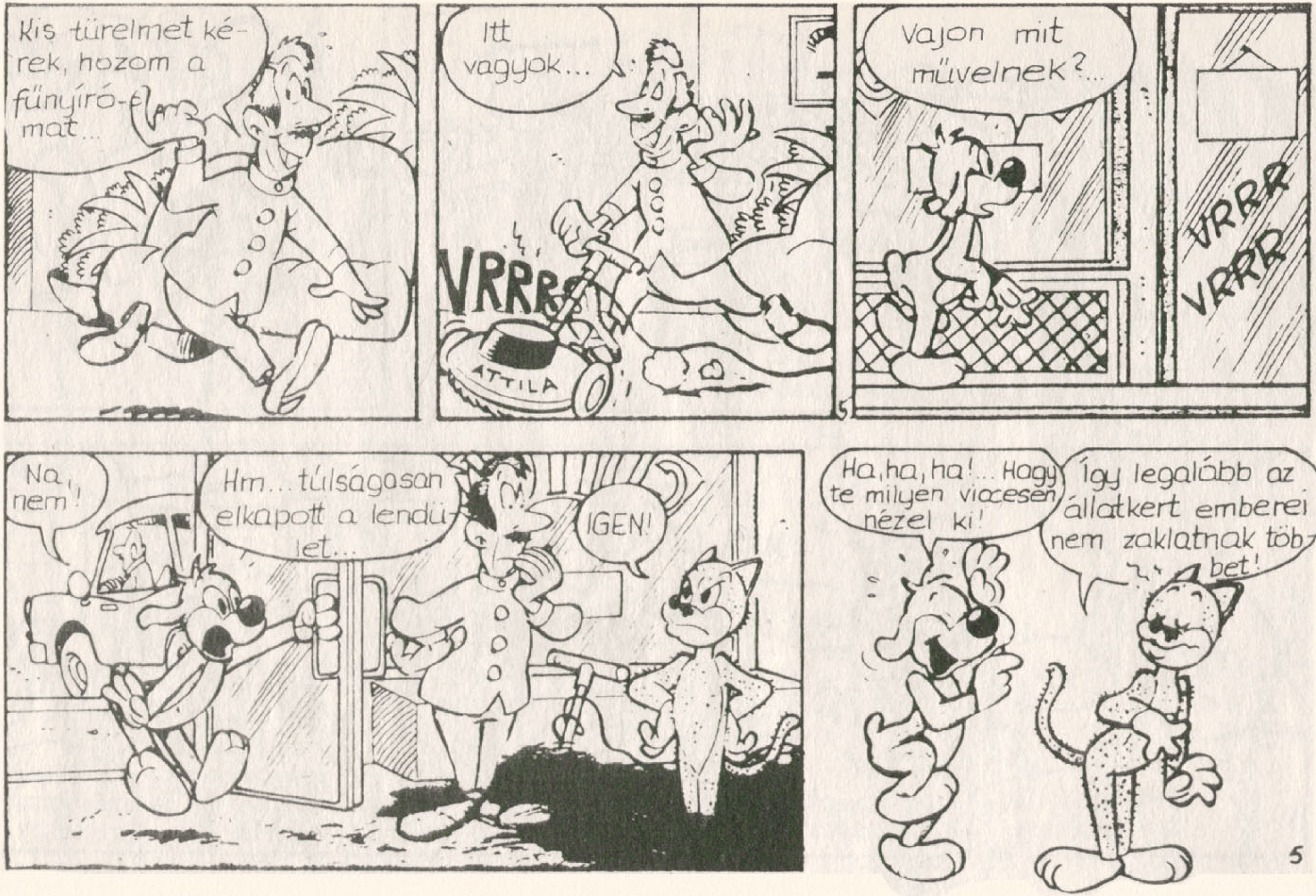
7 HERKULES * CSAK SZŐRMENTÉN

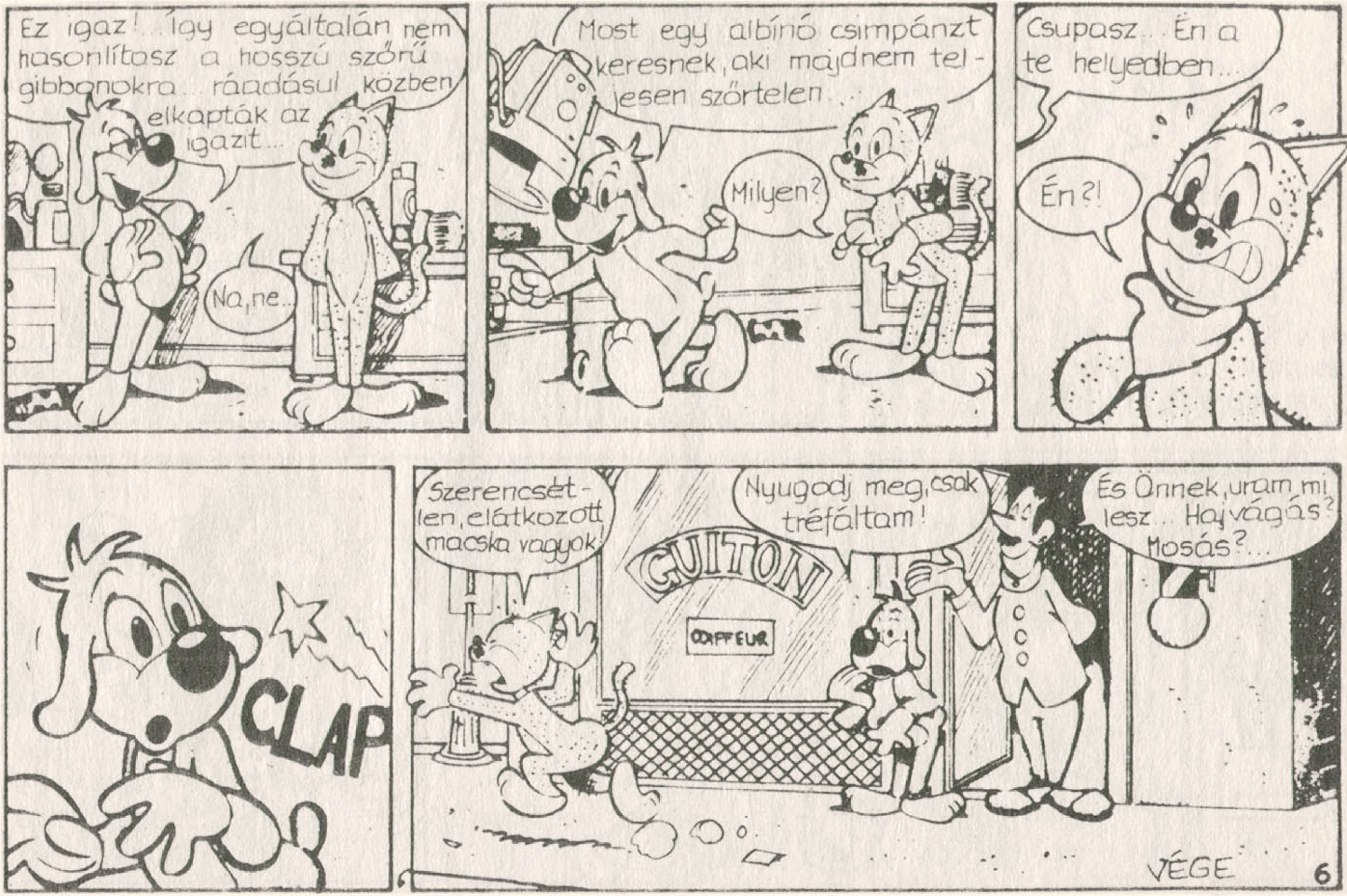

Itt a szökevény, a hosszú szőrű gibbon Tatondu-Matonduból!
PFF...
Tatondu-Matondu!
Elkapjuk... ide a köteleket... hozzátok!
Én nem az vagyok, akit keresnek!
Hazudik a bitang!
De hiszen én én vagyok!
Gyorsan!... Gyorsabban!
AAAAH! Egy medve a lépcsőházban!
CRRR
RRR
CRRR

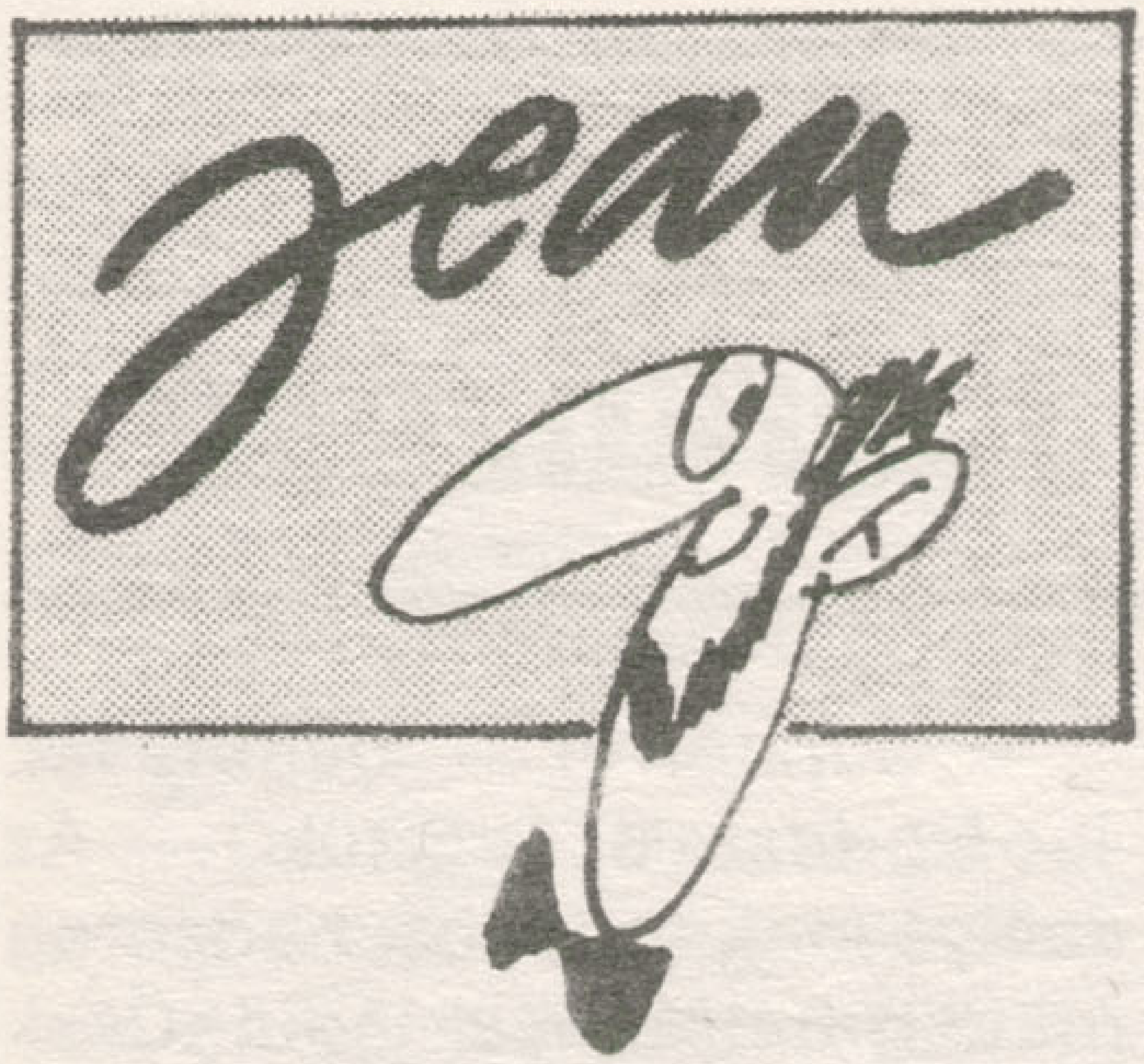
9 HERKULES * CSAK SZŐRMENTÉN

Kis türelmet kérek, hozom a fűnyíró-gépemet...
Itt vagyok...
VRRR
ATTILA
Vajon mit művelnek?...
VRRR VRRR
Na, nem!
Hm... túlságosan elkapott a lendület...
IGEN!
Ha, ha, ha!... Hogy te milyen viccesen nézel ki!
Így legalább az állatkert emberei nem zaklatnak többet!

11 HERKULES ✻ CSAK SZŐRMENTÉN

— Jean, döntse meg az asztalt!

— Minek, uram?

— Dőlt betűkkel akarok írni . . .

*

— Jean, nyissa ki az ajtót!

— Minek, uram?

— Megjöttek a gondolataim . . .

Csipes Miklós,
Budapest

— Jean, látja azokat a legyeket a falon?

— Igen, uram!

— Akkor menjen oda hozzájuk, és közölje velük, hogy hess!

*

— Jean, mi ez a csámcsogás?

— A rozsda eszi a vasat, uram!

*

— Jean, hozzon egy kiskanalat!

— Minek, uram?

— Mert a kockacukor belefulladt a kávémba . . .!

*

— Jean, keressen a rádióban egy külföldi állomást!

— Minek, uram, hiszen egyetlen nyelvet sem értünk!

— Nem baj, majd lehalkítjuk . . .

*

— Jean, hányat ütött a toronyóra?

— Egyet, uram.

— Biztos?

— Biztos, uram, mert kétszer is elütötte . . .

*

Jean és az úr utazik a buszon, egyszer csak felszáll az ellenőr, és kéri a jegyeket. Az úr Jeanhoz fordul:

*

— Jean, van jegyünk?

— Nincs, uram.

— És pénzünk van?

— Nincs, uram.

— Hát akkor mijük van? — kérdezi mérgesen az ellenőr.

— Bérletünk . . .

Gyurik László,
Gyula

NOVOBÁCZKY SÁNDOR:

A II. század mérkőzése

Az időszámításunk előtti II. században élt Scipio Africanus, a neves római hadvezér. Jól felkészült csapataival jelentős sikereket ért el, bel- és külföldön egyaránt.

Ez adta az ötletet tudósítónknak, hogy időt, fáradságot nem kímélve, felkeresse az agg katonát.

Amikor beléptünk, éppen gondterhelten hajolt Észak-Afrika térképe fölé.

— A Karthágó elleni mérkőzésre készülök — mondotta kérdésünkre. — Rendkívül nehéz küzdelem lesz. A hazai pálya ugyan mellettük szól, de csapataink harci szelleme kitűnő, technikai felkészültségünk jobb a punokénál.

— A punok biztos győzelmet remélnek — vetettük közbe.

Scipio római arcélén mosoly futott végig:

— Jupiterre! — kiáltott fel. — Ez lesz a vesztük... Az esélyesnek mondott hadsereg mindig hátránnyal indul. Csak hadd bizakodjanak el. A fiúk tudni fogják kötelességüket. Légióink az utolsó kürtjelig keményen fognak harcolni ... .

— Milyen tervei vannak a küzdelemre? — kérdeztük.

Scipio a falon függő kis makett felé fordult, és elmagyarázta:

— Számítanunk kell a punok közismert kíméletlen harcmodorára. Ezért különös fontosságot tulajdonítok a taktikai fegyelemnek. Utasítást adtam a centurióknak, hogy gyorsan fussák át a harcmező középső harmadát. Középegységeimet erősen hátravonva fogom csatasorba küldeni, és élenken foglalkoztatni kívánom a jobb- és bal-

szárnyat. Megbeszéltük, hogy hátsó védelmi vonalaink szorosan fedezni fogják az ellenfél sorait, és időnként rajtaütésszerű támadásokat indítanak a punok ellen.

— Meglepetésekre nem számít?

— De igen. Ha megindulnak a földközi-tengeri esőzések, és a harcmezők talaja túlságosan síkos lesz, akkor a nehézpáncélzatú chohorsok ellen fürgébben mozgó, technikásabb csapatot küldök harcba. Erre aligha számít az ellenség . . .

— Milyen gondjai vannak ilyen történelmi pillanatban a nagy hadvezérnek? — érdeklődtünk.

Scipio tógája szélével megtörölte verejtékező homlokát:

— Néhány tehetséges fiatal harcosomra, sajnos, nem számíthatok. Drusus odahaza, a transtiberisiekkel vívott utolsó hadgyakorlaton húzódást szenvedett. Viterbus pedig harcszerűtlen életet él, egész nap a fórumon kockázik, és szőlőből sajtolt tüzes italt fogyaszt, amely a szabin-dombok déli lejtőjén terem.

— Szabad egy bizalmas kérdést feltennünk? Hogyan fog ön nyilatkozni, ha győznek?

— Taktikánk bevált, a fiúk betartották az utasításokat.

— Hogyan nyilatkoznék, ha veszítenek?

— Taktikánk jó volt, de a fiúk nem tartották be az utasításokat.

— Ezek szerint a sereg a korszerű haditudomány alapján készül az összecsapásra?

— Természetesen. A papiruszforma ugyan ellenünk szól, de mi mégis biztosak vagyunk a győzelemben. Csalhatatlan jelek szólnak mellette.

— Mégpedig?

— Az Apolló-szentély béljósai, az e célra levágott marhák belső részeiből megállapították, hogy győzünk — felelte az ünnepelt hadvezér.

De búcsúzóul hozzátette:

— . . . feltéve, hogy a légiók betartják a taktikai utasításokat.

ŐSKÜLLŐK

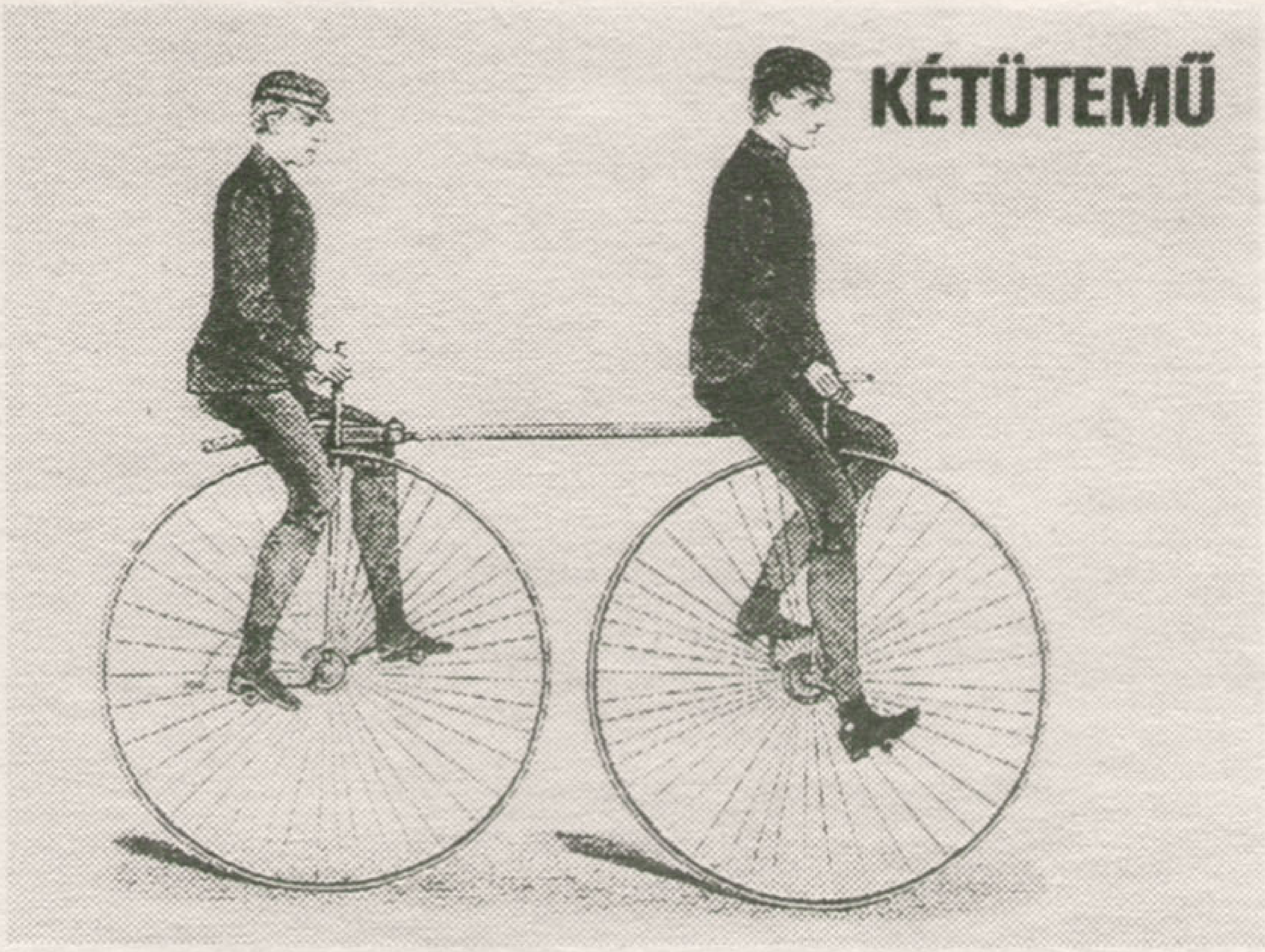

KERÉKLÁB

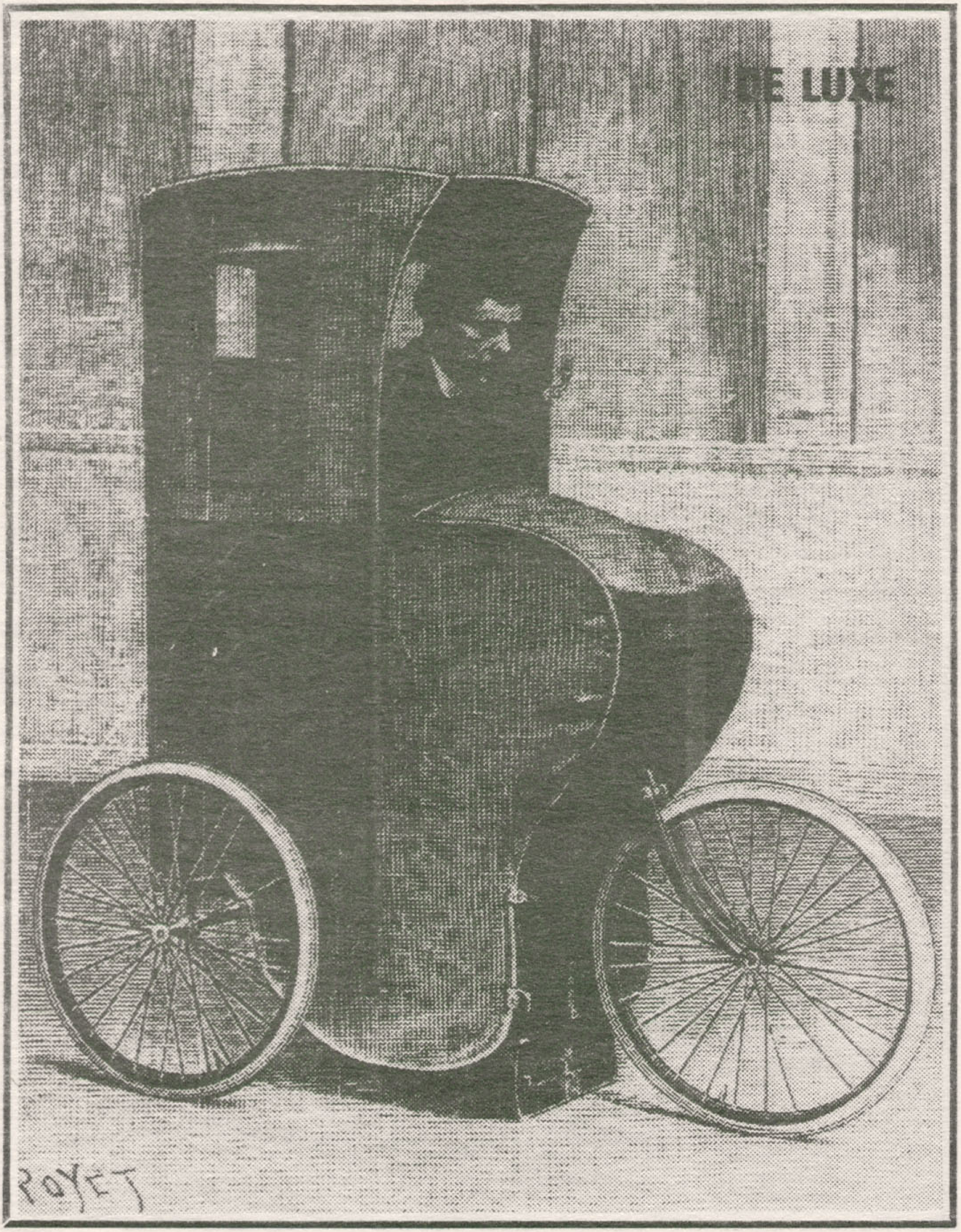

ÓRIÁSKERÉK

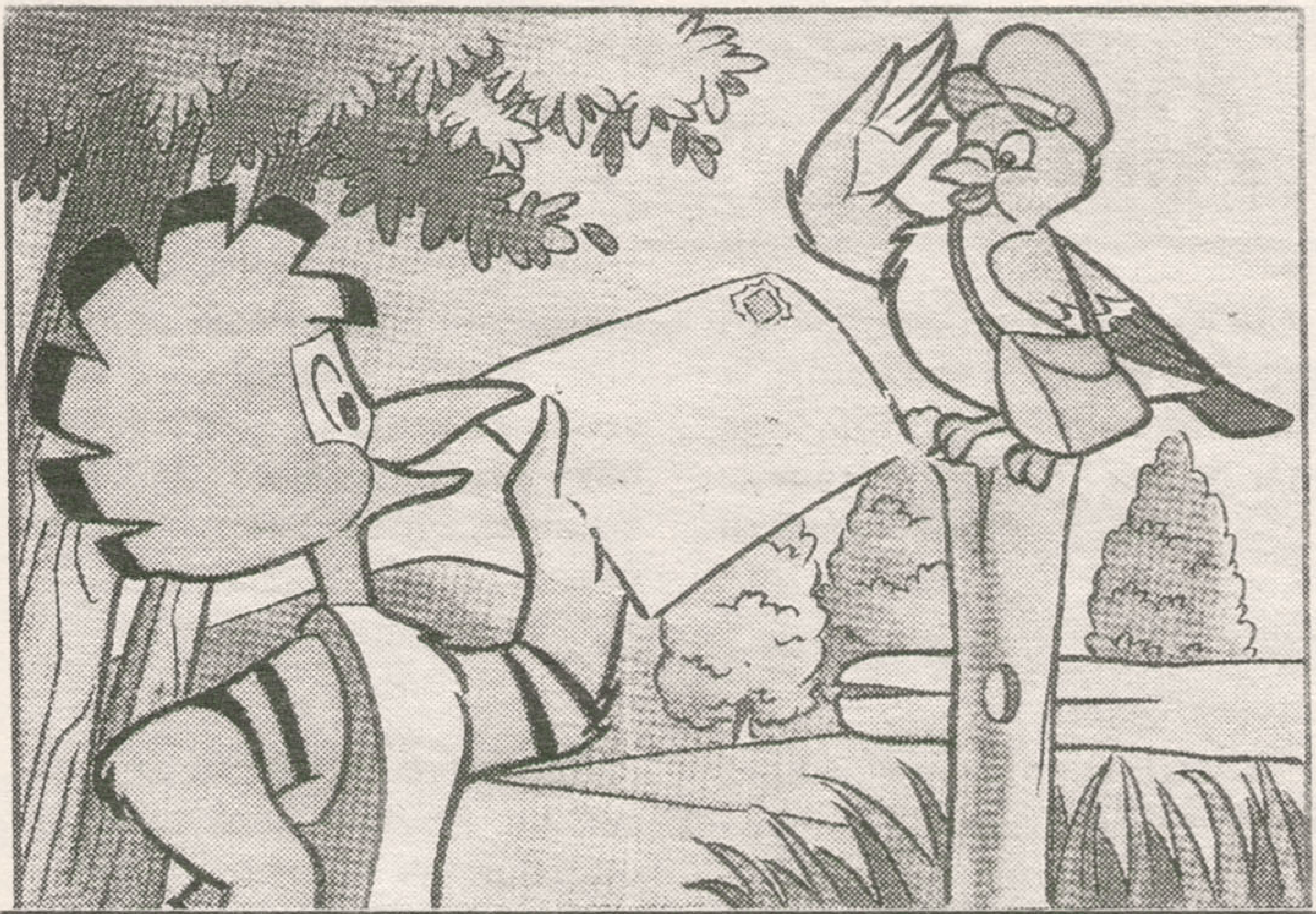
KARIKALÁB

KÉTÜTEMŰ

KEZESLÁBAS

DE LUXE
ROYET

Kedves kis Barátom!

Pilú, a búbosbanka — az új matricás albumban — a madarak csodálatos világába kalauzol. A búbosfejű Pilú nemcsak okos, ügyes és jószívű, de nagyon szereti a gyerekeket is, ezért aki vele tart Erdőországba, értékes ajándékokat nyerhet. Kapható a Kossuth Könyvkiadó budapesti könyvesboltjaiban és a megyeszékhelyeken található kirendeltségeken.

Állati

Jó napot, szomszéd! — köszönti a tücsök a százlábút. — Hol van a kedves felesége, már napok óta nem láttam . . .

— Elment cipőt vásárolni . . .

* * *

— Mit tennél, ha megtámadna egy oroszlán?

— Felmásznék egy fára.

— És ha az oroszlán kidöntené a fát?

— Beugranék egy tóba.

— És ha az oroszlán kiszárítaná a tavat?

— Akkor futnék, futnék . . . De nem értem! Te kinek drukkolsz tulajdonképpen? Nekem vagy az oroszlánnak?

* * *

Egy kíváncsi utazó azt kérdezi egy arabtól a Szaharában:

— És az tényleg igaz, hogy maguknál sosem esik az eső?

— Hogy igaz-e? — válaszolja az arab. — Nekünk vannak olyan tízéves békáink, amelyek még nem tudnak úszni . . .

* * *

Két kutya beszélget az utcasarkon. Egyszer csak az egyik elfordul, és köszön egy járókelőnek.

— Ismered? — kérdezi a másik.

— Hogyne! Ő az állatorvosom.

* * *

Két teknősbéka vánszorog a sivatagban. Találnak egy üveg üdítőt. Azt mondja a fiatalabb az idősebbnek:

— Maradj itt, vigyázz az üvegre, addig én hozok egy nyitót!

Eltelik ötven év, amikor az

idősebb kicsit türelmetlenül felsóhajt:

— Most már igazán jöhetnél!

Mire a másik:

— Ha idegeskedsz, el sem indulok . . .

* * *

— Apu — kérdezi Marika —, mit esznek a nagy halak?

— Kis halakat.

— Milyen kis halakat?

— Például szardíniát.

— Rendben, de hogyan tudják felbontani a dobozokat?

* * *

A giliszta kidugja a fejét a földből a nagy eső után. Látja, hogy egy másik giliszta is kikukucskál. Megszólítja:

— Mit szól, kedves szomszéd, milyen szép időnk lett? Nem volna kedve egy kis sétához?

Mire a másik:

— Nem látja, hogy én a maga másik vége vagyok?

* * *

— Gyerekek, ki tud mondani egy Ausztráliában élő ritka állatot?

Pisti jelentkezik:

— Elefánt!

— Ejnye, Pistike, Ausztráliában nincs is elefánt!

— Hát ennyire ritka állat?!

VICCÖZÖN

— Figyelj! Hamarosan új szavakat tanulunk! — mondja Bandi az öccsének!

— Miért?

— Apu focimeccset akar nézni, de rossz a tévé!

★ ★ ★

Pista hazaér az iskolából és az öccsét a konyhában találja. A fiú serényen forgolódik a tűzhely körül.

— Mit főzöl?

— Még nem lehet tudni. Ha ilyen híg marad, akkor krumplilevest. Ha sűrűbb lesz, akkor paprikás krumplit. Ha viszont odaég, akkor sült krumplit . . .

★ ★ ★

Feri megkérdezi:

— Mondd, mama, az ember a majomtól származik?

— Igen, fiam.

— És melyik ember vette észre legelőször, hogy ő már nem majom?

Éjszaka betörnek a fogorvos lakásába.

— Ide a pénzt!

— Pénzem, az sajnos nincs — felel az orvos —, de ingyen kihúzom az összes fogát.

★ ★ ★

— Csupa vér az arcod!

— Nem csoda, csuklott a borbély.

★ ★ ★

— Mondd csak, kisfiam, mi volt az első nagy dolog, amit elértél az életedben?

— Az ajtókilincs . . .

★ ★ ★

— A ti sátratokat is megrongálta az a nagy júliusi vihar?

— Nem tudom. Még nem találtuk meg . . .

★ ★ ★

Két városi ember beszélget a dinnyeföld szélén.

— Miért nem terem fán? — kérdezi az egyik.

— Butaság! — legyint a

másik. — Képzeld el, mi lenne, ha dinnyeérés idején potyogni kezdene a fákról a termés! . . .

★ ★ ★

Pista és Jancsi szenvedélyes horgász.

— Mondd, Pista — fogtál már életedben igazi nagy halat?

— Igen! Olyan hosszú volt, hogy magam sem láttam a végét . . .

★ ★ ★

— Segítség! Ellopták az autómat!

— Látta, hogy kik voltak?

— Nem, de a rendszámot sikerült felírnom . . .

★ ★ ★

Egy nagy fogadáson az egyik vendég nagyon unatkozik. Egyszer csak meglát az egyik sarokban egy férfit, aki egyfolytában ásítozik.

— Maga is unatkozik? — kérdi tőle.

— Rémesen.

— Mi lenne, ha csendben elosonnánk?

— Sajnos nem tehetem. Én vagyok a házigazda . . .

Egy ikerpár üldögél a padon. Teljesen egyformán vannak öltözve, a hajviseletük is azonos. Arra megy egy kapatos járókelő. Tágra nyílt szemmel bámulja őket, még a száját is nyitva felejti. Az egyik iker megnyugtatja:

— Ne csodálkozzon, mi ikrek vagyunk!

— Jó, jó, de mind a négyen?!

★ ★ ★

Nóri a nagyanyjánál vendégeskedik, akinek éppen születésnapja van. A nagyanya az ünnepi ebédhez terít.

— Ki mellett szeretnél ülni, Nóri?

— A sütemények mellett . . .

★ ★ ★

Egy vidéki kisvárosban, ahol csupa nagyothalló ember lakik, bírósági tárgyalást tartanak. Azt mondja az alperes:

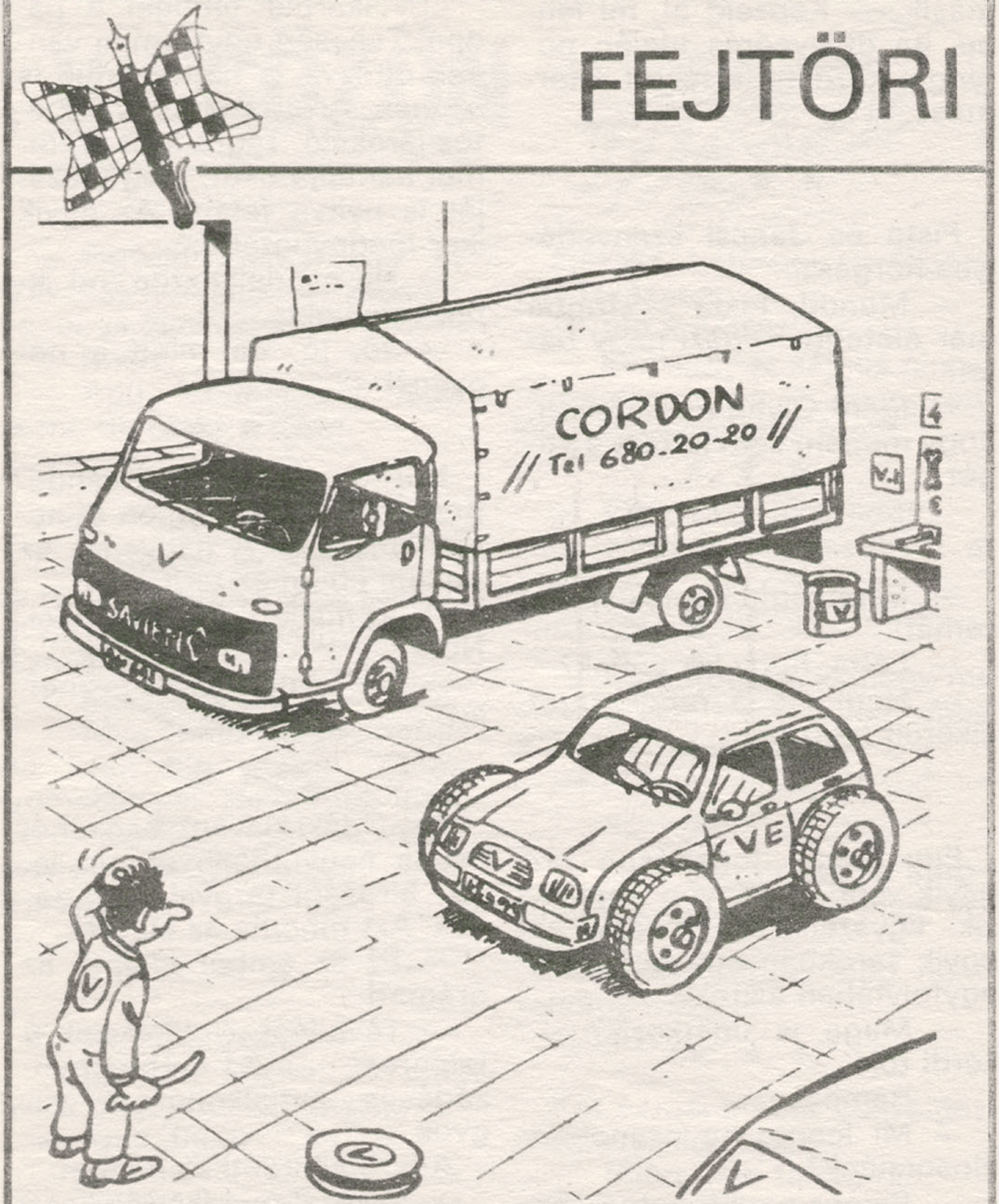
— Ez az ember ellopta az órámat!

— Tévedés! — tiltakozik a felperes —, mert én meggyőződéses antialkoholista vagyok.

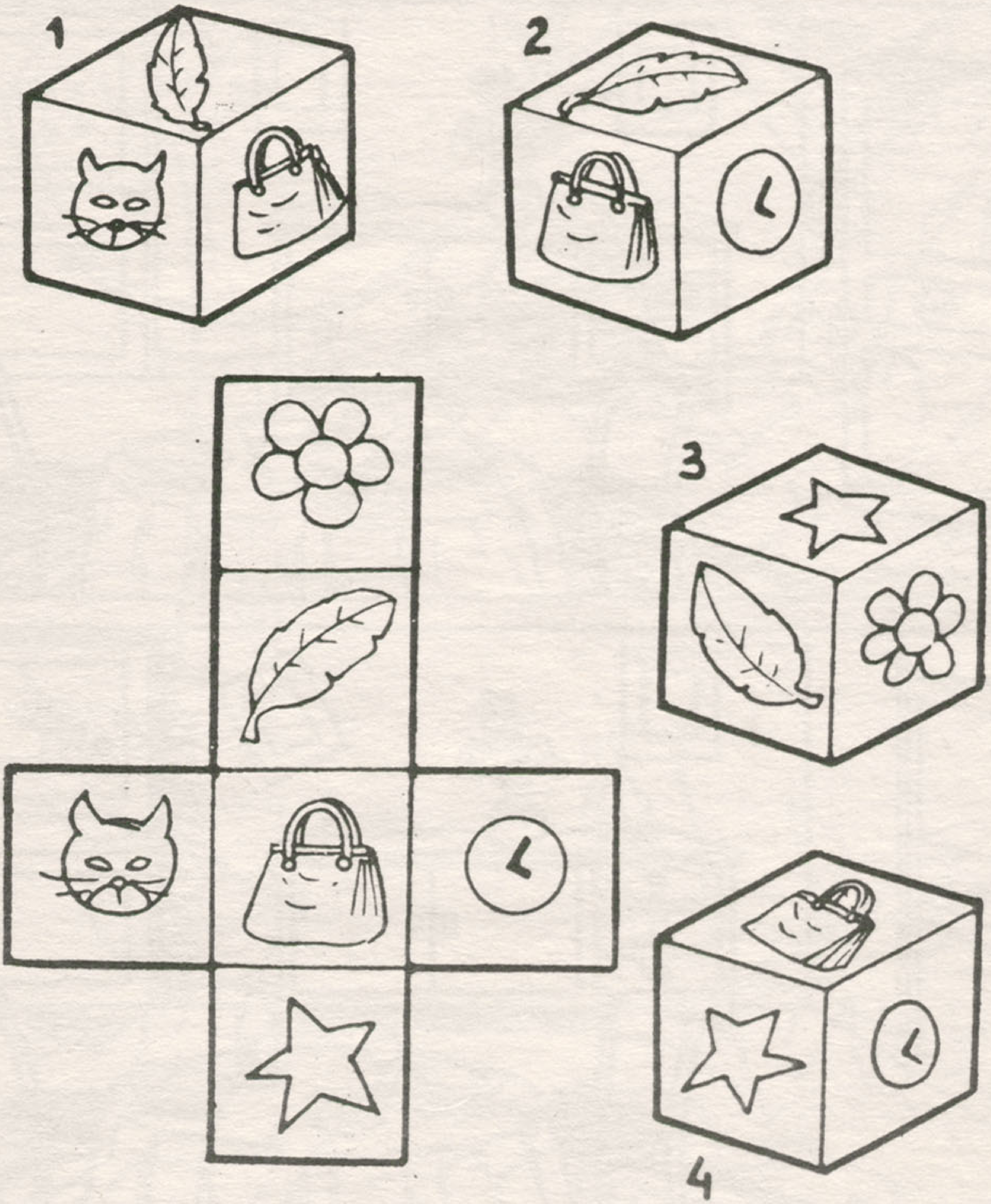
A bíró kihirdeti az ítéletet:

— A kutat mindkettőjüknek joga van használni!

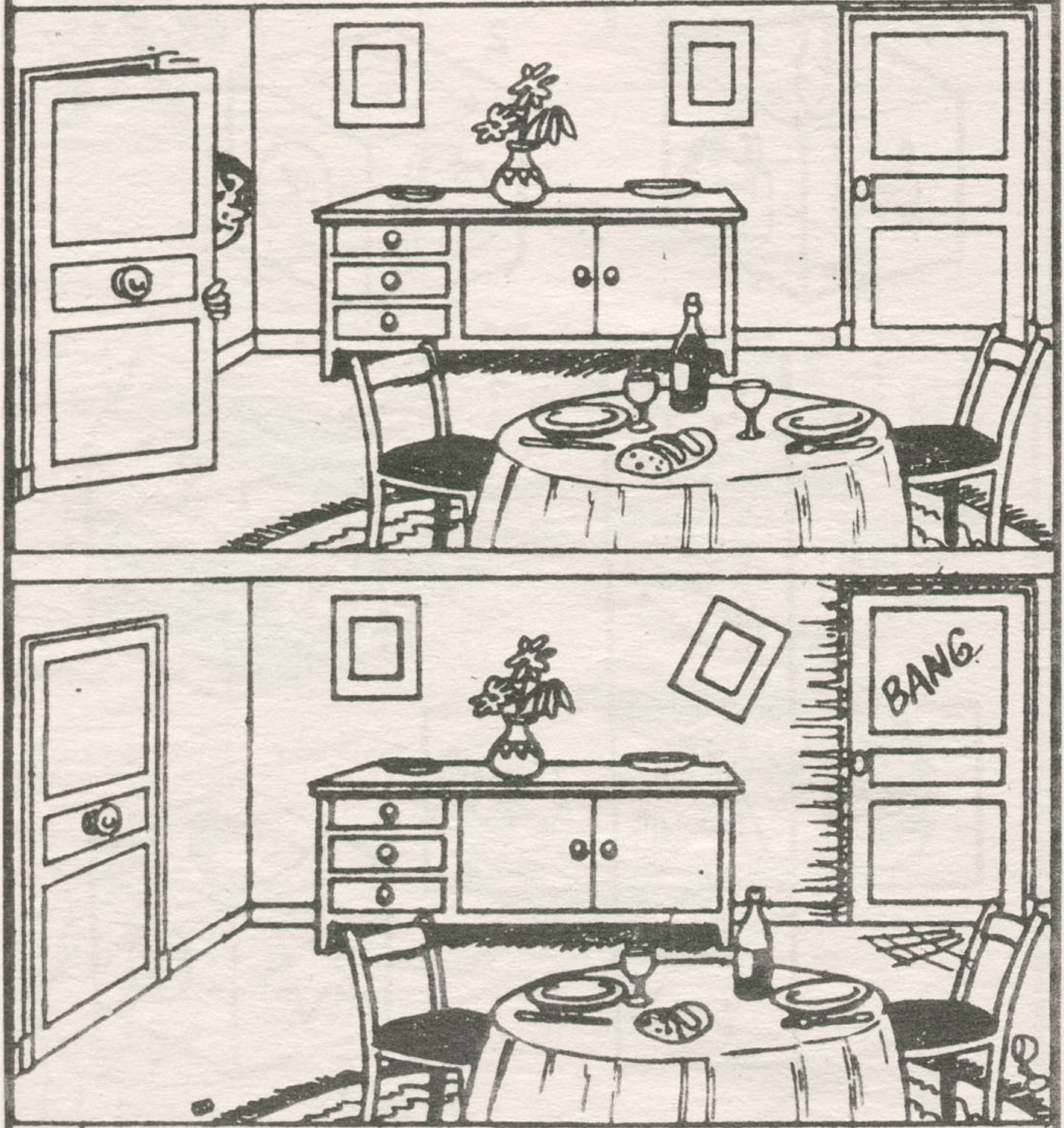
FEJTÖRI

Milyen elem ismétlődik és hányszor?

Egy kocka nem ebből a hálózatból való. Melyik?

Mit vitt magával a szobán átmenő férfi?

Nézd meg jól, és lapozz a 118. oldalra!

Mi hiányzik erről a rajzról?

„MEGINT JÖNNEK, KOPOGTATNAK...

Általában irigylik az embert.

— Könnyű neked! — mondják rokonok, barátok, ismerősök, miközben saját sanyarú sorsukra gondolnak, és keserűen néznek valahová a fejed fölé. — Kötetlen munkaidő . . . akkor dolgozol, amikor akarsz . . . Akár otthon is . . . nyugodtan, csendben, kényelmesen . . .

Mindez így igaz, feltéve, hogy nem érkezik meg váratlanul Pongrác bácsi. De megérkezik. Róla csak annyit, hogy valami homályos és bonyolult rokoni kapcsolat fűzi a családhoz, ritkán jön, és öblös hangja a harmadik szobába is elhallatszik, úgyhogy elbújni sem lehet előle.

— Na, ki van itt? — harsogja már az ajtóból, mintha bárkivel is össze lehetne téveszteni.

— Jé! . . . Nahát! . . . Csak nem? — dadog lehangoltan az ember, és gondolatban végigfut a súlyos, fertőző betegségek listáján, hátha hivatkozni lehet valamelyikre. A gyerekek azonban harsogva magnóznak a másik szobában, a feleség pedig két barátnőjével cseveg, akik már előbb megérkeztek. Talán ha én magam esnék össze hirtelen, fájdalomtól vonagló arccal . . .

— Kotkoda nincs itt? — kérdi a maga ellenállhatatlan humorával Pongrác bácsi, a feleségére célozva.

— Nincs! — vágom rá alig leplezett örömmel. — Biztosan rád vár valahol szegény, úgyhogy . . .

— Nem, nem! — mondja Pongrác bácsi, és lehuppan egy fotelba. — Úgy beszéltük meg, hogy itt találkozunk . . . De semmi baj, megvárom.

Felrémlik a főnök csodálkozó, bosszankodó arca, nem értem, öreg, azt ígérted, mára hozod az anyagot.

— Foglalj helyet, Pongrác bácsi . . . Mindjárt csinálok egy kis rendet itt az asztalon . . . tudod, éppen dolgozom egy izén . . . az embernek nincs egy szabad perce.

— Kérlek — mondja hűvösen, és felemelkedik. — A világért sem akarok alkalmatlankodni . . . majd megvárom a Zsófit a lépcsőházban.

Rövid dulakodás után visszanyomom a fotelba, miközben megesküszök az öt világvallás valamennyi szentjére, hogy nem úgy gondoltam.

— Főzz nekünk egy kávét, fiam! — süvölt a feleségem a lakás másik végéből, hogy túlharsogja a magnetofonból áradó, útburkolatbontáshoz hasonlatos zenét.

— Már éppen indultam — válaszolok teli torokból. — Képzeld, a Pongrác bácsi van itt!

Tehát főzöm a kávét, míg odabent most már négyen ordítanak meghitten. Bemutatkozások, tudjátok, az Árpi másod-unokatestvérének a másod-unokatestvére, ritkán tetszik jönni, Pongrác bácsi, a Zsófika néni miért nem jött, mi lesz már a kávéval, fiam.

Már csurog. Tudod, főnök, egy átkozott vesegörcs . . . fogorvosnál voltam, még mindig majd megőrülök . . . a feleségemnek el kellett utaznia és a gyerekek . . .

Csöngetnek. Kétismeretlenes vendégek nyomulnak a lakásba, az egyik Zsófi néni, a másik kettő . . .

— A szomszédaim! — lelkendezik Zsófi néni. — A megállóban találkoztam velük, és képzeljétek, alig akartak feljönni.

Mit mondjak, magam szaladtam volna utánuk. Mindenesetre bekukkantanak mindenhová. Napok óta nem volt takarítva. Milyen szép lakás! . . . Nahát! . . . És ezek a gyerekek . . . A többit szerencsére elnyeli a magnózaj.

Természetesen újabb kávé, Pongrác bácsinak sör, és . . . fiam, készíts egyúttal valami harapnivalót!

Kibelezem a hűtőszekrényt. Felvágottak, vaj, paprika, paradicsom, ugyan, nem kellett volna, nahát, milyen aranyos ember, már régen ettünk ilyen finomat!

Telefon. Egy régi cimbora.

— Na, mi van, te orangután? Otthon vagytok?

— Igen — ismertem be. — Miért?

— Helyes! Akkor jövök, mint a szélvész!

És mivel sohasem ígérgetett felelőtlenül, ezúttal is állja a szavát. Jön. A létszám láttán nem mondom, megszeppen kissé, aztán beül a gyerekek közé a hangzavarba, amelyhez a továbbiakban vad röhögések is társulnak. Kissé irigyeltem őket, de váratlanul derengeni kezdett az alagút vége: a búcsúzkodás mámorító neszeit hallottam az előszobából. A feleségem két barátnője szedegette az irháját, de hát hova rohantok, korán van még, máskor hozzátok el a gyerekeket is . . . nana! Azért nem kellene túlzásba vinni . . . de végre fogják a kilincset . . .

Ám akkor megint megszólalt a csengő. Uram atyám, egy közös ismerős. Fantasztikusan érdekes történeteket hozott kissé áttekinthetetlen családi és munkahelyi viszonyairól. Amilyenek rajta kívül alig néhány millió emberrel történnek meg.

— Nem, nem, ezt meg kell hallgatnotok, egy tapodtat sem, üljetek csak szépen vissza, vagy azért mentek el, mert én megjöttem?!

Ugyan, dehogy. A két barátnő visszaül. Ami engem illet, cékla színű fejjel mosogatok, hogy feltálalhassam az újabb enni-, és innivalókat.

Este tizenegy után új fegyvert vetek be.

— Te jó ég! — nézem tüntetően az órámat. — Ez nem lehet . . . talán siet ez a vacak. Nálatok mennyi az idő?

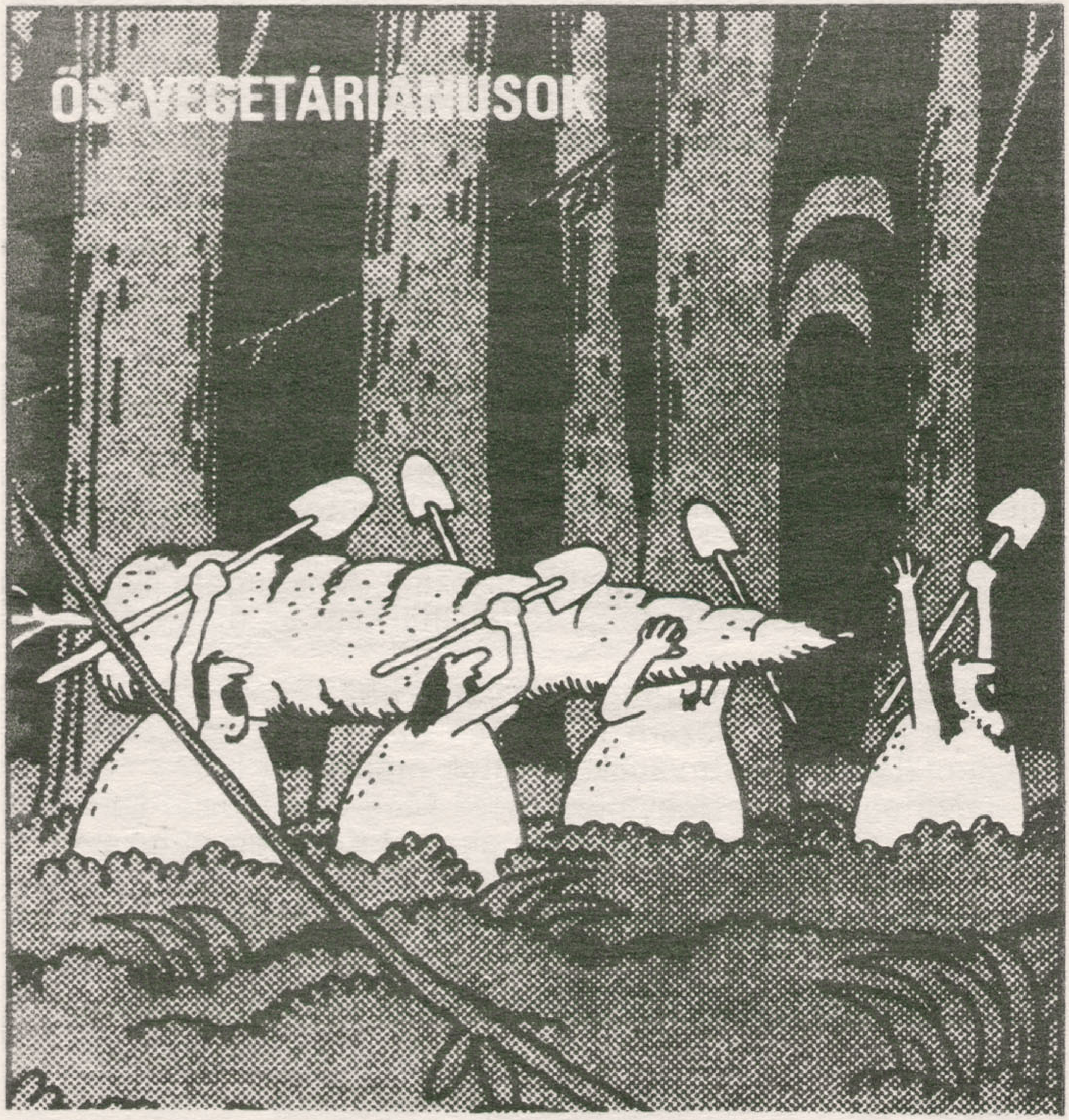
— Ne aggódj! — legyintenek. — Még éjfél sincs. És különben is . . . addig alszol, ameddig akarsz! Kötetlen munkaidő . . . micsoda mázlista!

. . . Ezzel a meggyőződéssel távozik végül a had, hogy pontosan mikor, azt nem tudom, mert már nem merek az órám szemébe nézni.

*

— Persze — mondja másnap a főnök —, vendégek voltak. Én is ezt szoktam mondani. Valami jobbat nem tudsz kitalálni? . . .

ŐSKORSZAKBÓL JELENTJÜK

Sikeres vadászat

— Tüzet, kisasszony . . .?

– Megáll az eszem! Még mindig nem vezették be a villanyt!

EZ IS KIDERÜLT!

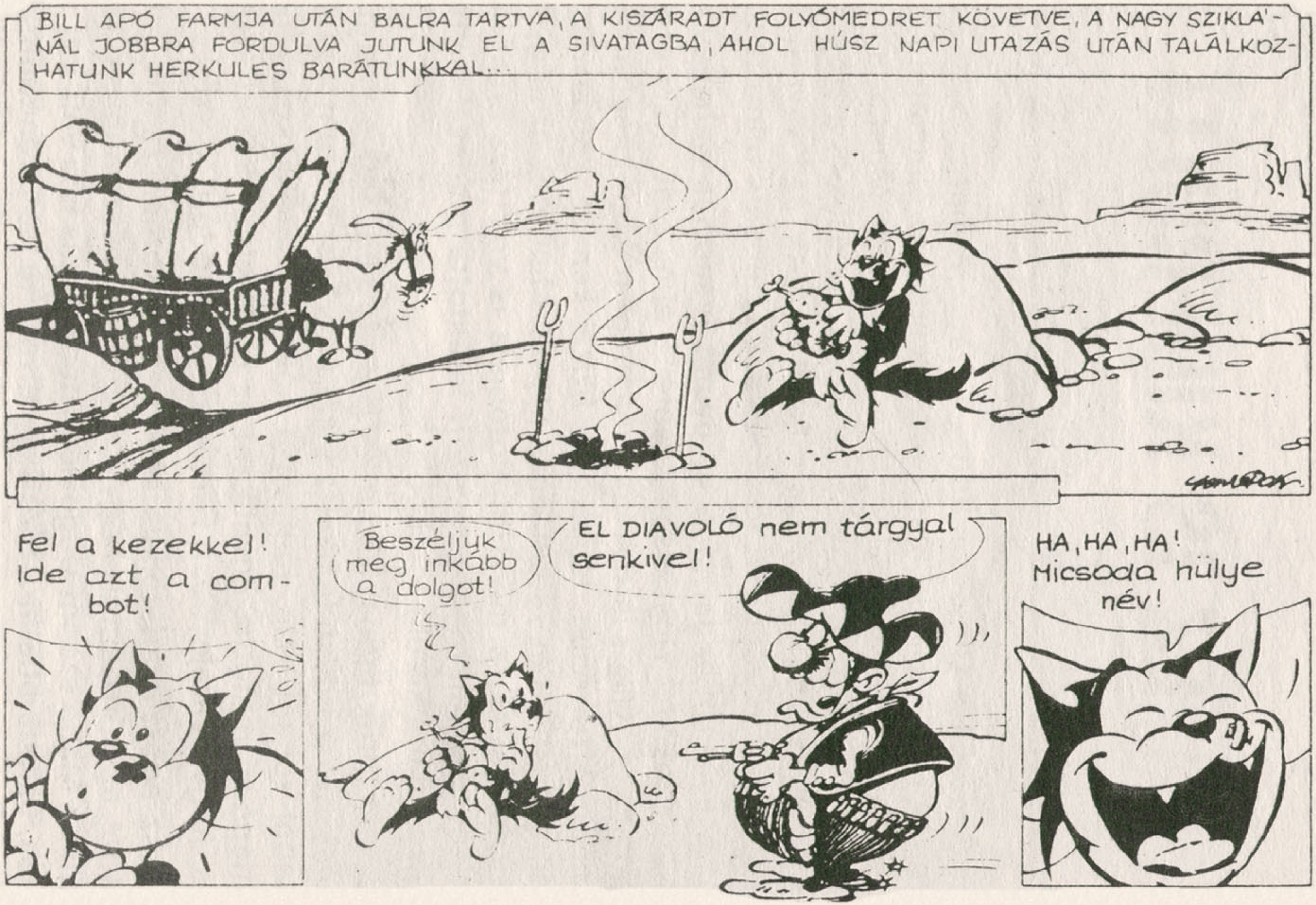
Összeült a Dugovics Titusz Kutatók Kongresszusa Budapesten. A részt vevő professzorok sok érdekes elméletet közöltek a nagy magyar haláláról. A ruandai Bi-Tang 'Mber szerint Dugovics Titusz aerofóbiában szenvedett. Az ostrom alatt a lóistállóban bujkált, de egy törzsőrmester elkapta, és kizavarta a várfalra. Onnan leszédült. A törököt csak véletlenül rántotta magával.

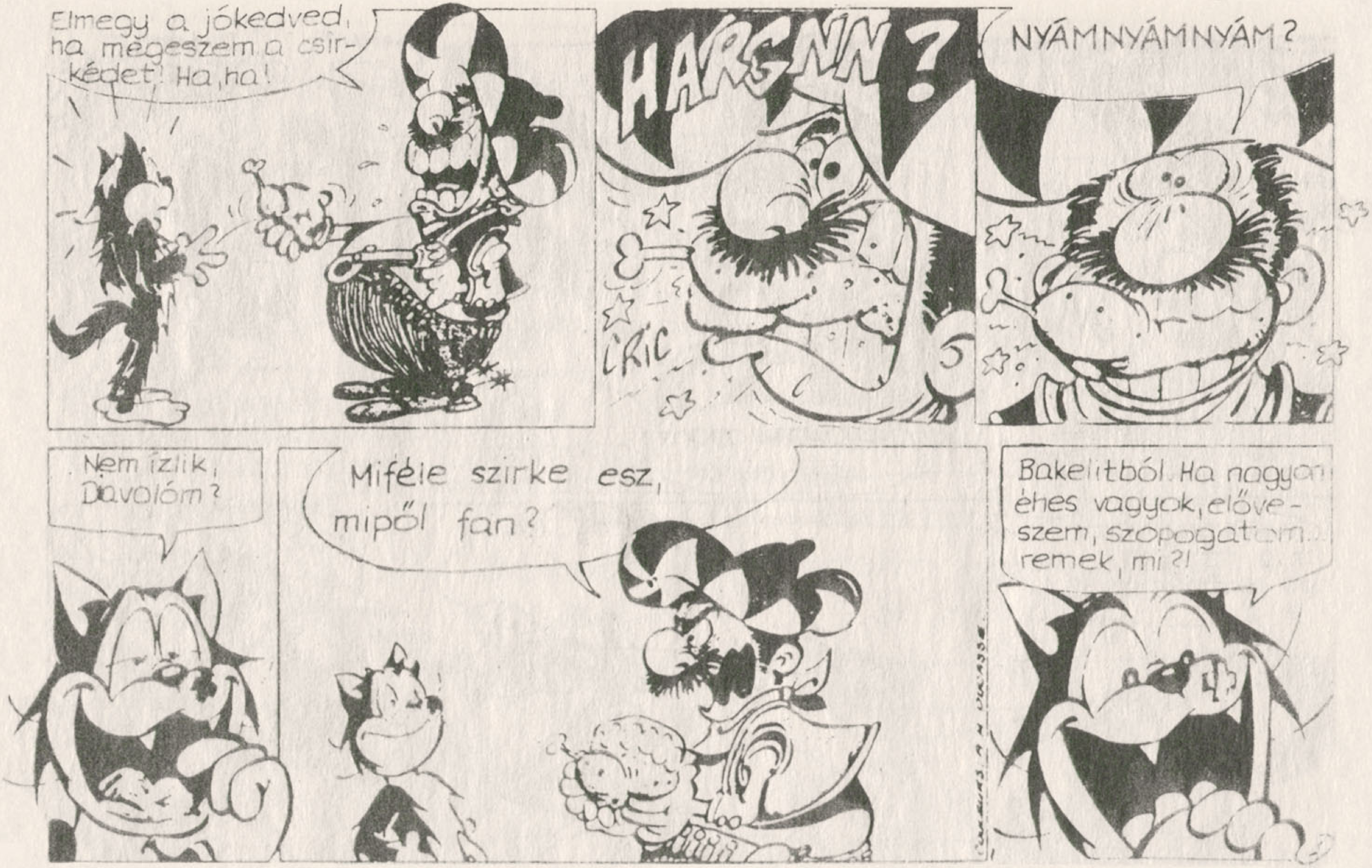
A neves ruandai után Vlagyimir Ivanovics Sehenov emelkedett szólásra. Hosszasan ecsetelte elméletét, mely szerint Dugovics öngyilkos lett. A reakciós magyar állam meghurcoltatásai miatt skizofréniát, leukémiát, fizikai kémiát, kémiai fizikát, sőt numizmatikát és redudanciát kapott. Mindezek az öngyilkosságba kergették, s mivel monofóbiája is volt (ezt örökölte), nem akart egyedül meghalni, ezért lerántotta magával a mélybe az első útjába kerülő törököt.

Egy török tudós, Musztafa Satrafa véleménye szerint Dugovics Titusz ugyan le akarta lökni a törököt, viszont nem önszántából zuhant vele, hírneve a hős janicsárnak köszönhető, aki magával rántotta. Egyébként az ő elméletei között szerepel az is, hogy Szarajevóban Ferenc Ferdinánd lőtt először.

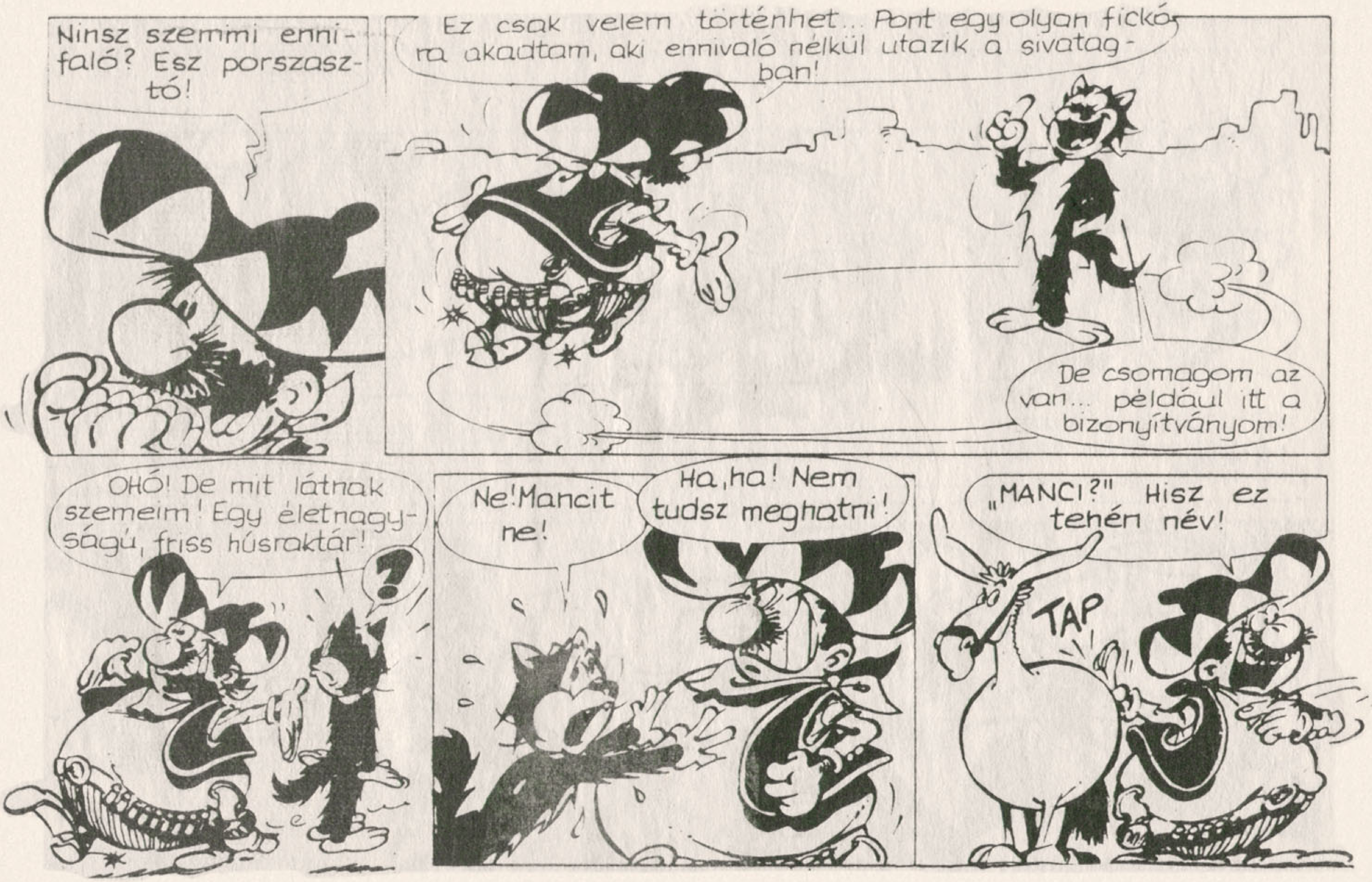
Az egész konferencia kellemes légkörben zajlott, eltekintve attól az apróságtól, hogy az egyik magyar meghívott, Lauppmann Manó szerint Dugovics Titusz igenis hős volt. Ezt a gyerekes, ostoba ötletet a bizottság elvetette, és a rendbontót orvosi megfigyelés alá helyezte . . .

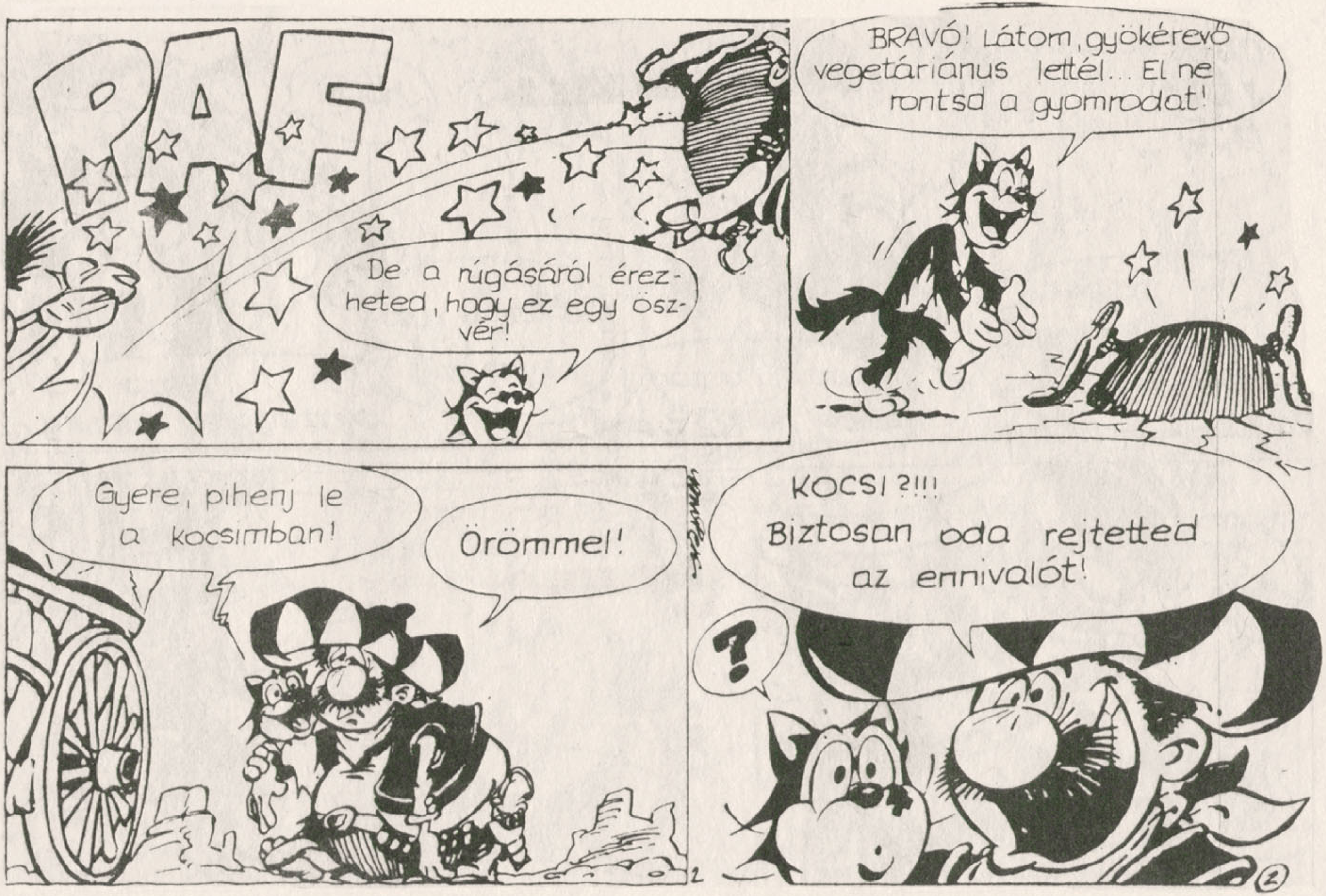
1 HERKULES * A MÓKAMESTER

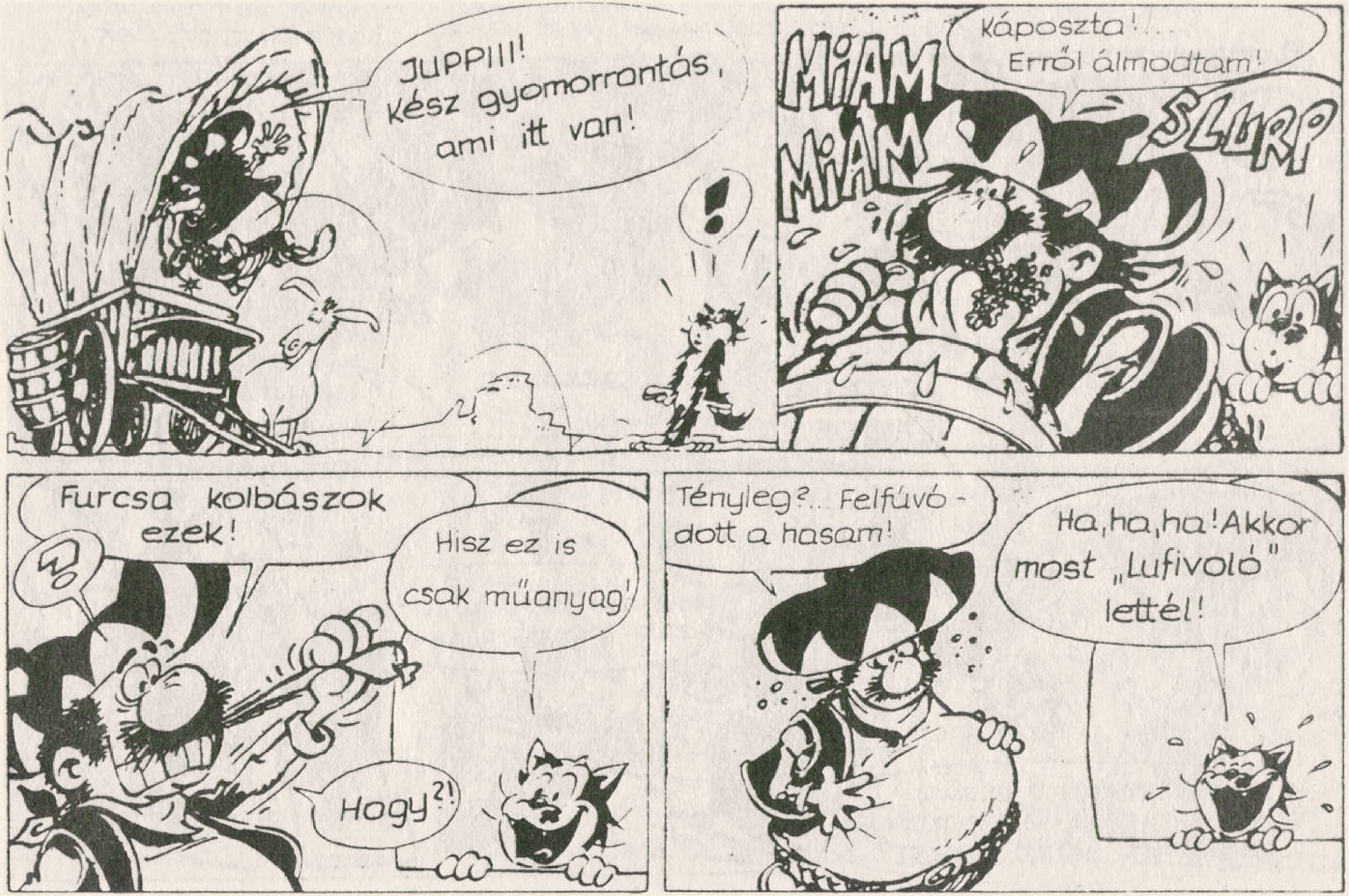

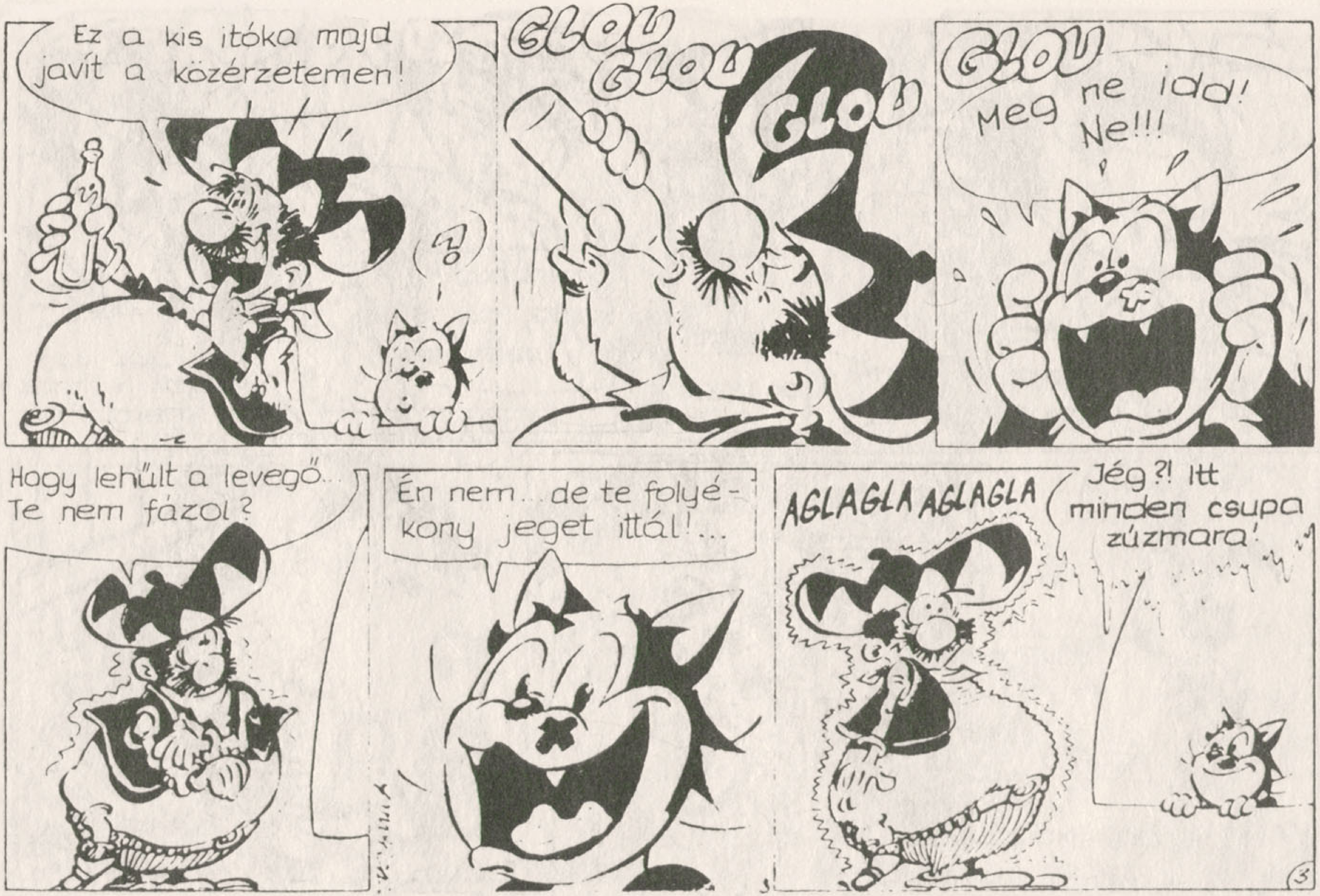
Elmegy a jókedved, ha megeszem a csirkédet! Ha, ha!
HARGNN?
CRIC
NYÁMNYÁMNYÁM?
Nem ízlik, Davolóm?
Miféle szirke esz, mipől fan?
Bakelitből. Ha nagyon éhes vagyok, előveszem, szopogatom... remek, mi?!

Ninsz szemmi enni-faló? Esz porszasz-tó!
Ez csak velem történhet... Pont egy olyan fickóra akadtam, aki ennivaló nélkül utazik a sivatag-ban!
De csomagom az van... például itt a bizonyítványom!
OHÓ! De mit látnak szemeim! Egy életnagy-ságú, friss húsraktár!
?
Ne! Mancit ne!
Ha, ha! Nem tudsz meghatni!
„MANCI?" Hisz ez tehén név!
TAP

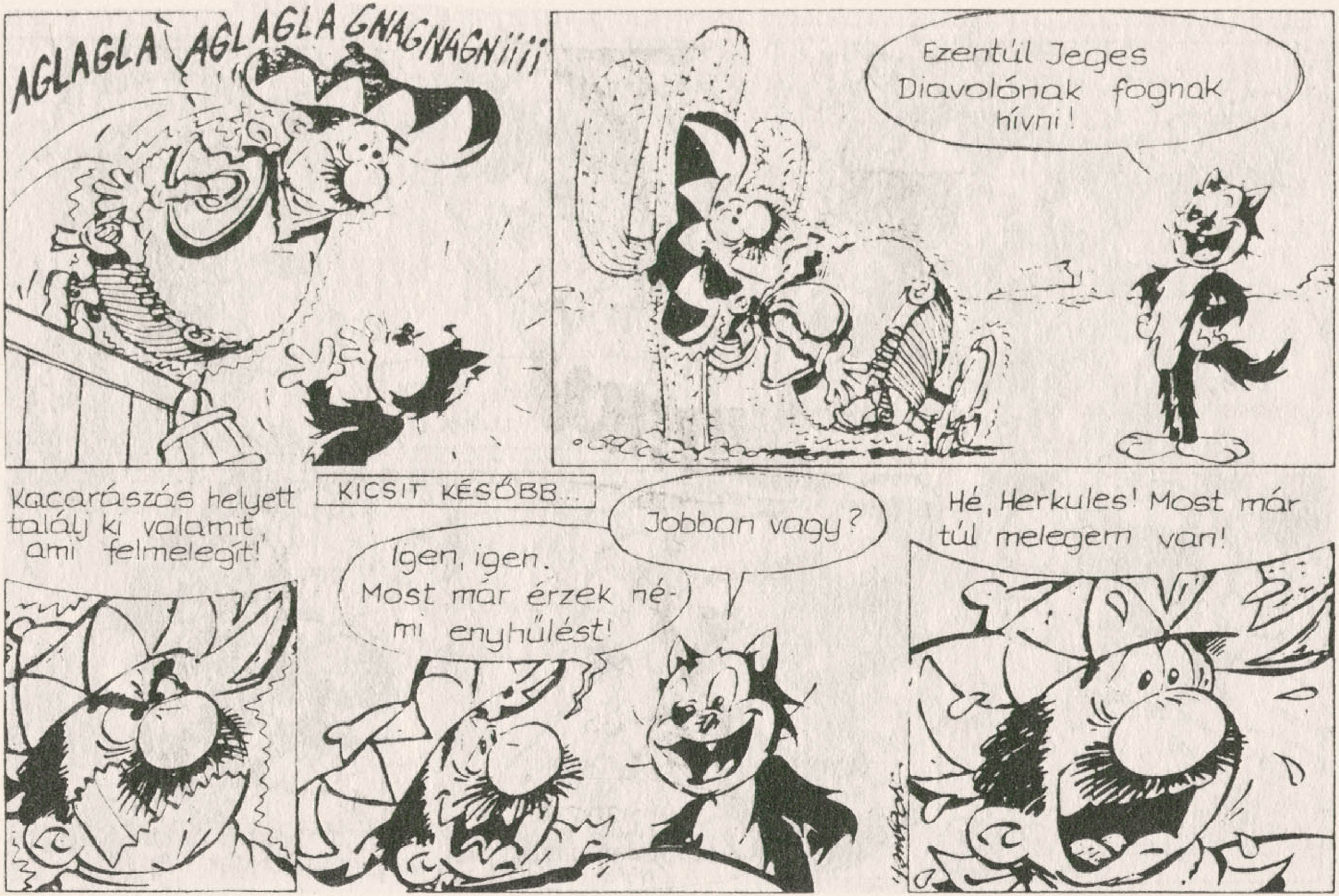

PAF
De a rúgásáról érezheted, hogy ez egy öszvér!
BRAVÓ! Látom, gyökérevő vegetáriánus lettél... El ne rontsd a gyomrodat!
Gyere, pihenj le a kocsimban!
Örömmel!
KOCSI ?!!!
Biztosan oda rejtetted az ennivalót!
?

5 HERKULES * A MÓKAMESTER

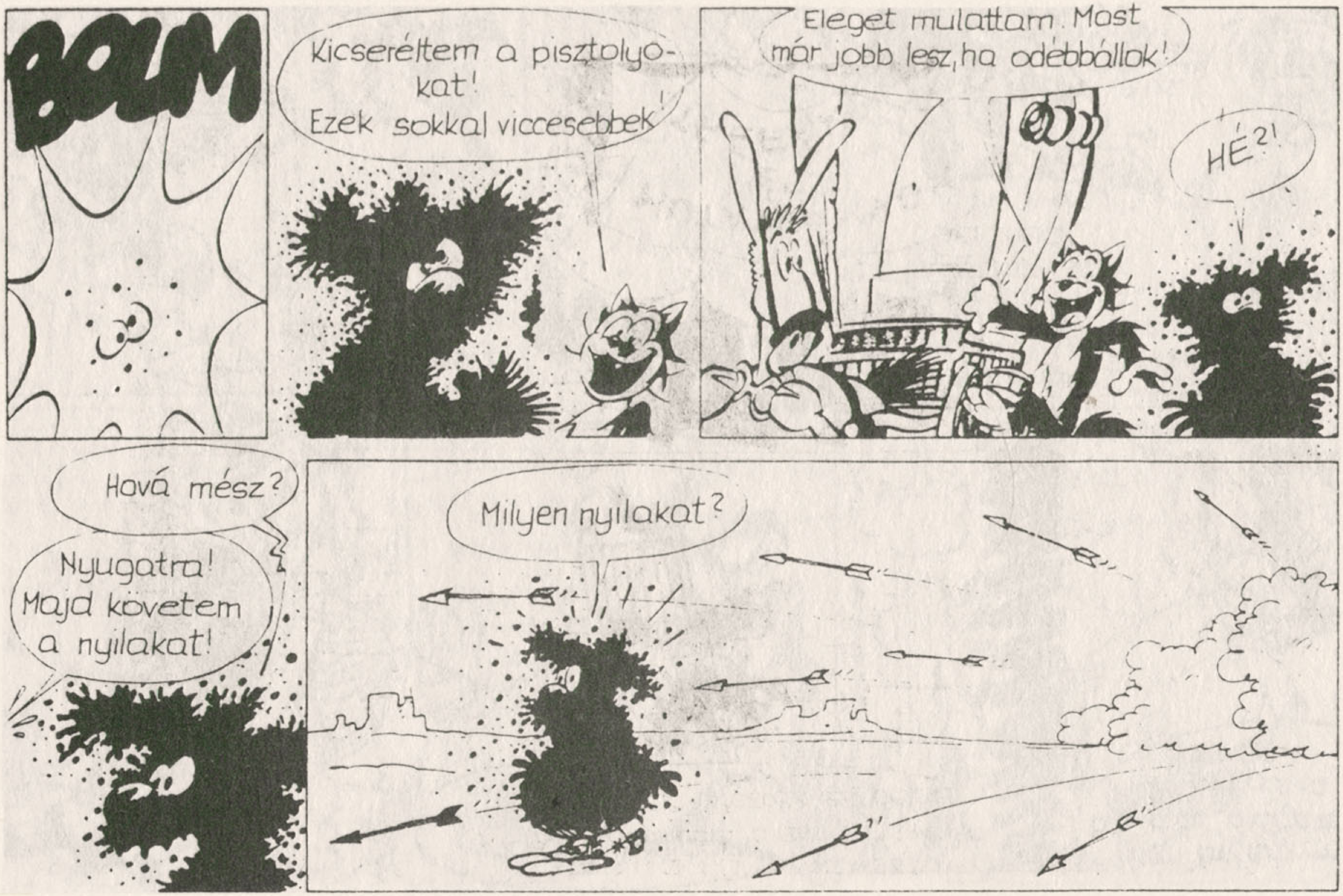

Ez a kis itóka majd javít a közérzetemen!
?
GLOU GLOU GLOU GLOU
Meg ne idd! Ne!!!
Hogy lehűlt a levegő... Te nem fázol?
Én nem... de te folyékony jeget ittál!...
AGLAGLA AGLAGLA
Jég?! Itt minden csupa zúzmara!
3

7 HERKULES * A MÓKAMESTER

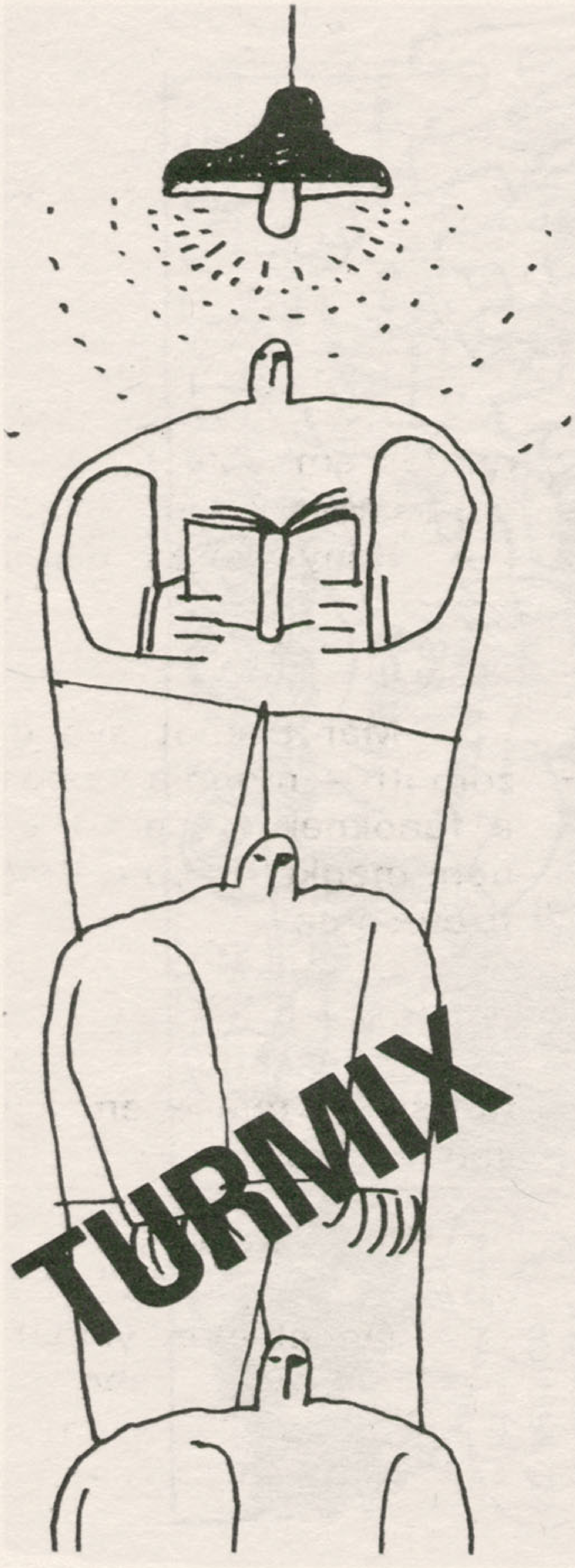

Mindjárt lefojtom a tüzet!
Nem értem, mi a baj már megint! A hideg se jó, a meleg se...
Vége a vidámságnak, Herkules!
PLAF
PCHiiiiiii
CLIC
Ha, ha, ha! Most már Vizes Diavolónak fognak hívni!
Elegem van belőled!

9 HERKULES * A MÓKAMESTER

Várj, Herkules!
Inkább veled megyek!
Szólj a Mancidnak, szedje a csülkeit, mert különben hamarosan bifsztek lesz belőle!
EL NEGROVOLÓ!... Gyorsan keresd elő a tüsszentőport, azt szeretik az indiánok!!
Nem találom azt a dobozt...
Keresd csak, ott kell lennie!
Talán...
Hurrá! Most már EL HAPCIVOLÓ is lettél! Szóval mégis megtaláltad azt a port?!
MUTATVÁNYOK ÉS TRÉFÁK
VÉGE

— Mikor adod meg végre az adósságodat?
— Honnan tudhatnám, nem vagyok próféta?

★ ★ ★

— Természetesen neked is lehet saját véleményed — mondja a tanár a diáknak. — Csak nem akarom hallani!

★ ★ ★

— Voltál már olyan helyzetben, hogy sok ember előtt kellett beszélned?
— Igen, egyszer előfordult velem.
— És mit mondtál?
— Ártatlan vagyok!

★ ★ ★

— A mama nagyon szeret engem!
— Honnan tudod?
— A papámat már kétszer is kicserélte, de engem mindig megtartott!

★ ★ ★

— Kislányod született, Géza!

— Sajnos, igen. Jobb lett volna egy fiú!

— ???

— Segíthetett volna nekem később a háztartásban.

★ ★ ★

— Mennyi időt tölt havonta az autójában? — kérdezik a szenvedélyes autóstól.

— Körülbelül annyit, mint amennyit az autó alatt.

★ ★ ★

— A felügyelő úr pillanatnyilag házon kívül van, de itthagyhatja neki az ujjlenyomatát.

★ ★ ★

A skót özvegy átveszi a 20 000 fontról szóló életbiztosítási csekket, majd zokogva megszólal:

— Azonnal visszaadnék 10 000 fontot, ha a férjemet megint az élők között láthatnám! . . .

★ ★ ★

— Legyen nyugodt, szerkesztő úr, ezeket az elbeszéléseket eddig még senki sem közölte — mondja a kezdő író.

— Ön is nyugodt lehet, barátom — válaszol a szerkesztő. — Ez a jövőben is így marad . . .

★ ★ ★

— Józsi, jegyezd meg, egy rendes ember soha nem csinál tisztességtelen dolgokat!

— Hány forintig, papa?

★ ★ ★

— Már tizenöt éve dolgozom itt — mondja a beosztott a főnöknek —, ezért szeretném megkérni, hogy emelje a fizetésemet.

— De hiszen már többször emeltük a fizetését!

— Elnézést kérek, ezt nem tudtam. A feleségem egyszer sem mondta.

★ ★ ★

— Önnek mennyi időre lenne szüksége ahhoz, hogy megtanulja a kínai nyelvet? — kérdezi az újságíró az egyetemi tanártól.

— Mintegy öt évre . . .

Ugyanerre a kérdésre, ugyanott, egy docens ezt válaszolja:

— Intenzív tanulás esetében három évre.

Végül egy negyedéves hallgató válasza: — Ez attól függ, mikor lesz a vizsga . . .

★ ★ ★

— Amikor látta, hogy valaki lelép maga előtt a járdáról az úttestre, használnia kellett volna a kürtöt — mondja a rendőr a kezdő vezetőnek, aki elgázolt egy járókelőt.

— Tudom, de nem akartam őt megijeszteni . . .

★ ★ ★

— Tulajdonképpen menynyit kaphatnék ezért az autóért? — kérdezi egy nagyon sérült gépkocsi tulajdonosa a kereskedőtől.

— Az attól függ, hogy mennyi benzin van benne? . . .

★ ★ ★

— El akarok válni a férjemtől! Még éjjel is más nőkről álmodik!

— Beszél álmában?

— Ő nem! Ő annál sokkal rafináltabb!

★ ★ ★

— Hogy megy az üzlet?

— Sajnos nagyon rosszul. Már azok se járnak hozzám, akik mindig hitelre szoktak vásárolni.

★ ★ ★

— Amikor a hegyekben nyaraltam, a férfiak létrán jöttek fel a szobámba — dicsekszik az egyik barátnő a másiknak.

— Te jó isten! Kigyulladt a szálloda?

★ ★ ★

— Tehát maga fogta a fegyvert, és behatolt a bankba. Ezután mit csinált? — kérdezi a bíró a vádlottól.

— Azután odakiáltottam azoknak, akik ott tartózkodtak: aki beleegyezik abba, hogy elvegyem a pénzét, emelje fel a kezét! Mindenki felemelte a kezét, úgyhogy én csak tudomásul vettem az egyhangú beleegyezést.

Jövök már!
Végre!
POF!
Elment a ked-ved a csóna-kázástól?
PAF!
Most te repülsz a partra!
KRAK!
Inkább ten-geralattjárósdit játszunk?

NEDVES HALLGATÓINK...

Furcsa dolgok kerekedhetnek abból, ha a rádióbemondó hibát vét. Íme egy csokorravaló *baki:*

IDŐJÁRÁS-JELENTÉSEKBŐL:

— Ma átmenetileg erősödik a levegő.

— Sokfelé esik az idő.

— Az égbolt több helyütt erősen csökken.

— Országszerte többfelé van kedd!

— Tizenkilenc forint körüli hőmérséklet várható.

— Megélénkülő és nyugati észak felében többfelé..., megélénkülő és a nyugati szél.

VANNAK OLYAN SZAVAK, MELYEKNEK KIMONDÁSA CSAK TÖBBSZÖRI NEKIFUTÁSRA SIKERÜL:

— Átadták a modern légkonci..., légkonic..., légkodci... — léghűtött üzletet.

EGY SZÍNHÁZI KÖZVETÍTÉS ALKALMÁVAL DÖBBENTEN HALLHATTUK, HOGY:

— A főhős fájdalmában eszét vesztve ömlik össze.

VÉGÜL A SPORTKÖZVETÍTÉSEK EGYENES ADÁSAIBÓL EGY-EGY MOSOLYT FAKASZTÓ RÉSZLET:

— Elkészült a vízilabdatorta csoportbeosztása.

— Bánki óriási góljával a Fradi megszerezte a vezetést. A tizenkilencedik percben tehát a mérkőzés állása 0-0.

— A vívónő lassan lépked előre, támad, támadgat és most szúr... góól!

„MŰSORZÁRÁSKÉNT":

— Felteszünk valamilyen magnótekercset a lemezjátszóra.

A Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara befejezte Schubert Befejezetlen szimfóniáját...

ABSZOLÚTOK

Ki az abszolút borbély?
Aki megborotválja az egrest, és eladja szőlőnek.
Ki az abszolút szórakozott?
Aki gyertyát gyújt, hogy megnézze, eloltotta-e a villanyt.
Ki az abszolút kicsi?
Aki sámlin állva néz a szőnyeg alá.
Mi az abszolút lehetetlen?
Kör alakú szobában a sarokba állni.
Ki az abszolút ügyetlen?
Akinek két ugrás a Sugár . . .

MONDD UTÁNAM...

Pici Mici biciklizik iciri-piciri biciklin,
Kicsi Tibi triciklizik iciri-piciri triciklin.

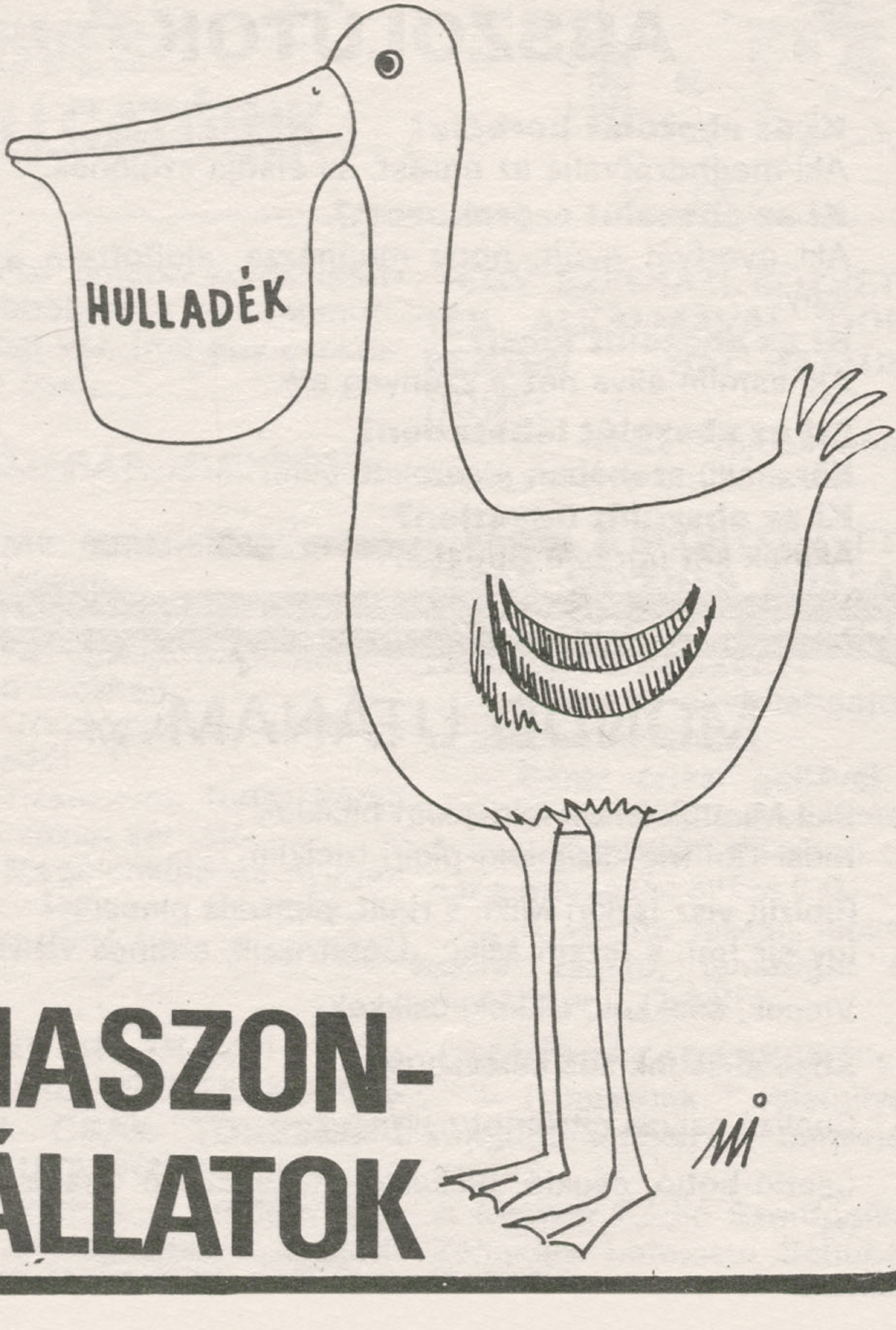
Ribizlit visz Iszkiri Miki, s riglit, pipit, tíz pincsit.
Így sír Imi, s Iszkiri Miki: „Lignit izzik, s nincs víz itt!"

Viccek, csekkek, cikkek, csikkek . . .

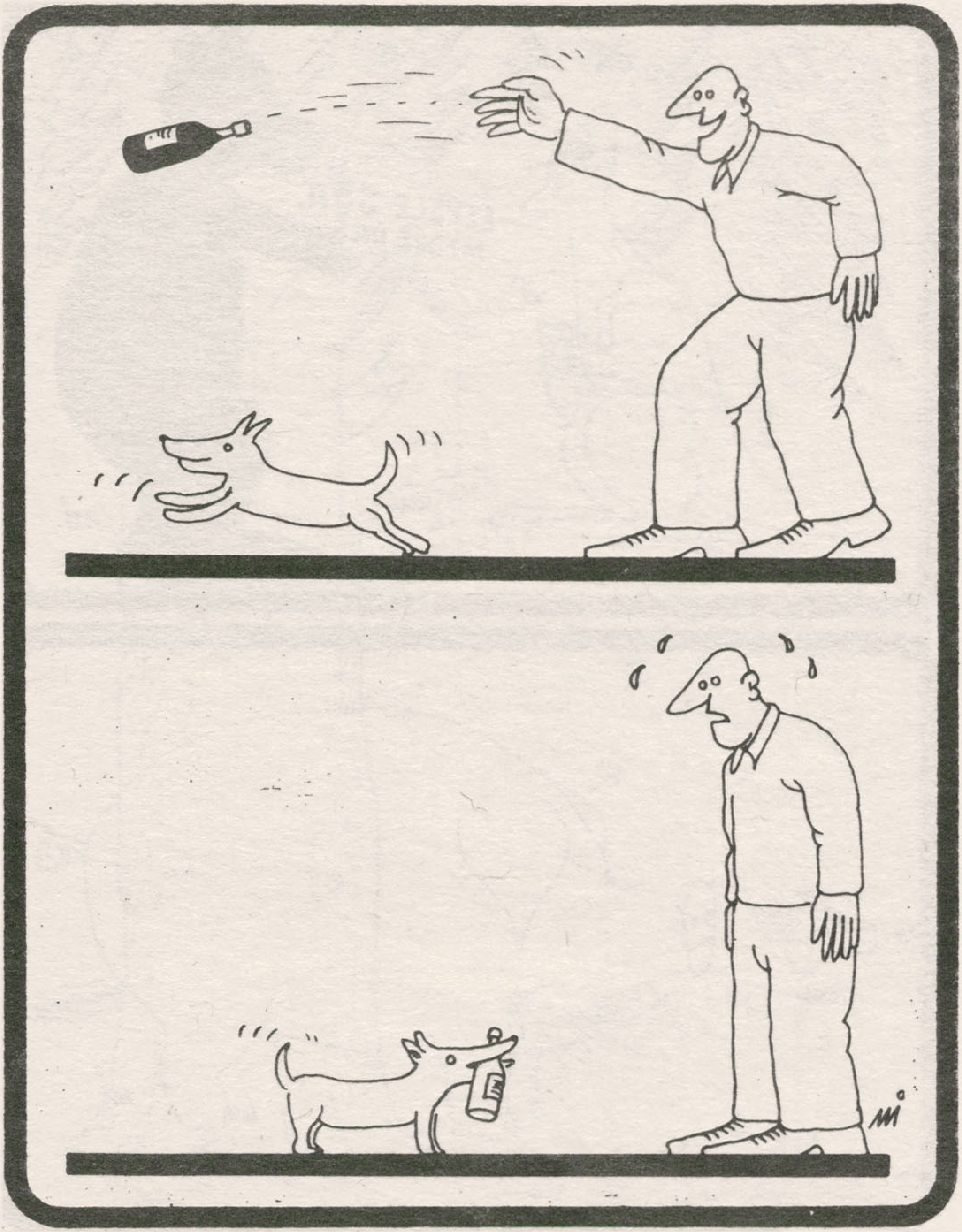
Sose süssünk sós sertéshúst!

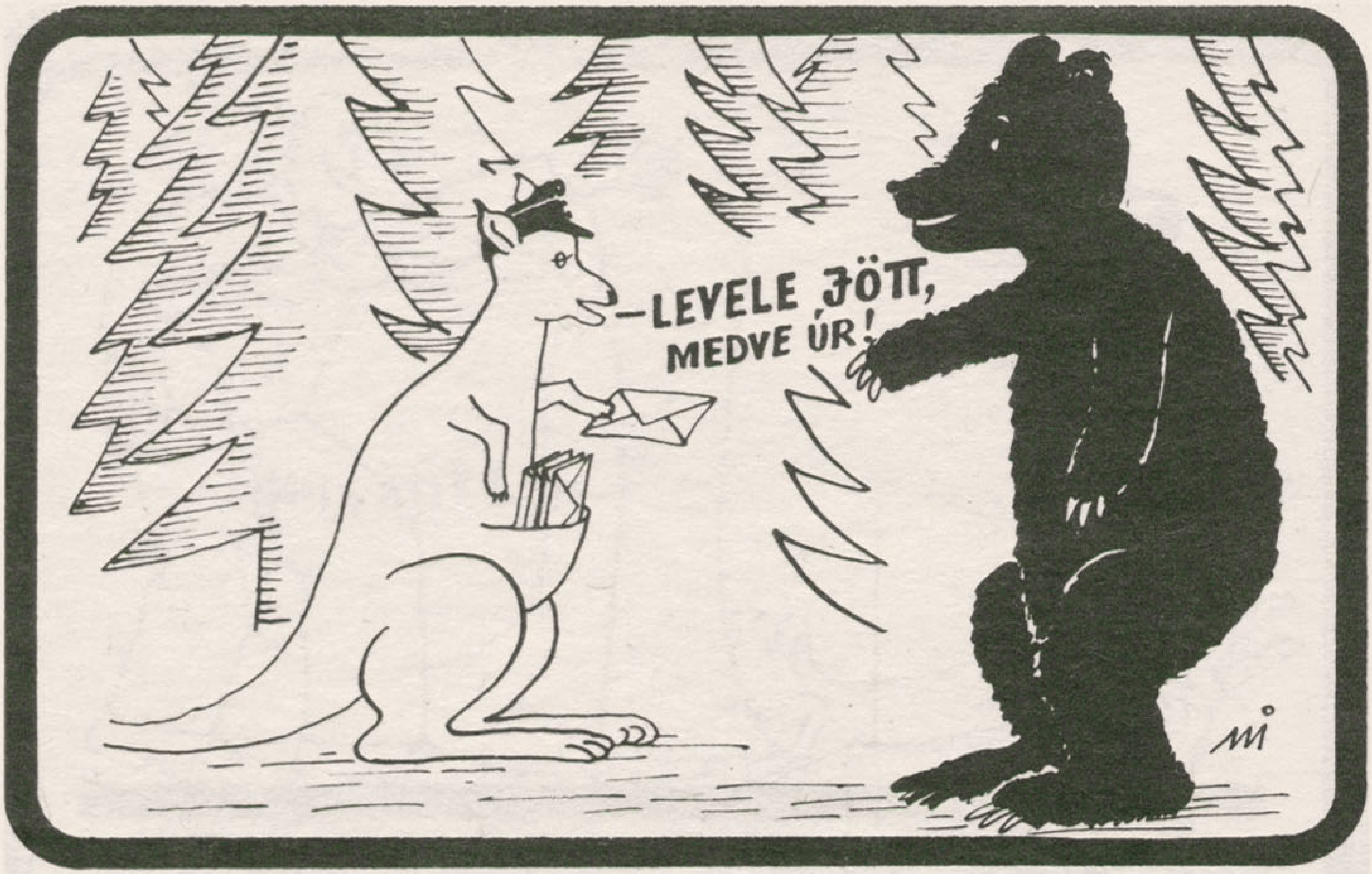
Cuclizó csacsi citromot csipeget . . .

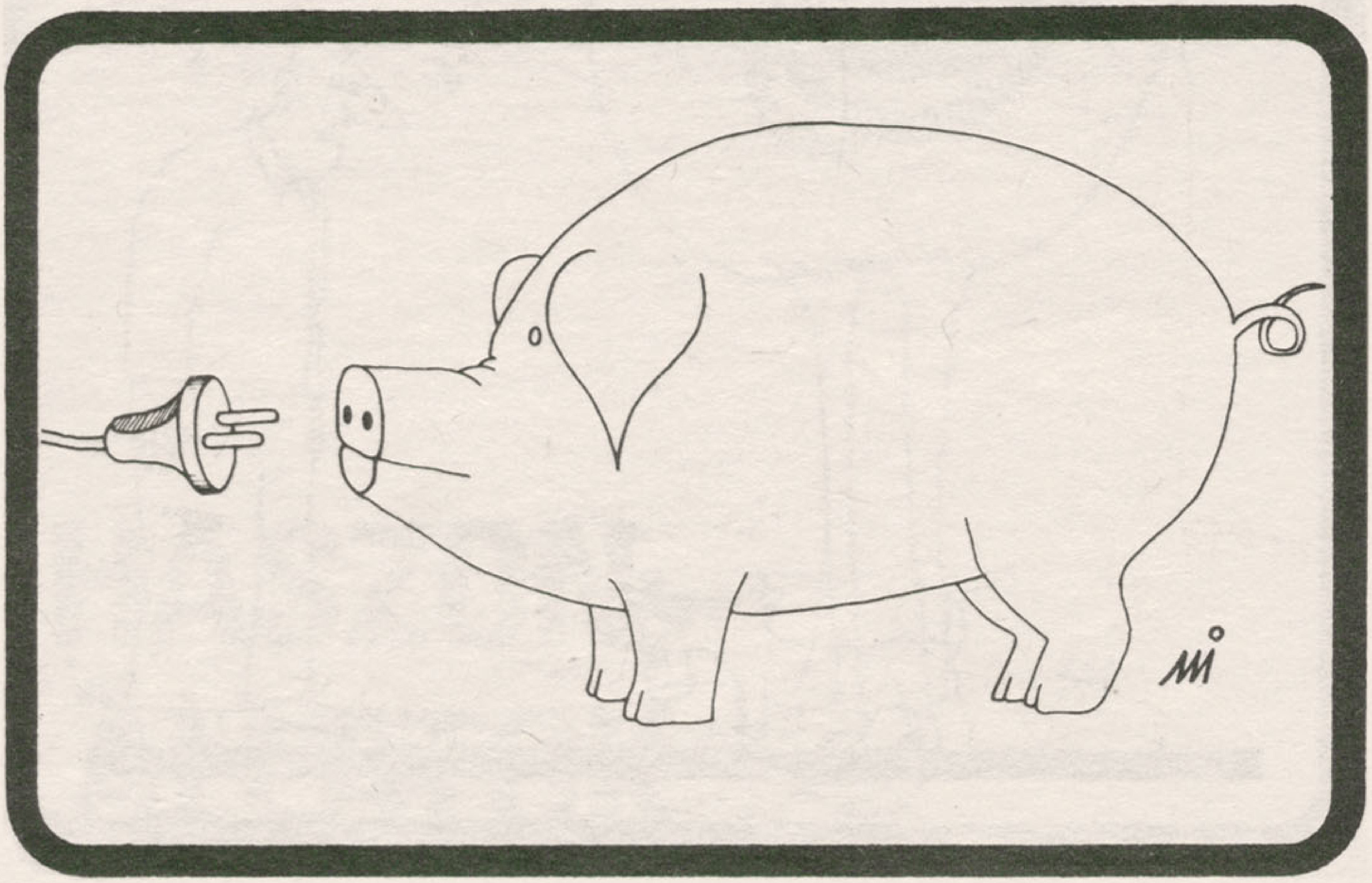
Csetlő-botló, csukló, bicsakló csacsacsázó Csaba-baba.

HASZON-ÁLLATOK

–LEVELE JÖTT, MEDVE ÚR!

HASZNÁLAT ELŐTT BETÖRNI!

UGRATÁSOK
ÉS EGYÉB TÖRTÉNETEK

Talán sehol nem volt olyan bohém, tréfás kedvű újságíró társaság, mint a század eleji Kolozsváron. Állandóan ugratták egymást. Kihasználták persze a színészek hiúságát is. Beöthy László, a nagyhatalmú, színészeket trónra emelő budapesti színigazgató nevében például levelet írtak Ihász Aladár színművésznek, akiről tudták, hogy milyen kényes az öltözködésére. Szekrényei telis-tele vannak ruhával, cipővel. Levelükben „Beöthy" az után érdeklődött, hogy igaz-e a fejedelmi ruhatár. Szíveskedjék megírni neki minél részletesebben, milyen színűek, szabásúak az ingei, pantallói, zakói és cipői, s milyen összeállításban viseli azokat. Ihász napokon át tanácskozott szabójával, suszterével, amíg összehozta a divattudósításnak is beillő válaszlevelet. Beöthy, Ihász sorait végigolvasva, értetlenül gyűrte össze, dobta szemétkosárba a levelet.

— Mit érdekel engem, hogy milyen színű ingekben, gatyákban jár Ihász Kolozsvárott!?

*

Hajdan, a budapesti New York Kávéházban valóságos családi hangulat uralkodott. Ha valaki konflison érkezett, odaszólt a főpincérnek:

— Főúr, kérem, fizesse ki a kocsist.

A főúr fizetett, a vendég pedig elővette a pénztárcáját, mintha pénz után kutatna.

— Tud visszaadni egy tízesből?

A főpincér tisztában volt vele, hogy a pénztárca üres, mégis visszaadott a semmiből.

*

Somlay Artúr, a későbbi színészfejedelem, nem tartozott a kölcsönkérő művészek közé. Egyszer azonban megszorult.

— Adjon kérem egy órára öt koronát — lépett a New York Kávéház főpincéréhez.

A főúr elővette a tárcáját.

— Rendben. De hol az óra?

*

Élt Pesten egy Téglás nevű újságíró, aki utált írni. Ha pénzre volt szüksége, felkeresett valakit, elővett egy receptet, meglobogtatta, s arra hivatkozva, hogy sürgősen ki kell váltania a gyógyszert beteg gyermekei részére, pénzt kért. A receptet mindenki ismerte, a gyerekeit viszont még senki sem látta. Sejtették, hogy pumpoló, mégis adakoztak neki, hogy minél előbb megszabaduljanak tőle. Márton Miksában, a nagy tréfacsináló színházi ügynökben azonban emberére akadt. Amikor Téglás már harmadszor akarta megvágni, gyöngéden karon fogta, és minden tiltakozása ellenére bekísérte a patikába, és kiváltotta neki a receptjét.

*

Mostanában egyre gyakrabban tűzik műsorukra a mozik a régi magyar filmeket. A szereplők közt feltűnik a nagy nevettető, Mály Gerő neve is. Annyi magyar művészhez hasonlóan, ő is Amerikában, Hollywoodban próbált szerencsét. De hamarosan rá kellett jönnie, hogy hiába jó színész, Magyarországon kívül nem érvényesül a stúdiókban. A konyhában viszont annál inkább. Sütött-főzött. A vendéglőben, ahol állást vállalt, a tulajdonos megbecsülte, megfizette, de rosszalta, hogy egyetlen szót sem tud angolul. Egyik barátja is megkérdezte tőle:

— Mondd, Gerő, miért nem tanulsz meg legalább egy kicsit angolul, hogy beszélgetni tudj?

A színész szeme kerekre nyílt a csodálkozástól.

— Kivel? Hiszen itt mindenki idegen!

*

Moly Tamást, az egykori krimiszerzőt telefonon értesítette színháza, hogy legújabb darabja csúfosan megbukott. A hír lesújtotta, űzött vadként menekült az emberek elől. A Rákóczi úton, az egyik patika előtt hirtelen megtorpant. A kirakatban nagybetűs tábla hirdette:

„NINCS TÖBBÉ MOLY!"

Feljajdult.

— Te jó isten, már itt is tudják?!

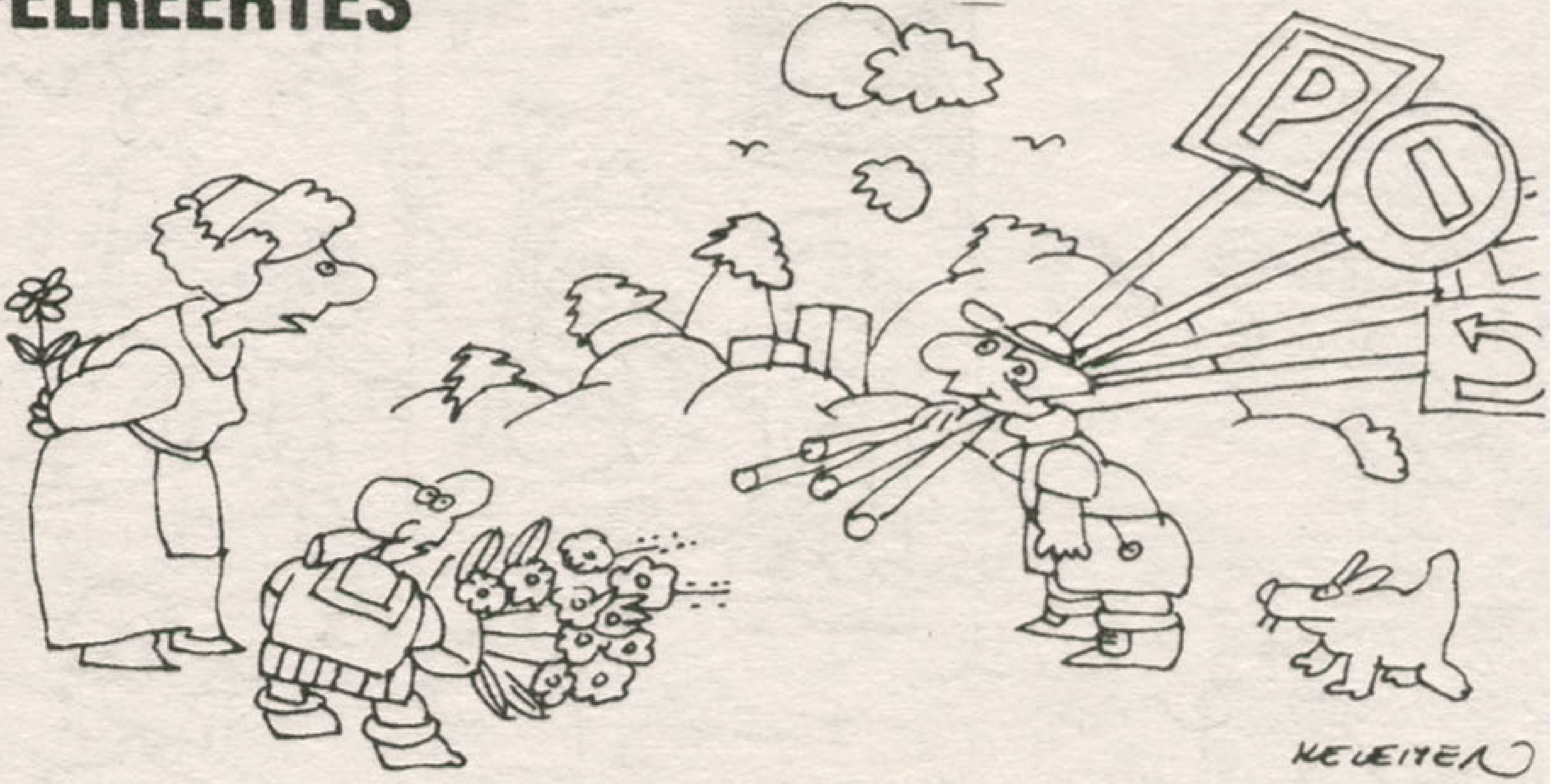
*

Molnár Ferenc, a világhírűvé lett magyar író felnőttként is imádott játszani. Időnként álbajuszt ragasztott, álruhába öltözött, és gyerekesen mulatott azon, ha barátai idegenként köszöntötték. Egyszer az egyik újságíró bizalmasan elárulta neki, hogy érdekes riportra készül. A rendőrség éjjeli razzia során néhány veszélyes bűnözőt akar leleplezni. Molnár berohant a Vígszínház kelléktárába, ahol kiválasztott magának egy bozontos szakállt, egy sötét szemüveget és egy köcsögkalapot, s a felismerhetetlen öltözékben az újságíróhoz csatlakozott. A bűnösök letartóztatása után a rendőrségen a vallatást is végighallgatta. Biztos volt benne, hogy mindenki magándetektívnek hiszi. Érthető volt tehát elképedése, amikor az egyik tanú, egy pincér, a vallomását így fejezte be:

— Szavaimat megerősítheti az itt jelen lévő Molnár Ferenc író úr is, aki rendszeresen nálunk szokott ebédelni.

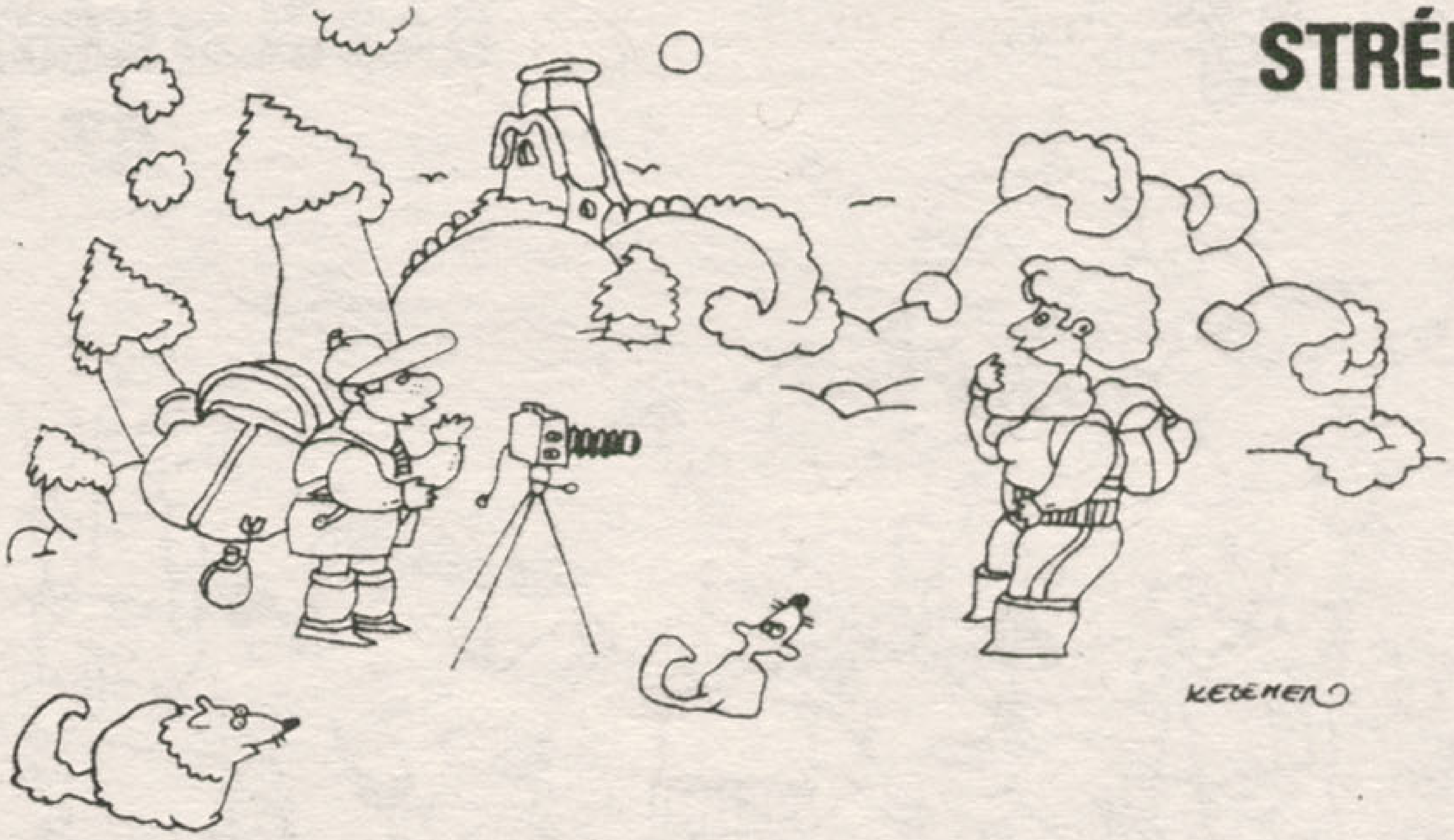

FÉLREÉRTÉS

— Szóval, Béci, te ezeket akarod lepréselni a kis növényhatározódban?

STRÉBER

— Mondta már valaki a kis tanító néninek, hogy nagyon fotogénnek tetszik lenni?!

— És az őrsi zászlót hol hagytátok?

A KIS CSELESEK

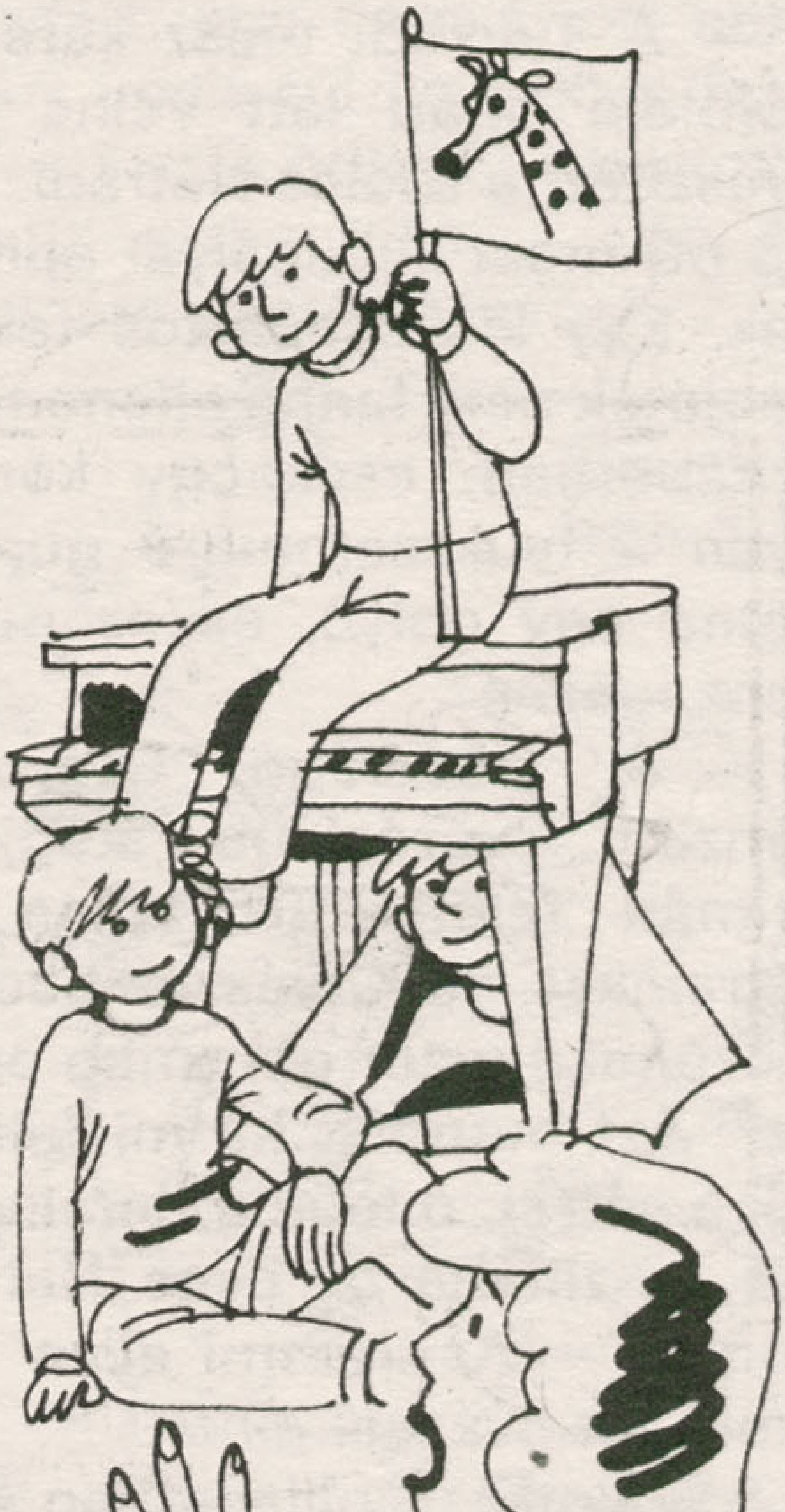
— Akkor se mondom meg előre, hogy hányas lett a matek dolgozat . . .

EDZETT IFJÚSÁG

Ki az ágyból! Füröd-
ni megyünk!
Ne...ne...!
Utálom a
vizet!
Ne vacakolj! Gyerünk!
Menj te, ha
akarsz!
Milyennek
találod?
POF!
GLOUP!
GLOUP!
Megállj, el-
kaplak!
Hát... futni
sem sokkal
jobb, mint
úszni!

Zsiráf Rt.

Mint tudjuk, a mi rablóbandánk idétlen idők óta Zsiráf őrs néven veszélyeztette a közbiztonságot. Ám a merőben monolitikus úttörőkorszak elmúltával vérrel írott kötelemmé vált, hogy saját lábunkra álljunk, még ha százszor lúdtalpas is.

— Alleluja! — kiáltotta ebben a történelmi helyzetben a szeplős Májer. — Akkor alakítsunk korlátolt felelősségű társaságot.

Az ötletet éretlen megfontolás után elvetettük. Elvetettük volna a szeplős Májert is, de féltünk, hogy kikel, és ebből a növényből egy is sok. Magával a korlátoltsággal még nem lett volna baj, stimmelt a társaság is, de a zsiráfokat és a felelősséget még említeni sem szabad egyszuszra.

A gordonkai csomót közmeglepetésünkre megrögzött osztályfőnökünk, az öreg Hamzsabégi döntötte el.

— Méghogy saját lábatokra akartok állni? — kiáltotta szent rémülettel agg személyében. — Na, fogadjátok őszinte részvétemet.

Az ötlet virágba szökkent ifjonti keblünkben, a következő tízpercben közfelkiáltással megettük a dagadt Triznyai lekváros kenyerét, és kimondtuk az őszinte részvéti társaság megalakulását.

Én pedig még ugyanazzal a svunggal kiadtam az első feladatot. Ez nem csekély rókaságra vallott a részemről, mert jobb feladatot adni, mint feladatot kapni.

— Széledjetek szét a szélrózsa néhány irányába, és keressetek alkalmatos helyet, ahol alkalmatos pillanatban felüthetjük velőtrázó táborunkat.

Kicsit ódzkodtak a kelekótyák, mert a lajhár egy munkagép a zsiráfok mellett, de felgyűrtem a trikóm ujját, mire rögtön széledni kezdtek, mint a güzü.

Egy idő múlva jöttek vissza, akár a bumeráng, és nincs az az elefántcsorda, amelyiknek jobban lógott volna az orra.

— A Jókai téren lett volna egy príma betonfelület — nyámmogta a málé Sundán. — Csak most feltörték, mert csőrepedés van. Esetleg átmehetnénk Vízi P. T.-be, csakhogy arra sok kutya sétál, és még megugatnának, ami zsenáns.

— A Tyukodi téesz karalábéföldje oltári lett volna — nyüszített a cseles Nátrádi. — De ott most kuglipályát építenek. Egy kis csoportos tekebábjáték nem lenne ellenemre a táborban, csakhogy könynyen a tyúkszememre gurulhatna egy golyó, és ez nem vonz igazán.

— A Küszvágó Csérhez címzett evezősklub stégjén prímán felüthettük volna a sátrainkat, de Kovászos bácsi, a csónakmester goromba ember. Azt mondta, ha mi felütjük a sátrat, ő leüti a derekunkat — zihálta az okos Nehadoma. — Az ilyesmi ellen viszont én óvással élnék.

A következő pillanatban suhogás hallatszott, pedig csak én emelkedtem a helyzet magaslatára.

— Akkor minden tiszta, ürgék! — kiáltottam. — Nátrádiék két szoba összkomfortjában rendezzük a Zsiráf Rt. vér-

rel szerzett táborát. A zongora alatt állítjuk fel az egyik sátrat, a tágas ebédlőasztal lábai között a másikat.

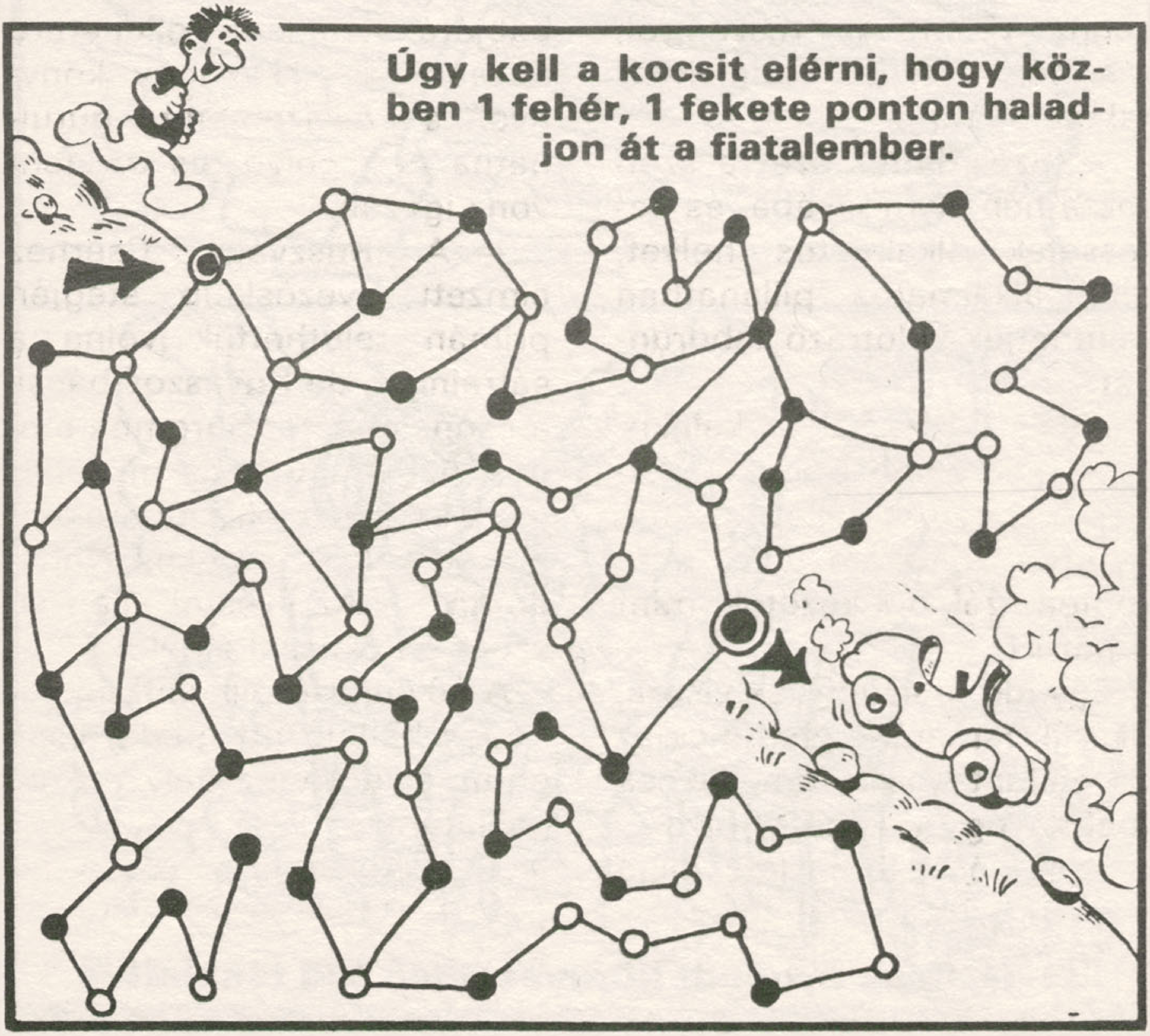
A cseles Nátrádi sápadni kezdett, ami nem ártott neki, mert úgyis túl lila volt a feje.

— Tiszta őrület! — kiáltotta ronda orrhangján. — Az én mamám gyermekorvos!

— Az a jó! — vetettem ellene. — Legalább gyakorolhatja rajtunk az elsősegélynyújtást.

— De ha meglátja az őrült felfordulást fix, hogy glatt elájul.

— Még jobb! — kurjantottam diadalom tudatában. — Akkor mi gyakorolhatjuk őrajta . . .

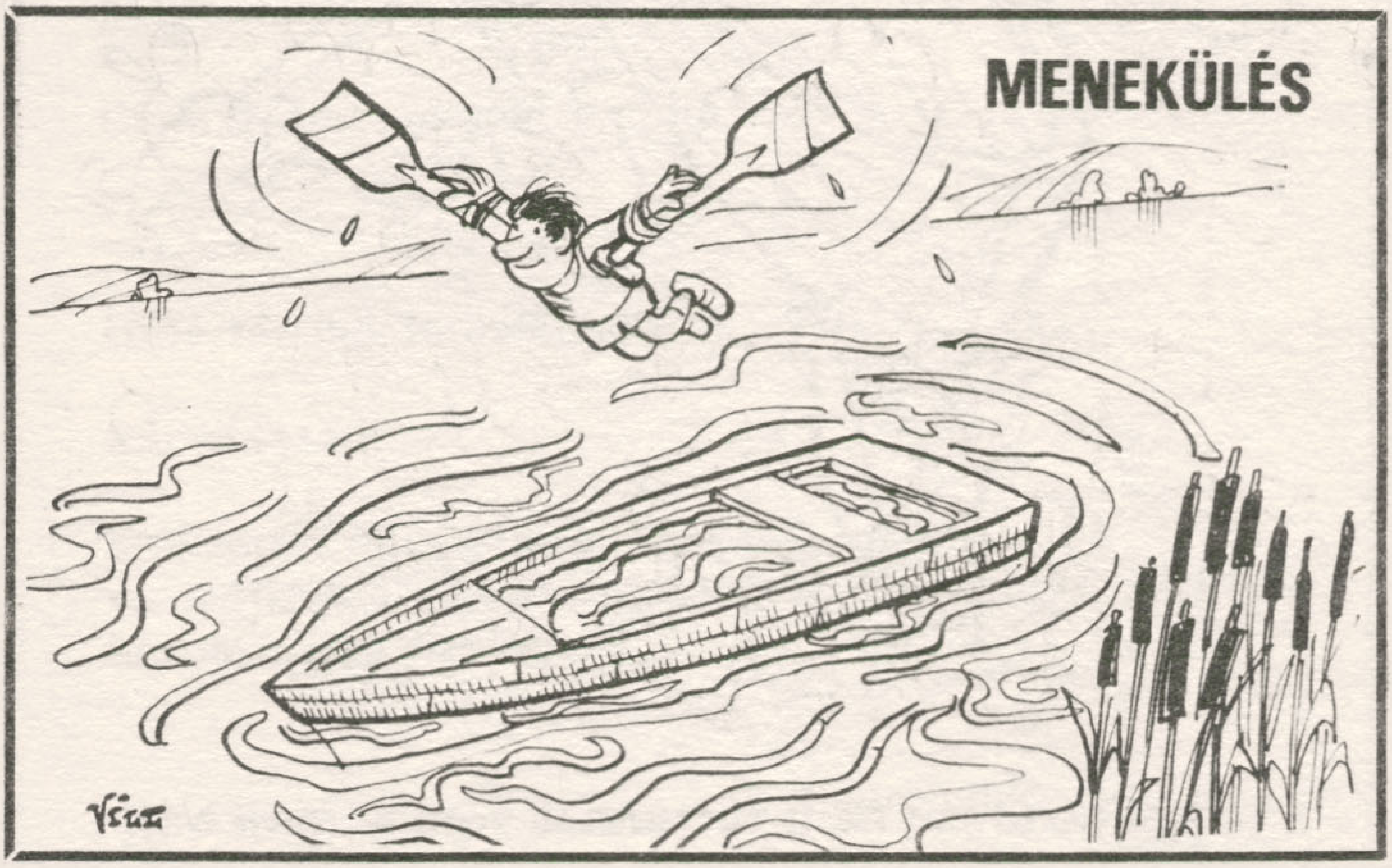

EVEZZ VELÜNK!

— Csak nyugodt környezetben tud tanulni!

ABSZOLÚT HORGÁSZCSÓNAK

MENEKÜLÉS

AGGÓDÓ SZÜLŐK

— Így biztosan nem történhet vele semmi baj!

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a HAHOTA című szórakoztató zsebkönyvet ..... példányban. Kérem az alábbi címre kézbesíteni:

Megrendelő neve: ....

Címe: (város, község, kerület): ....

....

Utca, tér, lkp. (emelet, ajtó): ....

Irányítószám: ....

Előfizetési díj: egész évre 140 Ft.
Az előfizetési díjat a fenti címen a nyugtával jelentkező kézbesítőnek fizetem.

....
A megrendelő aláírása

Hahota 43.

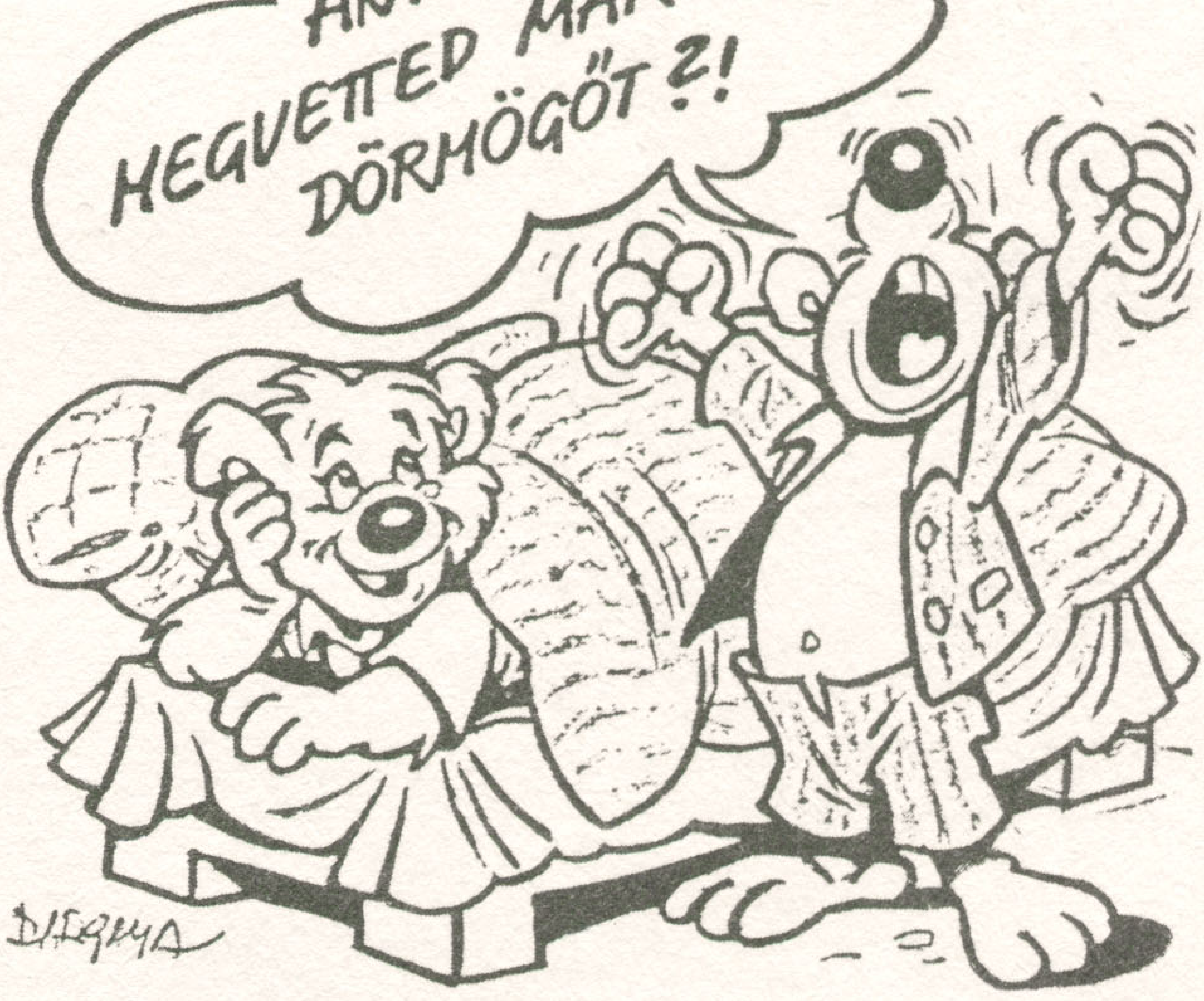
Kiadja a Lutra
Gyermeklap-
és Könyvkiadó.

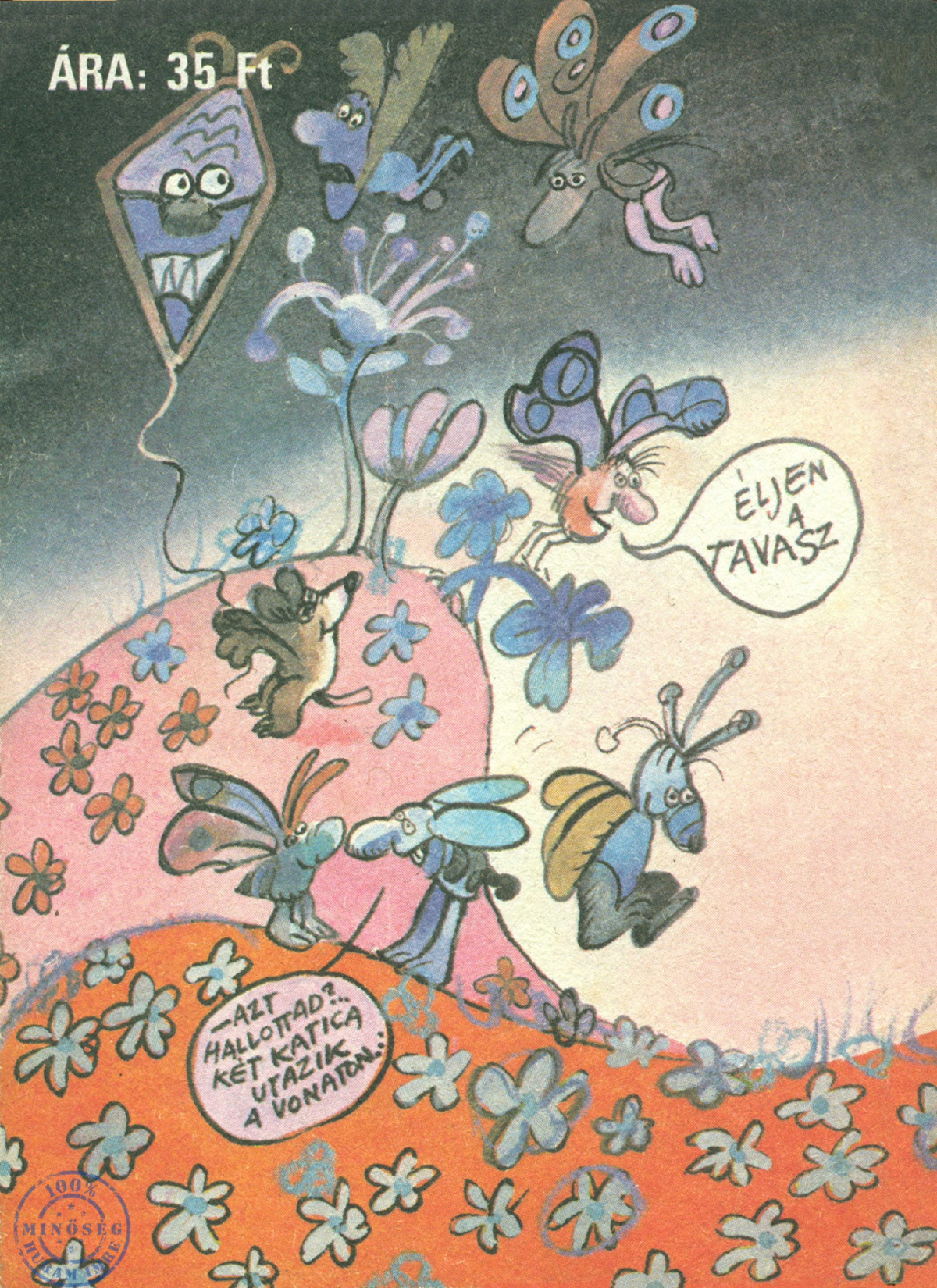
Felelős kiadó:
DR. SZIRTES JÓZSEF
igazgató.
Felelős szerkesztő:
HORVÁTH MIHÁLY
91—1089
Szikra Lapnyomda,
Budapest.
Felelős vezető:
Dr. Csöndes Zoltán
vezérigazgató.
* * *
Szerkesztők:
CSER GÁBOR,
FORRAI JÁNOS.
* * *
HAHOTA
Budapest,
Jászai Mari tér 5.
1397
Megjelent 5,95 A/5 ív
terjedelemben.
ISSN 0230—1636

KÉSZÍTETTÉK:

Balogh Mária
Czifferszky Béláné
Csehi János
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Dallos Jenő
Dargay Attila
Donkó László
Faragó György
Forrai János
Földes Vilmos
Galambos Szilveszter
Görög Júlia
Horváth Mihály
Kelemen István
Mező István
Peterdi Pál
Rohrmann Katalin
Sajdik Ferenc
Trencsényi László
Vág Ernő
Wagner Margit

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

ÁRA: 35 Ft
ÉLJEN A TAVASZ
–AZT HALLOTTAD?... KÉT KATICA UTAZIK A VONATON...